

Kristus je tajemství Boží zjevené?

1 Děkuji ti, bratře Neville. Ať ti Pán požehná. Zůstaňme ještě na chvíli stát, zatímco skloníme naše hlavy k modlitbě.

2 Laskavý nebeský Otče, dnes ráno znovu přistupujeme k Tobě a prosíme o milosrdenství a o vedení Duchem svatým pro dnešní den, který nastal, abychom se mohli dnes ráno spolu sejít a učit se z Tvého Slova, abychom tak mohli poznat, jak máme v dnešní době žít, a rovněž rozpoznat, ve kterém čase dne žijeme. Chceme dnes poprosit o Tvé svaté vedení našich myslí a našich srdcí, abys nás nasměroval do každého Slova, které je zapotřebí, abychom znali. Otevři naše ústa a dej nám svobodu našich srdcí, abychom mohli dnes přijmout to, co nám chceš říci, a abys zavřel naše ústa na věci, které jsou nesprávné — neboť víme, že jenom Ty můžeš zjevit Slovo Boží.

3 A právě teď, kdy musím opustit tento malý sbor a odjet do jiných částí světa, svěřuji je Tobě, Pane, protože oni jsou Tvoji částí a pokud tak mohou říci — zřítelnicí mého srdce. Oni jsou těmi, kteří byli pro Tebe zrozeni skrze Ducha a Slovo pravdy. A prosím, abys je požehnal, Pane, a zachovával je těsně spojené pospolu pouty Kristovy lásky.

4 Požehnej našeho drahého, milovaného pastora — pastýře. Prosíme Tě, abys ho pomazal Duchem svatým; a zjevil se jim z tvého Slova a nakrmil toto stádo.

Jednou, před nedávnem, jsi mi ukázal vidění, tento malý sbor... jak uskladnit tento pokrm; a že přijde doba, kdy to všechno bude potřebné. Když jsme viděli bratra Sothmana a bratra Woodse, kteří jsou hotoví jet kvůli tomu do jiných zemí... Ty jsi ale řekl: „Shromažďujte tady pokrm na patričný čas.“ Pane, horlivě jsem o to usiloval.

5 A právě teď, dnes ráno v této lekci, kterou mám na mysli, prosím, abys ji završil, Pane, a dokázal, že Ty jsi Bohem a že to je Tvé Slovo a Tvá pravda. Dej Pane, aby se tito lidé na tom mohli krmit a vykrmit, protože je to dáno Boží milostí, a dej jim vidět, že je to pro ně velikým milosrdenstvím v tomto dni. Požehnej všechny přítomné, ale i ty, kteří by zde chtěli být, Otče. A nechť se to děje ke Tvé slávě, Otče, neboť o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

6 Ať Pán teď jednoho každého z vás požehná. A dříve než

začneme, domnívám se, že tady máme nemluvnátko — Collinsovo. Právě před chvílí jsem se setkal s otcem, jež přinesl to nemluvně s prosbou o posvěcení. Chceme to udělat právě teď, pokud bratr nebo sestra Collinsová, někdo z nich, přinese to maličké dopředu, abychom provedli zasvěcení toho maličkého.

⁷ Víte, jak to působí, když člověk odjíždí na cestu... Toto jsou věrní členové Kristova těla. Všimli jste si. Neřekl jsem: členové této modlitebny — členové Kristova těla, jelikož toto místní tělo je částí jeho těla. Oni tady mají to maličké a přejí si ho posvětit. A myslím si, že ten úkon mi manželka vždy závidí — když беру na ruce miminko. Bratře Neville, pokud chceš, přijď sem dopředu.

⁸ Jak se jmenuješ, bratře? Toto jsou bratr a sestra Clyde, Collinsovi. Je to bratr našeho drahocenného bratra, kazatele Wilbura Collinse. A Collinsovi mají přírůstek, takového malého, rozkošného chlapečka. Kolik mu je, sestro Collinsová? — „Téměř čtyři měsíce.“ Jak se jmenuje? — „Marek David Collins.“ Marek David. To je velice pěkné jméno. Vypadá na skvělého chlapce. A na svůj věk dost velký. Víím, že maminky a ženy, jež jsou zde, dovedou takového maličkého ocenit. Není to panenka? Tak tedy, skloňme své hlavy.

⁹ Nebeský Otče, tento mladý otec a matka přicházejí s tou drahocennou hroudičkou lidského těla, jež byla dána do jejich manželství, jež byla vložena do jejich rukou, aby ji opatrovali pro Pána Boha. V úctě přinášejí tohoto malinkého Marka Davida k posvěcení Všemohoucímu, který jim daroval tohoto drahocenného malinkého chlapečka; zdravého a pěkného chlapce, do jejich opatrování, aby ho vychovali ke slávě Boží. Pane, požehnej tohoto otce a matku. Kéž by talíř v jejich domě nebyl nikdy prázdný, a ať jejich džbánky nikdy nevyschnou. Pane, dej otci zdraví a způsobilost pracovat, aby mohl opatřit stravu pro toho malinkého. Ať je i matka zdravá a schopná to připravit. Ať jsou jejich srdce způsobilá, Pane, k vyučování svého malého a vychovávání ho v kázni Boží. Vyslyš, Pane. Vzal jsem ho teď z jejich rukou do svých, to roztomilé dítě, toho malého Marka Davida. Přináším ho teď Tobě, spolu se staršími tohoto sboru, ve jménu Ježíše Krista, abys ho použil pro život ve službě. Vyslyš, Pane. Ať z jeho života vzejde sláva Tobě. Dej mu dlouhý život, až do příchodu Pána Ježíše, pokud Ti to bude libé. A jestli ano, učiň, aby v tom budoucím čase mohl nést poselství Pána Boha. Vyslyš nás. Zachovej ho ve zdraví a štěstí, a ať je jeho srdce připraveno dělat to, co je dobré před Bohem. Ve jménu Ježíše Krista dáváme a posvěcujeme to dítě Tobě. Amen. Ať tě

Bůh požehná. Ať ti Bůh požehná, sestro Collinsová, i toho hezkého chlapečka, a také tobě, bratře Collinsi. Bůh buď s vámi.

A teď všichni společně: „Přineste je.“

*Přineste je, přineste je,
přineste je z polí hříchu.
Přineste je, přineste je,
přineste ty malinké k Ježíši.*

10 Mám z toho radost. Podívejte, přineste je ke Kristu, dříve než dostane ďábel nějakou příležitost. Oni Mu jsou již odevzdáni, aby Mu sloužili ve svém životě.

11 Ví někdo z vás, jestli dnes přišli Dauchovi, někdo z nich — sestra Dauchová? Bratře Browne, jsi tady, bratře Browne? Ano, to jsem rád... a... bratr Dauch je stále s námi? To je báječné! Bratr Dauch nás už málem opustil. Podívejte, my už k této věci nemáme moc co říct, nebo prosit o velké věci; on už o jedenadvacet let překročil Bohem zaslíbenou lhůtu svého života. To je tento Bohem stanovený průměrný věk života a on již dávno tento věk překročil.

Skutky 2:38

12 Ale jednoho rána nám telefonovali, že umírá, a my jsme tam přispěchali, a Pán Bůh byl k němu skutečně dobrý a ušetřil ho. Jen... myslím si, že je připraven a očekává pouze na příchod Páně. Ale vy víte, jak my jeden na druhém lpíme. My jen... ten starý muž je pro mne jako tatínek — jako můj tatínek. Vzpomínám si na něj, jak seděl vpravo dole tady v té staré modlitebně, (v té staré části). Když se zablesklo světlo ohledně vodního křtu ve jménu Ježíše Krista, on v tu chvíli z toho místa přišel; a i když měl už 87 či 88 let — přišel sem o hůlce; přišel rovnou sem a řekl: „Chtěl bych tam hned teď vejít a nechat se pokřtít.“ Někdo k němu přistoupil a donesl mu oblečení. On dokonce nechtěl čekat ani na další příležitost; musel to udělat okamžitě — v tu chvíli. Tak se mi to líbí. Před několika dny, když jsem s ním mluvil, řekl: „Bratře Branhame, co si myslíš, je už teď všechno se mnou v pořádku?“

Odpověděl jsem: „Byl jsi už u lékaře na vyšetření?“

„Ano.“

Řekl jsem... lékař si vloží do uší stetoskop, přiloží ho na tvoje srdce, aby zjistil, jestli ti správně bije. Pak ti udělá elektrokardiogram, změří

krevní tlak, vyšetří moč, a tak dále — má nástroje, kterými může vyšetřit tvé tělo... nuže, když to všechno udělá, dívá se do tvé kartotéky, kde může najít záznamy specialistů týkající se různých věcí... co tam bylo zaznamenáno... jestliže se to takto stalo, pak není něco v pořádku.

Jan 5:24

13 A já jsem řekl: „Nuže, jediný stetoskop pro duši, který mám já, to je Bible.“ Vidíte? Řekl jsem: „Vyšetřím tě. Svätý Jan 5:24 říká: ‚Kdo slyší má slova...‘“ Řekl jsem: „Tady nejde jenom o to sedět a slyšet, ale přijmout To — přijmout To. Ty tomu věříš. Něco ve tvém nitru ti říká, že to je pravda. Přijal jsi to, uvěřil jsi tomu a je to tvoje. ‚Kdo slyší (je to již tvoje) má slova a věří Tomu, který mě poslal...‘ Věříš tomu?“

Řekl: „Věřím.“

Řekl jsem: „Tak ti tedy řeknu, co pověděl ten vrchní Lékař: ‚Ty jsi přešel ze smrti do života a nepřijdeš už na zatracení nebo na soud.‘“ Řekl jsem: „Nakolik vím, tak na základě těchto Knih jsi obstál při vyšetření.“

14 Ten starý muž, skoro stoletý, nebyl nikdy členem nějaké církve, ale když poprvé to světlo osvitilo cestu jeho života, on ho přijal. Vidíte tam ležet to předurčené semeno? Ano, prosím! Pohledte, jakmile na něj padnou paprsky světla, hned povstává do života.

15 Nuže, vím, že je dnes veliké vedro a není to pro mne lehké svolat vás, abyste se společně sešli na bohoslužbu, kde sedíte takto namačkaní, a proto jsem uvažoval, že by bylo vhodné, kdybychom z milosti Boží měli ještě další shromáždění, předtím, než vás všechny budu muset na krátký čas, jak doufám, opustit.

16 Zítřka večer musím odcestovat do Chicaga, kde je ve středu zahájení. A myslel jsem, pokud to bude možné, chtěl bych se tam dostat o něco dříve a trochu se zotavit, než začnu sérii bohoslužeb. Věřím, že oni to dostali... právě jsem se tu na to díval. Bylo to ohlášeno. To místo se jmenuje Marengo — areál, ano, Marigold, Marigold, ano, areál — aréna. Marigold aréna — tam se to má konat, počínaje od středy večera do neděle. A také Obchodníci plného evangelia pořádají v sobotu ráno snídani. Ale nevím přesně, kde mají ohlášeno, že to bude. Ne. A potom v sobotu večer v Lanettech; vidím, že je to tam ohlášeno.

17 Nuže, pokud se tam budete nacházet někde nablízku, tam na severu... bude to normální — úplně normální evangelizační služba,

jakou vždy míváme. A v první řadě, většina kázání bude z něčeho, co už tu bylo kázáno, protože naše pásky nahráváme tady. Rozumíte? Tam venku se mohou přít, pokud však dostanou pásku nahranou odsud, bude to záležet už na nich, jestli si budou chtít nějakou poslechnout. Ony pocházejí přímo odtud; toto je naše kazatelna. Tam venku si obvykle zvolím něco ne příliš hlubokého, protože mnozí z nich mají mělká prožití, a to, co přichází... ale zde, pocituji, že mám právo, abych řekl všechno, co mi Bůh položí na srdce — právě zde z tohoto místa. A tak naše pásky jsou nahrávány zde. Vidíte. A oni jsou v té místnosti právě teď; můžete vidět jejich hlavy za tím kouřovým sklem, kde sedí u magnetofonu.

18 Nuže, jestli budete chtít přijít do těchto shromáždění, budeme velice šťastní. Pokud se tam dostanete a nebudete vědět, kam máte jít, pouze se spojte s kterýmkoliv z lidí Plného evangelia nebo s bratrem Carlsonem a on vám řekne... on vám poradí — nebo Filadelfská církev nebo někdo z nich, oni vám mohou říct, jak se dostanete na to místo.

19 Já se pak vrátím příští pondělí někdy večer — odpoledne nebo večer. A v úterý se vracíme zpět, abychom poslali děti do školy, a tak dále. A potom ještě přesně nevím, kdy se sem znovu vrátím, protože Pán... chci, aby mě On vedl v tom, co mám dělat.

20 Stala se mi velice zvláštní věc... mohl bych rovnou... vím, že se to nahrává, a mohl bych to rovnou tady říci. Ve chvílích, kdy jsou mi dávana vidění a cítím se být veden Duchem svatým, rád bych se hned teď zmínil o jistých věcech, zatímco To ještě působí. To je... nuže, ten poslední rok byl pro mne jedním z nejvrcholnějších období, jaké jsem kdy měl ve své službě, pokud jde o vidění — to byl uplynulý rok. Staly se věci, o kterých víte, že byly předpovězeny, než se staly, a plnily se tak, jak byly předpovězeny.

21 Teď se sem vracíme na návštěvu. Podnebí v těchto místech mi však neslouží, protože jen co sem přijdu, a už jsem celý rozlámaný. A já jen... jen co projedu těmito kopci a sjedu dolů, do toho údolí, stačí, když jsem tu jenom okolo desíti minut a už mám vyrážky, a už jsem marod (počasí), motá se mi hlava, všechno vypadá strašidelně, temně a nezbyvá mi nic jiného, než odsud zmizet.

1. Samuelova 15:22

22 Jednoho dne jsem hovořil s manželkou... a v první řadě, co mě sem... co mě sem přitahuje, to jste vy lidé (vidíte?) — tento sbor. A řeknu vám, že ze všech míst, co jsem kdy ve svém životě navštívil, tohle je moje oblíbené místo, kam přicházím kázat evangelium. Jsem

rád, že tu můžeme nahrávat naše pásky — je to desetkrát lepší, než kdekoliv jinde. Podívejte, proto to říkám: „Drž se toho *místa*, kde Bůh něco dělá.“ Ale myslím si, že to veliké na tom je, že jsem zklamal — zklamal jsem na poprvé, když On mě volal, a proto to udělal pro mě tak drsné, když sem přijdu. Poslušnost je lepší než obět.

²³ A tak tady budu po celou dobu pendlovat tam a zpět a kázat v této modlitebně. A vy, přespólní, budete o tom informováni. Billy Paul tady bude v kanceláři; a kdykoliv se s ním můžete spojit. A my se budeme sem vracet, abychom měli... a potom, bude-li vůle Páně, hned přijde na řadu *těch* sedm trub, sedm posledních ran a ty číše, a tak dále, jenom aby bylo trochu chladnější počasí — nu, tak či onak, všechno záleží na tom, jak to Pán zařídí.

²⁴ Tak tedy, jednoho dne, když jsem sem přišel, byla tu položena otázka o něčem — o někom, kdo mi dal šek, na kterém stálo: „Osobně“, vystavený totiž na mě, jediné na mě, nezdanitelný, „osvobozený“, a tak dále. Tak tedy, my jsme šli a... Billy věděl, že bych ten šek potřeboval, on šel a zeptal se právníků, jestli bychom to mohli vybrat. On řekl: „Proč ne, vždyť je Americkým občanem, proč by ho nemohl vybrat? Podívej,“ řekl, „je to osvobozeno od daní — a všeho ostatního. Každý občan to může udělat.“

²⁵ Nu, Billy s tím nebyl nějak spokojen, a tak šel k veřejnému účetnímu, a ten řekl: „Proč ne, samozřejmě že to může vybrat,“ řekl, „on je občanem Spojených států.“ Nuže, ale on tomu stále nemohl porozumět, a tak zavolal Merle Millerovi, (který je vedoucím daňové společnosti v Indianapolis, on byl naším právním zástupcem), a tak Eison Miller — a tak: „Jistě, to je úplně v pořádku, samozřejmě, že on může mít ten šek. Je vystaven na něj, stačí směnku podepsat.“ Jenom já mám právo podepsat tuto směnku, a tak dále, a nemůže to být orazítkováno naším...

²⁶ Podívejte se, já nikdy nevybírám žádné šeky. To je to, za co mě svého času popotahovali. Někdo přinesl svazek šeků a řekl: „Tady, bratře Branhame...“ a to ve shromáždění. Mohl bych říci: „William Branham, William Branham...“ Nu, státní správa se o to všechno po celou dobu zajímala. A já jsem je osobně podepsal a platil jsem z nich tam ty dluhy, ale oni řekli, že tak či onak dlužím za všechno daně — 300 000 dolarů. Z toho pak povstal celý ten povyk. A tak potom, jakmile jsem si nechal připravit ten šek, ó, jej, okamžitě se vrátil agent a říká: „Musíme znovu prošetřit ten jeho případ!“ A dostalo se to do nepřijemných kolejí.

²⁷ A bratr Lee Vayle, který tu sedí, (myslím si, že to bude v pořádku, jestli to řeknu) právě jsme — on sem přišel, a tento skvělý, vzdělaný baptista, (pokřtil jsem ho ve jménu Pána Ježíše Krista, tady, tehdy, v tomto bazénu — bratra Lee Vayle). A tak on je opravdu skvělým mužem, bratrem v Kristu; on nám tady předtím kázal, vysoce intelektuální, kultivovaný, a kromě toho muž vedený Duchem. Když ho osvítilo to světlo, řekl, že se tomu snažil vyhnout, ale nemohl to jednoduše udělat. A tak jsem ho hned toho rána pokřtil. Nemohl to už déle vydržet, a tak jsme sem přišli, převlékli se, vešli do vody, a byl pokřtěn ve jménu Pána Ježíše Krista.

²⁸ Nuže, a tak jsem si myslel, že když se stalo, že přijal ten dobrý duchovní pokrm, že bychom si mohli možná trochu popovídat a dát si něco k snědku. A tak jsme se vydali do Blue Boar, posadili jsme se a začali si povídat. A předmětem našeho rozhovoru bylo: „Jak můžeš souhlasit s tím, aby lidé o tobě takto mluvili?“ Nuže, bratr Vayle je jedním z nejznamenitějších lidí, jaké jsem kdy poznal, ale on jednoduše trochu příliš rychle mačká spoušť. Vy víte, že mu to vždy připomínám. A tak jsem řekl... (doufám, že je to v pořádku, bratře Vayle). A tak jsem řekl: „Nedělej nic ukvapeně; buď klidný. To je Bůh, který to koná.“

²⁹ On řekl: „No, pro tebe by to mohlo být v pořádku,“ řekl, „ale nadobro věřím, že on je natolik chytrý, že když musí těmto věcem čelit, (těmto chytrým intelektuálním lidem), pak ví, jak se do toho pustit a oni pak neví, kudy kam.“ Tím to hasne.

2. Samuelova 16:9, 11

³⁰ A tak jsem řekl: „Pohleď, bratře Vayle,“ (a seděli jsme v Blue Boar). Řekl jsem: „Když byl David jednoho dne svržen z trůnu svým vlastním synem — byl vyhnán z trůnu, došlo ke vzpouře, Izrael se rozdělil a David byl sesazen z trůnu svým vlastním synem — a s pláčem opouštěl město. A nějaký chlapík, který neměl rád jeho poselství posledního času, jak víte, on o ně neměl zájem, malý, obyčejný člověk, trochu zmrzačený, který procházel kolem, vysmíval se Davidovi a plival po něm. A ten strážný vytasil meč a řekl: ‚Zda nesetnu hlavu tomu psu, který plive na mého krále?‘ David řekl: ‚Nech ho na pokoji, Pán mu řekl, aby to udělal.‘ Plival po něm, vysmíval se mu a znovu po něm plival. David řekl: ‚Pán mu řekl, aby to dělal.‘“ Nuže, my tento příběh dobře známe a víme, jak to dále probíhalo. Bratr Vayle usoudil, že k tomu je třeba hodně milosti.

³¹ Ale sotva, co jsme se vrátili zpět a vešli do kanceláře, onen účetní telefonoval Billy Paulovi ohledně této věci. A já s bratrem

Vaylem jsme vcházeli do domu. Když jsem vstoupil dovnitř, řekl jsem své ženě (bylo pozdní odpoledne). Vešli jsme do pokoje a já jsem řekl: „Miláčku, chtěl bych ti něco říci.“

Hovořili jsme spolu předtím, než jsem odešel. Ona řekla: „Billy, já vím, že Bůh tě tam poslal, všichni to víme, ale On ti nikdy neřekl, aby ses sem vracel.“ A dále řekla: „Viš, trápí mě to.“

³² Řekl jsem: „Myslím si, že to platí pro tebe i pro děti. Mě se to netyká. A já kamkoliv půjdu, budu sloužit Jemu, pokud to bude vůle Páně.“ A tak jsem se vrátil a řekl jsem jí to. Sotva jsem se otočil a odložil si klobouk, někdo řekl: „Ach, znovu ten výběřčí daní...“ Bylo to v hněvu, asi takhle. Nemyslíš na to, o čem jsem hovořil s bratrem Vaylem, řekl jsem: „Nechte ho tak, možná, že mu to řekl Pán, aby to udělal.“ Jen co jsem to dořekl, světlo ozářilo stěnu a napsalo tam, (bratr Vayle a moje žena tam seděli): „Vrať se do Arizony.“ To bylo napsáno písmeny na stěně. „Vrať se do Arizony.“ To je pravda. A tak jdu (amen!), vracím se do Arizony.

³³ Nuže, tento týden byl týdnem velikých požehnání. V tomto týdnu u nás probíhaly osobní rozhovory s lidmi, kteří na to už čekali od „Sedmi pečeti“. Nechci pochybovat, ale je zcela jisté, že někteří z nich byli voláni zpoza tohoto města — z celého národa. Toho rána, než začaly tyto rozhovory, když jsem seděl ve svém pokoji, Duch svatý mi dovolil napsat přesně všechno, co oni chtěli vědět, všechno, na co se chtěli zeptat, přesně tak, jak se chtěli zeptat. A sdělit jim jejich sny s výkladem ještě předtím, než mi je mohli vypovědět.

Nuže, ti lidé byli tady v této místnosti. Když tam přicházím, nechám je mluvit; oni říkají: „Bratře Branhame, já jsem přišel kvůli tomu a tomu.“

1. Královská 10:1, 3; 2. Paralipomenon 9:2; Matouš 12:42; Matouš 18:19, 20; Lukáš 11:31

³⁴ Řekl jsem: „Pamatujte, že jsme se tu neshromáždili proto, abychom měli obecenství. Nepřišli jsme sem proto, abychom měli obecenství jeden s druhým. Ve vašich myslích a ve vašich srdcích jsou otázky ohledně věcí, na kterých jste klopýtli a nevíte, jak z toho ven. A možná, že na ně budu schopen s pomocí Boží odpovědět.“ Řekl jsem: „Vzpomeňte si, jak královna z jihu přišla k Šalomounovi, ona měla také nějaké otázky. A Bible říká, že neexistovala věc, která by byla před ním skrytá, na kterou by nedovedl odpovědět.“ A řekl jsem: „Větší než Šalomoun je tady.“ (Vidíte? Je to tak.) Pán Ježíš zaslíbil: ‚Kdekoliv se shromáždí dva nebo tři v mém jménu, tam jsem uprostřed nich. A na cokoliv oni myslí nebo po čem touží a budou o to prosit, bude jim to dáno.‘ Tak tedy, vy máte otázky, na které si nedovedete odpovědět,

něco, s čím si nevíte rady, nevíte, co si s tím počít.

Žalm 34:8

³⁵ Dále jsem řekl: „Písmo dále říká toto: ‚Vojensky se klade anděl Hospodinův okolo těch, kteříž se Ho bojí.‘ A tak, je to jiný svět, kde nám těchto pět smyslů nic neříká... těchto pět smyslů se pouze kontaktuje s tímto světem. Kdybyste neměli hmat, nemohli byste nic nahmatat. Potom by hmat pro vás nic neznamenal, to by byl jiný svět. Pokud byste neměli zrak, potom to, na co se teď díváte, by byl pro vás jiný svět, nic byste o tom nevěděli. A tak těch pět smyslů je právě to jediné, co nám Bůh povolil. Pak existuje ještě jiný smysl, kterému říkáme víra. Vírou vystupujeme po žebříku nahoru, až se nakonec můžete dostat tak vysoko, že proniknete do jiného světa, kterým je vidění. Tam můžete vidět. Je to právě tak, jako kdybyste nikdy nevěděli, co je to, co jste cítili svým smyslem hmatu; a nikdy jste to neviděli, pak by se vaše oči otevřely a vy jste to mohli spatřit. To by bylo naprosté tajemství pro toho, kdo nikdy nemohl vidět. Bylo by to pro něj tajemstvím, ale přesto to existuje.“

³⁶ A tam Pán... dříve než jsme se sem dostali, dal odpověď těm lidem, jež sem přišli z celé země, odevšad — ze severu, z jihu, západu, kvůli těm rozhovorům, a jakmile skončili mluvit, právě tehdy, když chtěli položit konkrétní otázky na ty věci, na které se chtěli zeptat, řekl jsem: „Podívejte se sem“; a zvedl jsem kus papíru, na kterém byla napsána každá otázka, přesně v pořadí, právě tak, (jak by se byli ptali), ty odpovědi na jejich otázky — byly tímto způsobem zodpovězeny. Pán je velký; On ví všechno. A tak mi to zabralo asi tři dny, než jsem mohl onoho odpoledne toto místo opustit. Bylo to tak vysilující.

³⁷ Nuže, myslel jsem, že bych měl to všechno zvládnout dříve, než odjedeme... Nejlepší by bylo, kdybych mohl hovořit s každým jednotlivcem... zvláště. Tak tedy, jsou věci, které mohou být řečeny veřejně. Kdyby však ti lidé poznali ta tajemství srdcí, která byla zjevena, to by bylo absolutně — bylo by to hrozné; mohlo by to zapříčinit nějaký zločin, to by mohlo způsobit, že by někdo po někom střílel nebo něco takového, kdyby to bylo tady na pódiu veřejně — před publikem zjeveno. Mohlo by to způsobit přestupek, za který se jde do vězení, a kdo ví, co ještě...

³⁸ Ale, když takto sedíte spolu, Duch svatý — sedí tam jenom dva... samozřejmě, že když se mě na to zeptají soukromě, tak o tom veřejně nic nemluví. A to, co jim řeknu, to už pak záleží jenom na nich, jestli to chtějí někomu říci nebo ne. Rozumíte? Obsah toho

rozhovoru — to zůstane jen mezi námi. To znamená brát po jedné osobě, posadit se s ní v soukromí, dokud nebude všechno úplně skrze Ducha svatého urovnáno.

³⁹ A tak jen pomyslete na tu milost Ducha svatého, který mi všechno o tom pověděl, o jednom každém (byla jich celá řada) dříve, než oni sem vůbec přišli; byli to lidé z celé země, které jsem doposud v mém životě nikdy neviděl. A napsal jsem to tak, aby se mohli o tom dozvědět, přesně podle pořadí otázek, na které chtěli odpovědět.

⁴⁰ Jeden bratr měl otázky ohledně semene hada, na které jsem už nestačil přesně odpovědět, protože ta jejich krátká půlhodina vypršela. Doufám, že má všechny ty otázky na papíře správně zodpovězeny. On je měl napsány a nebylo mu na všechny z nich odpovězeno, a tak jsem mu dal odpověď písemně. A pokud ji ještě nemá, je u Billy Paula. Víím, že ten muž tady někde sedí; před chvílí jsem ho tu někde shlédl. A tak, jestliže se to chce dozvědět — jsou napsány na kousku papíru — ty odpovědi na tvé otázky.

⁴¹ Ó, vidíte, jak dobrý je Pán! Doufám, že se každý cítí dobře. Nuže, zapamatujme si teď, (právě teď, když se modlím za ty kapesníčky) — pamatujme na bratra Daucha; je to vzácný bratr a chceme na něj pamatovat v modlitbě.

⁴² A vidím bratra Ungrena, ale nikde nevidím sestru Ungrenovou, je už v pořádku... ano, sedí kousek od něj, samozřejmě; dobrá. To jsem rád, protože jednou večer nám telefonovali, že se nachází ve velké nouzi, i se svou dcerou, sestrou Dowingovou, ony sjely ze silnice a byla to jen Boží milost, že je to tam nerozdrtilo na kusy. Ale pak pokračovaly v cestě rovnou do shromáždění, nasedly na vlak a pokračovaly v cestě. Nikdy nezapomenu ani na jednoho z vás. Miluji vás. Bůh to ví. Miluji vás.

⁴³ Když projíždíte celou touto zemi za špatného počasí... když se tu dívám na nějakého bratra z Georgie a z Alabamy a z různých jiných míst, z Tennessee a z okolí, přitom oni přijíždějí auty po kluzkých, zledovatělých vozovkách, zmítání sem a tam... jen, aby tu byli na jediném shromáždění...

⁴⁴ Když jsem byl jednou zavolán v naléhavé potřebě k bratru Dauchovi, ani jsem si neuvědomil, že Lima, Ohio, je tak daleko. Myslel jsem si, že to je jen hop a skok, a jsem tam. Ale ach, vyrazil jsem brzy z rána a sotva v jednu hodinu odpoledne jsem tam dorazil, a přitom jsem jel tou největší rychlostí, jaká je na dvouproutové dálnici

dovolena. Uvažuji, jak blízko je to směrem na jih, odkud sem přijíždějí někteří lidé — daleko ze severu a západu, odkud oni přijíždějí.

45 Miluji vás a kvůli tomu se snažím být k vám naprosto upřímný. A ty staré starousedlíky... vidím tam vzadu sedět bratra Creecha i ty ostatní, kteří byli se mnou ve všem, skrze všechna ta léta, když jsme spolu vyrůstali. Prohlížel jsem si fotografii Marie Jo (případá mi to, jako by to bylo před několika dny) — byl to takový malinký drobeček, když jsme se poprvé setkali a domnívám se, že teď je už vdaná a má děti. Bratr Creech a sestra Creechová — mladí, černovlasí, a stejně tak Meda a já; a teď jsme již prošedivělí a shrbení. Vidíte, v lidech je něco, co jich pevně spojuje. Vidíte, přejete si zůstat s nimi. Rozumíte? A existuje ještě něco, co způsobuje, že se v myšlenkách stále vracíte zpět. Uvádím to pouze jako příklad pro ostatní, jež jsou tady, pro mladé i staré; vyhlížíme příchod Páně.

46 Dnes ráno mám na srdci... Věřím, že mi to Bůh položil na srdce, abychom dnes ráno, bude-li vůle Páně, měli lekci nedělní školy, která potrvá trochu déle. Pokud vím, je to moje poslední shromáždění na určitý čas... Chci, abyste pamatovali na to, že bratr Neville, který zůstává tady ve sboru, má na starosti tuto modlitebnu, pod vedením Duchu svatého — on je tu stále, a věří tomuto poselství a učí ho tak jako já. Je to tak.

47 A kdykoliv byste chtěli — můžete přijít a poslechnout si bratra Nevilla. Jsem si jist, že vám dobře poslouží. On je velikým služebníkem Ježíše Krista. Znáám Ormana Nevilla již od svého mládí a on se ani trochu nezměnil, pouze se víc přiblížil k Bohu. Pamatuji si, jak jsem ho poprvé viděl na... byl jsem pozván na jeho metodistické pódium. Když jsem se pak vrátil sem do modlitebny, řekl jsem: „Jednoho dne ho pokřtím ve jménu Ježíše Krista.“ A on je teď právě tady, s tímto poselstvím — opravdový, skvělý služebník.

48 Bratr Neville, prochází skrze mnohá napětí a úzkosti... on to tady v modlitebně nedá najevo. Ale jelikož mi Pán dává nahlédnout tak trochu do lidského života, vím, čím vším on prochází — hodně z toho vím. Rozumíte? On snáší mnohé námahy a napětí a ještě jiné věci. A vy, kteří jste tady, podpírejte ho, tak jako Jozue a Kálef podpírali Mojžíšovy ruce, když přinášel Slovo.

Jan 3:35 1. Janova 4:7, 11

49 Milujte jedni druhé nadevše. Milujte se navzájem. Nezáleží na tom, co se vám ďábel snaží namluvit... Nuže, vy všichni jste teď jednou velkou milou skupinou, ale pamatujte na mé varování! Rozumíte?

Satan to tak nenechá. Ne, opravdu ne. On bude střílet vším možným, pokud se mu sem podaří přivést někoho, kdo se stane jeho terčem. Přivede nějakého kritika nebo nevěřícího, posadí ho mezi vás a způsobí, že bude mít s vámi pokojné obecenství, a tak dále, a pak zasáhne takového člověka nějakým jedem a on s tím vyrazí na celý sbor. Nestůjte za tím. Nemějte s něčím takovým nic společného. Zůstaňte stále milující, vlídní a laskaví jeden k druhému. Modlete se za takového muže, nebo také ženu, aby byli také spaseni, kdokoliv to je, jen se za ně modlete. A přilněte jeden k druhému. A stůjte za svým pastorem. Rozumíte? On je pastýřem, prokazujte mu respekt. On vás provede skrz, protože on je k tomu ustanovený Bohem.

⁵⁰ Nuže, zapamatujete si to? Nepřítel přijde. A když přijde, pouze přilněte těsněji k sobě. A ten, kterého ďábel používá jako nepřítele, buď odpadne, nebo přijde a bude jedním z vás. To je všechno. Nikdy nedělejte mezi sebou nějaké kasty — nebuďte elitářští; my jsme jedno.

⁵¹ Nemohu říci: „Levá ruko, nemohu tě strpět, dám tě pryč, protože nejsi pravá ruka.“ Ona je mojí levou rukou. Chci, aby tam zůstala; a také chci, aby i ten malý koneček mého prstu zůstal přesně tam, kde je, přeji si, aby každá malá částička mého těla zůstala tam, kde je. A Bůh si přeje, abychom my, jakožto tělo věřících, stáli přesně jeden vedle druhého, jeden s druhým.

Zhídům 10:25; Jan 13:35; Efezským 6:11; Žhídům 12:15 1. Janova 4:7

⁵² Nuže, máte o tom pásky. Máte pásky o tom, čemu věříme. Máte pásky o kázni ve sboru, jak se máme chovat v církvi Boží, jak sem máme společně přicházet a sedět spolu v nebeských místech. Nezůstávejte doma. Jestliže je Bůh ve vašem srdci, nebudete se moct dočkat, kdy se otevřou tyto dveře, abyste se dostali do obecenství se svými bratry. Když to tak necítíte, tak vám říkám, že je na čase, abyste se modlili, protože jsme v posledních dnech, kde Bible zdůrazňuje nebo nás napomíná: „*A to tím více, čím více vidíme, že se přibližuje ten den, abychom milovali jeden druhého křesťanskou láskou a Božskou láskou, abychom se spolu shromáždili v nebeských místech v Kristu Ježíši a milovali se navzájem.*“

„Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, když budete mít lásku jedni k druhým.“

To je pravda. Stůjte těsně pospolu. Jestliže si myslíte, že nějaký bratr (nebo sestra) je trochu na omylu, řekněte: „Pane, nedovol, aby ve mně vyrostl nějaký kořen hořkosti, protože by jej to mohlo ranit a odstranit Krista z mého života.“ Ten jedovatý kvas zlosti, závisti, nenávisti z vás

vypudí Ducha svatého. Vyžene Jej ze shromáždění. Zabije to Ducha Božího, anebo Jej to odsud vypudí, zraní vašeho pastora. Může se stát cokoliv. Rozumíte? Nedělejte to. Ale přilněte tím více k sobě. Přitáhněte... přepášte svá bedra, jak nám jednoho večera o tom svědčil ten bratr, (kazatel), o tom, jak se máme přepásat, (jak to viděl ve vidění.) Tak máme připevněnou celou výzbroj Boží. Jenom si ji oblečte, připevněte a přiblížte se pouze více jeden k druhému. Každopádně milujte jeden druhého. Mluvte pěkně jeden o druhém, mluvte dobré věci jeden o druhém, a pak vám bude Bůh žehnat.

⁵³ Tak tedy dnes ráno, bude-li vůle Páně, s jeho pomocí a milostí, mám tady celou řadu otázek — spíše míst z Písma. Než tedy k nim přistoupíme... (Domnívám se, že jsem zaslechl zapnout magnetofony). Chystám se teď s milostí Boží přinést poselství. Nejdříve se krátce pomodlíme.

Skutky 20:29

⁵⁴ Pane Ježíši, hovořím k tomuto tělu Církve, aby se drželi pospolu Boží neměnné ruky, jejího absolutna, Slova. Varuji je, tak jako varoval své stádo Pavel, že přijdou vlci. Ty jsi dnes tímtéž Bohem, jakým jsi býval tehdy, a rovněž i nepřítel je tentýž. Nechť toto společenství a pouta lásky zůstávají navždy uprostřed tohoto lidu v Kristu Ježíši.

⁵⁵ Pomoz nám, Pane, dnes ráno, když čteme toto Slovo. Ať nám ho Duch svatý zjeví, aby Církev mohla být plně upevněna ve víře, která byla jednou provždy dána svatým, aby je zachovala. A ať tak, jak jsi mi dal to vidění, asi před dvěma léty, nahromadit potravu — dobrou, zdravou zeleninu, tak, jak jsem to spatřil ve vidění; která byla nahromaděna zde, v této modlitebně, dej, abychom dnes z toho obdrželi plný sud; vyslyš, Pane, nebo plně naloženou pásku, aby nám to mohlo zjevit Ježíše Krista, v této hodině, ve které žijeme, aby nás to posílilo, dalo nám duchovní sílu k úkolu, jenž leží před námi. Vyslyš, Otče.

⁵⁶ Požehnej tyto své dívky. Ony sem přišly dnes ráno z mnoha různých částí tohoto národa. Je horké, dusné ráno, ale i tak přitom všem cítíme přítomnost Ducha svatého. Myslíme na Johna Wesleye, Kalvína, Sankeye, Knoxe, Finneye a mnohé další, kteří v těch sálech, kde seděli, neměli ani ventilátory, a pot jim stékal po jejich tvářích. Ženy v těchto shromážděních seděly náležitě oblečeny, a potily se, až jejich šaty byly prosáknuté potem, poslouchaly Boží slovo — krmily své duše. Nuže, pocíťujeme, Pane, že oni někde nahoře odpočívají v očekávání na příchod Páně.

2. Korintským 3:2; Galatským 5:22; Efezským 5:9

57 Zachovávej nás vespolek, Otče. Ať nás Duch svatý vede a usměrňuje. Uděl nám dlouhý život pro tvou službu. Dej nám dnes ráno velké poselství, na které očekáváme z tvého Slova a udělej, aby ono mohlo vejít do každého srdce. Dej, aby ty rty, Pane, jež promlouvají, mluvily pravdu a kéž by ta pravda mohla padnout na úrodnou půdu těch srdcí, která slyší, a nechť z nich vyrostou veliké stromy věčného života. Aby byli zářivými světly a psanými epištolami, čtenými všemi lidmi, aby jiní mohli vědět, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých a žije mezi námi. Naplň nás natolik tvou láskou a ovocem Ducha, aby jiní muži a ženy, chlapci a děvčata, mohli vidět výsledek Kristova života, který v nás stále žije po dvou tisících letech od této velké události. Vyslyš, Otče, ke tvé chvále. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista. Amen.

58 Tak tedy, teď bych chtěl přečíst něco z Písma. Doufám, že jste si už připravili tužky a papír a vše potřebné. Bratře Neville, zůstaň klidně sedět, jen si svléknu sako. Promiňte, že jsem si svlékl sako, ale tady nahoře je vedro.

Kolossenským 1:15-29

59 Tedy, chtěl bych, abyste si otevřeli epištolu Kolosenským, první kapitolu Kolosenským. A pak, když budeme číst, začneme od... Přál bych si, abyste si po návratu domů přečetli celou tuto kapitolu Kolosenským. Dnes ráno však chci, abyste se mnou četli od 15. až do 29. verše včetně. Tak tedy, buďte teď naprosto trpěliví, jelikož cítím, že tady v tomto *odstavci*, když mi Bůh pomůže, vám budou zjeveny a přineseny do vašich myslí všechny ty další věci, o kterých jsem v této modlitebně hovořil po celý čas; proč jsem řekl to, co jsem řekl, a proč jsem udělal to, co jsem udělal. Tady je to proč. Tak tedy, od 15. verše.

On je obraz neviditelného Boha, prvorozený všeho stvoření.

Jím bylo stvořeno všechno, co je na nebi i na zemi, věci viditelné i neviditelné, jak trůny, tak panství, jak vlády, tak mocnosti - všechno je stvořeno skrze něj a pro něj.

A on je přede vším a jím všechno stojí; on je hlavou těla církve, on je počátek a prvorozený z mrtvých, aby ve všem držel prvenství.

Vždyť Otci se zalíbilo, aby veškerá plnost přebývala v něm. [Dovolte mi ještě jednou zdůraznit ten 19. verš.]

Vždyť Otci se zalíbilo, aby veškerá plnost přebývala v něm

a aby jeho prostřednictvím všechno smířil se sebou. Skrze něj způsobil pokoj, když krví jeho kříže usmířil to, co je na zemi, i to, co je na nebi. [Pohledte, kam až sahá to smíření.]

I vás, kdysi odcizené a nepřátelské v mysli kvůli zlým skutkům, nyní již usmířil

svým pozemským tělem skrze smrt, aby vás postavil před svou tváří svaté, neposkvrněné a bezúhonné

pokud ovšem zůstáváte založení a pevní ve víře a neodchylujete se od naděje evangelia, jež jste slyšeli, jež bylo vyhlášeno všemu stvoření pod nebem a jehož jsem se já Pavel stal služebníkem.

Nyní se tedy raduji ve svých utrpeních pro vás a svým tělem doplňuji to, co zbývá z Kristových soužení pro jeho tělo, jimž je církev.

Jejím jsem se stal služebníkem, vzhledem ke správcovství, jež mi bylo pro vás dáno od Boha, abych naplnil Boží slovo -

to tajemství, jež bylo po věky a pokolení skryté, avšak nyní bylo zjeveno jeho svatým, [Ještě jednou chci přečíst tento verš.]

to tajemství, jež bylo po věky a pokolení skryté, avšak nyní bylo zjeveno jeho svatým,

jimž si Bůh přál oznámit, jaké je bohatství tohoto slavného tajemství mezi pohany; je to Kristus ve vás, ta naděje slávy.

Jeho kážeme, napomínajíce každého člověka a učíce každého člověka ve vsí moudrosti, abychom každého člověka postavili dokonalého v Kristu Ježíši.

A právě proto pracuji a bojuji podle jeho moci, která ve mně mocně působí.

⁶⁰ Tak tedy, chtěl bych zde z toho vzít svůj text, opíraje to o celou Bibli a chtěl bych to nazvat: „Kristus je tajemství Boží zjevení.“ Kristus je tajemství Boží zjevení. Přistoupil jsem k tomu kvůli lekci nedělní školy, abychom si mohli všechno spolu číst a měli mezi sebou obecenství.

⁶¹ Nuže, Bůh měl skryté tajemství, dříve než začal svět. Hluboko v zadní části Boží mysli bylo něco, co zkoušel a chystal se docílit; a On to dělal z toho důvodu — aby mohl vyjádřit sám sebe, protože ještě dříve než byl měsíc nebo nějaká hvězda, atom, či molekula, nebo něco jiného, On byl Bohem. Avšak přesněji řečeno, v té době ještě nebyl Bohem, protože Bůh je předmětem uctívání, a tehdy tam ještě nebylo nic, co by Jej uctívalo. A tak On si ve svém velkolepém úmyslu přál, aby byly tyto atributy vyjádřeny. A v Něm byla láska; v Něm bylo, aby se stát Otcem; v Něm bylo, aby byl Synem; v Něm bylo, aby byl Spasitelem; v Něm bylo, aby se mohl stát Lékařem. A všechny tyto vznešené atributy, které již vidíme vyjádřeny, ony se nacházely v Bohu.

1. Mojžíšová 1:2; Job 38:4, 7

⁶² Podle mého mínění, první věc, kterou stvořil, byli andělé. A oni Jej potom uctívali, a to Jej učinilo Bohem. A On začal od toho bodu, (jak jsem se to snažil už vysvětlit v předcházejících poselstvích, rozebíraje to) ... a tak potom, co Jej andělé začali uctívat... to bylo ještě předtím, než vůbec na světě existovaly nějaké molekuly; tam nebylo nic. Všude byla tma; nebylo slunce ani měsíc, žádné hvězdy, vůbec nic, ale On byl Bohem. Tak, jako když se ptal Joba: „Kdes byl, když jsem zakládal zemi?“ Vidíte? „Když prozpěvovaly spolu hvězdy jitřní a plesali všichni synové Boží?“ Nuže... kdes byl? Vidíte? To bylo o hodně dříve, než byl svět.

Zjevení 8:1

⁶³ Tak tedy, Bůh měl určitý záměr a skryté tajemství. A to je to, o čem chci k církvi dnes ráno hovořit: Skryté tajemství Boží, které On měl ve své mysli ještě dříve, než vůbec začal svět, a jak se to rozvinulo až do této přítomné hodiny, ve které nyní žijeme. Rozumíte? Věřím, že pak tomu jasně porozumíte a budete vědět, co se děje.

Velká Boží záhada... to je tajemství. On to udržel v tajnosti. Nikdo o tom nic nevěděl; dokonce ani andělé tomu nerozuměli. Vidíte? On to nezjevil. Z toho důvodu pod naším sedmým tajemstvím, když byla otevřena sedmá pečeť, bylo ticho.

Matouš 24:36; Marek 13:32; Zjevení 8:1; Zjevení 10:4

⁶⁴ Když byl Ježíš na zemi, oni chtěli vědět, kdy On přijde. On řekl: „To není... dokonce ani sám Syn neví, kdy se to stane.“ Vidíte, Bůh si

to všechno ponechal pro sebe. A z toho důvodu nastalo v nebi ticho na půl hodiny a sedm hromů promluvilo svými hlasy a Janovi bylo zakázáno, aby to zapsal, vidíte (?) — příchod Páně.

To je to, co On ještě nezjevil, to, jak přijde a kdy přijde. Je dobře, že to nezjevil. Nikoliv. On to ukázal, či zjevil v každém předobraze, který se nachází v Bibli.

⁶⁵ A proto je celá Bible zjevením Božího tajemství v Kristu. Celá Bible je vyjádřením jednoho cíle, který Bůh měl, jednoho záměru, kterého chtěl docílit v celé Bibli, a všechny skutky věřících v Bibli byly předobrazem a vyjadřují, čím je ten veliký Boží cíl. A nyní, v těch posledních dnech, nám to zjevil a ukázal. A s Boží pomocí to uvidíme tady, právě dnes ráno — co měl Pán po celý ten čas ve své mysli a jak to vyjádřil. Proto můžete spatřit, jak veliký význam má pochopení této věci a pak se to můžete pokusit přinést lidem. Rozumíte? Vy potom ne... ještě jsem se dopodrobna nepokusil vysvětlit to, jak mi to bylo Bohem zjeveno.

Lukáš 24:13, 15; 25

⁶⁶ Tak tedy, jestli si chcete dělat poznámky... mám tady mnoho míst ze svatého Lukáše, které chci přečíst. A nyní, vyhledejme si v evangeliu svatého Lukáše, 24. kapitola, je to — je to o těch dvou apoštolech na cestě do Emauz. A Ježíš po svém zmrtvýchvstání vyšel ven — a oni byli na cestě do Emauz, jdouce cestou přemýšleli, vyprávěli si a plakali kvůli jeho smrti, a jak Jej viděli trpět, a že podle jejich mínění to nemělo vůbec žádnou cenu. A oni vzali jejich Pána a ukřižovali Jej. A takto šli cestou a plakali a On k nim z boku přistoupil a začal jim vyprávět o Kristu.

Řekl: „Ó, nechápaví a zpozdilí věřit. Nevíte, že všichni proroci a Žalm...“ Vidíte, co On udělal? Ztotožnil sám sebe před těmito apoštoly se vším, co proroci a všechny Žalm a všichni ostatní o Něm vyjádřili. Vidíte?

⁶⁷ A nyní, dnes ráno jsem nezvolil formu kázání, protože jsem si myslel, že formou vyučování to pochopíte lépe, než vzít text a proletět skrze něj; budeme to prostě vyučovat.

Žalm 22:1, 16, 17

⁶⁸ Nuže, On řekl, že všechny Žalm a všichni proroci mluvili o Něm. Tak tedy, to ukazuje, že celý Starý zákon, celý Nový zákon i všechny žalmy, ty zpěvy, které byly zpívány, byly zpívány o Něm.

Vezměte 22. žalm, zpívejte ho, a porovnejte to s ránem, kdy byl

ukřižován. Sledujte: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil? Mohl bych sčísti všechny kosti své, oni pak hledí na mne, a dívají se na mne. Zprobíjeli ruce mé i nohy mé.“ Zatímco to tam všechno zpívali... Oni tam v chrámě zpívali tento Žalm a právě Toho ukřižovali... vidíte? Vidíte, ty velké náboženské vůdce, ty velké muže, ty znamenité učitele, a přece tak zaslepené, kteří četli ty proroky a zpívali tyto písně — a spáchali zločin, o kterém bylo řečeno, že ho spáchají. Totéž se opakuje dnes ráno.

69 Nuže, pozorně poslouvejte, protože teď už nebudu dávat pozor na to, kolik je hodin. Přál bych si, abyste to pochopili. Rozumíte? Zde v podstatě můžete vidět, že Bůh skryl ten skutečný úmysl, který měl na počátku ve své mysli — On ho skryl před všemi těmito učenci. A jen jistý, vybraný počet, předurčený počet — předurčení lidé, oni byli ti jediní, kteří to uslyšeli.

70 Nuže, prozkoumejte Písmo pozpátku až do času proroků a přesvědčte se, jestli to nebylo totéž. A Ježíš je zde odkazuje na proroky a Žalm. Řekl, že oni všichni mluvili o NĚM. Vidíte? A zde tito židovští učitelé, rabíni, doktoři Zákona, profesori, udělali přesně totéž, jak to udělali ti před nimi.

Jan 5:39

71 Nuže, teď si všimněte. On zde znovu řekl: „Zkoumejte Písma, protože ona svědčí o mně.“ Zkoumejte písma — písma, celé Písmo. Co se *tady* snažím udělat? Ukázat vám, že tato Bible, to je to, co má pravdu.

Jan 1:1, 14

72 Jednoho dne, když jsem stál v nemocničním pokoji a hovořil s jistými lidmi, kteří náleželi k denominaci, prosila mne jedna sestra, abych vysvětlil, proč jsme proti těmto denominacím. Pohledte, to se musí vrátit zpět do Slova, protože tím Slovem je Bůh. Rozumíte? A Ježíš oznamuje totéž, že tím Slovem je On. Nemůžete stavět jedno místo Písma proti druhému. „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. A to Slovo se stalo tělem.“ Vidíte?

Jan 5:39; Jan 10:37, 38

73 Nuže, zde On říká: „Zkoumejte Písma, ona svědčí o mně. Domníváte se, že v nich máte věčný život, (a to je pravda), a to jsou ona, která svědčí o mně. A já o nich vydávám svědectví. Pokud nedělám skutky, které byly ohledně mě zaslíbeny, pak mě neposlouvejte. Ale když dělám tyto skutky a vy mi nemůžete věřit, věřte alespoň těm skutkům,“ protože ony svědčí, že On je tím Slovem.

Lukáš 24:27; Jan 5:39

74 Ó, je to tak jasné, že to jasnější ani být nemůže. Vidíte? Dobrá. Nuže, zkoumejte Písma. On řekl, že Mojžíš a celý Zákon, a tak dále, a proroci a Žalm hovořily o Něm. A znovu říkal, že ta Písma svědčí o Něm.

1. Mojžíšova 1:1; Jan 1:1

75 On je ústředním tématem celé Bible. Jestliže čtete Bibli a nevidíte Krista v jednom každém verši, vraťte se a čtěte znovu. Jestli nevidíte Krista v každém verši Bible, tak čtěte znovu, jelikož vám něco uniklo. Bible je Kristus. On je tím Slovem. Když čtete: „Na počátku stvořil Bůh...“ — tam je Kristus. Vidíte? Každý... od toho místa až po „amen“ ve Zjevení, každé slovo svědčí o Ježíši Kristu.

76 Proto ty přidané knihy, které jsou nazvány: 2. kniha Danielova a kniha Makabejských a Aggesův očistec a takové další nesmysly... vidíte, o tom není v Písmu ani zmínka. Rozumíte? Jejich téma se neshoduje s těmi ostatními. Není tam místo, kam by se dal vložit očistec, není tam místo, kam by se dala vložit přímluva svatých, a tak dále, na to tam není místo. Není tam místo pro nějaké denominace. Není tam místo pro věrovyznání kromě Bible. Vidíte? Když pak vidíte tyto věci, ony jednoduše nepasují do toho obrazu.

Židům 13:8; Jan 14:12

77 A jelikož tam lidé ledacos přidali, mají svoje obrázkové puzzle celé pomíchané. Vidíte? Nemohou to dát správně dohromady: „Tentýž včera, dnes i na věky.“ Ale když ty věci dáme správně dohromady, dostaneme celistvý obraz pádu a obrození, celistvý obraz stvoření a celý Boží plán zjevený v Ježíši Kristu. Amen! To je celistvý obraz složený dohromady, každé malé vyboulení, každý roh. Je to jako... nuže, nechci být škodolibý, ale je to právě tak, jako skládání dohromady těch puzzlí. Proto máme dnes obrazy, které vypadají hrozně. Oni říkají: „My jsme věřící“ — a kráva žere trávu na vrcholku stromu. To nefunguje. Je to tak, jako když oni říkají: „Ano, On je vším, ale jen v určitém... On je tentýž včera, dnes i na věky, ale jen v určitém smyslu.“ Vidíte, tím ruinate svůj obraz. Bible říká, že On je tím stejným.

Evangelium Jana 5 nebo 14:12, On řekl: „On...“ on — každý. „Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on.“

„Dobrá, ale to bylo pro jiný věk.“

78 Zde znovu ten obraz nesedí. Máte tam člověka, který loví ryby na poušti v hromadě rozpáleného písku, kde nejsou vůbec žádné ryby.

Rozumíte? Musíte ho přivést tam, kde lze rybařit, zpět do Galileje, tam, kde je hodně ryb. Vidíte? Musíte ten obraz skládat tak, aby vypadal správně. To je velký Boží obraz. A je jen jedna možnost, jak ho můžete spatřit, a to tak, že spatříte Ježíše Krista. Na tom je založená celá Bible. On je ústředním tématem Bible.

⁷⁹ Nuže, teď si uvědomujete, že kterékoli z těchto míst byste mohli vzít jako text a kazatel jen s námahou může zůstat potichu. Vypadá to, jako by v tom chtěl pokračovat, ale musíte se dostat zpět k tomu, co vyučujeme.

Židům 13:8

⁸⁰ V historii Bible... Bible je prorockou knihou; je to historická kniha; je to kniha lásky. Kniha písní; kniha života; a v ní najdete Krista. On byl v prorocích; On byl v Žalmech; On byl v historii; a On je také v Bibli, v těch věcech, které mají přijít. Takovým byl předtím a také bude potom. Čím JeJ to tedy dělá? „Tímtéž včera, dnes i navěky.“

Židům 13:8

⁸¹ A jestli tam vložíte něco, co JeJ tímtéž včera, dnes i navěky nedělá, bratře Lee, kam vás to povede? Potom jste dostali zkreslený obraz. Protože On byl historií (vidíte?), a On je prorok; je Žalmem; On je vším. A jestli JeJ nemůžete udělat vším a tím stejným, nuže, jak potom vypadá ten váš obraz? Vidíte to? V pořádku.

Židům 13:8

⁸² On byl tím elementem (prvkem), který byl v prorocích — On byl v nich; byl v Žalmech; byl v historii a je ve všem. A On je těmi věcmi, jež mají přijít; tentýž včera, dnes i navěky, (Židům 13:8, pokud si děláte poznámky). On by pak měl být tímtéž... měl by být tím ústředním... jestli je tím, čím On je — a my tomu věříme, je to tak? A tak pokud to je On, pak by měl být ústředním tématem našich rozhovorů, našeho myšlení, našeho zpěvu, našeho chování; On by měl být ústředním tématem našeho života. A pokud On je ústředním tématem Bible a Bible je v nás, pak On má být ústředním tématem celého našeho konání, mluvení nebo smýšlení — měl by to být Kristus. Souhlasí to? V pořádku.

Kolossenským 1:16, 18

⁸³ Jelikož takto smýšlíme, jelikož On byl pro nás učiněn Hlavou všech věcí — tak to říká epištola Kolosenským. On je pro nás Hlavou všech věcí, protože On byl učiněn pro nás, a my jsme zahrnuti v těch všech věcech. Vy namítnete: „A co hříšník?“ Pokud on to nepřijímá, pak se stal pro něj soudcem. Ale On se stal slávou pro věřícího, který to přijme. Tak tam... „všechny věci jsou stvořeny skrze Něj a pro Něj“.

⁸⁴ Je zapotřebí noc, aby byla vyjádřena sláva dne. Je zapotřebí nádoba hanby, aby byla vyjádřena láska a starostlivost nádoby ke cti. Je potřebná zlá žena, jež nosí nemorální oblečení a prodává svoji ctnost, aby mohly být vyjádřeny ctnosti opravdové dámy. Rozumíte? Je potřebný darebák a zloděj, aby mohla být vyjádřena nefalšovaná opravdového věřícího, opravdového křesťana. Je zapotřebí pokrytec, aby se mohl ukázat věřící — čím on je.

Kolossenským 1:16

⁸⁵ A tak všechny věci byly učiněny skrze Něj. A jelikož se On stal vším — pro nás pro všechny; všechno bylo učiněno skrze Něj. A jelikož je to pravda — měli bychom s Ním být ztotožnění. A my se máme s Ním ztotožnit, protože On se ztotožnil s námi. My bychom se měli ztotožnit s Ním. Jak? Tím, že budeme žít pro Něj. Nejenom nějaké vyznání.

⁸⁶ Velice mnoho lidí přijímá jen nějaké vyznání, říkají... říkám... dnes už to došlo tak daleko: „Jsi křesťan?“

„Já jsem metodista.“ Dobrá, ale to je na hony daleko od významu slova „křesťan“. Nuže, podívejte se, co dělá metodista.

„Já jsem baptista.“ Dobrá, pohledte, co dělá baptista.

„Já jsem katolík.“ Pohledte, co oni dělají. Vidíte?

Ale ten jediný způsob, jak můžete být opravdovým křesťanem je, aby se sám Kristus ztotožnil v tobě. Jakub... teď jsme určitě pocítili bodnutí. Doufám, že také každý, kdo poslouchá tuto pásku! Vidíte, rozumíte?

Říkáte: „Já jsem letniční.“ To nic neznamená. Jedná se o Krista ztotožněného v tobě; tehdy, když On tě uznal.

⁸⁷ Říkáte: „Mluvil jsem v jazycích.“ Ďáblové dělají totéž. „Křičel jsem.“ Mohamedáni, buddhisté a všichni ostatní také křičí. Indiáni křičí během hadího tance. Vidíte? Jistě. Všichni to dělají. Kulty, klany a všichni ostatní křičí a řvou.

Lidé řvou a povykují při basketbalu. Ale když je Kristus ztotožněn v tobě — identifikující samého sebe, pak se podobáš Kristu; to je to, co slovo křesťan znamená, být podobný Kristu. To je tvé ztotožnění. V pořádku. A jelikož On je naším ztotožněním, měli bychom se s Ním ztotožnit natolik, že budeme pro Něj žít.

⁸⁸ Všimněte si, Bůh měl trojí záměr v tom velikém ukrytém tajemství. Bůh ve svém velikém ukrytém tajemství, které měl před

založením světa, On v něm měl trojí záměr. A právě teď, to k čemu bychom se chtěli dnes ráno dostat je, čím ten trojí záměr je. Vidíte? Nuže, věřím, že s pomocí Boha, který je zde přítomný, že On nám to ukáže.

⁸⁹ Nuže, jestli On měl trojí záměr... chceme zjistit, čím ten trojí záměr je. Zaprvé: Bůh chtěl zjevit lidem samého sebe. On to nemohl udělat jako veliký Jahve — Bůh, který naplňuje celý vesmír, čas i věčnost. Tímto způsobem to nemohl udělat. On je příliš veliký na to, aby mohl být vůbec zjeven lidem, protože by to bylo příliš tajemné. Jak by mohla ta veliká Bytost, která neměla nikdy počátek... kdybyste překročili cyklus stovek miliard a triliónů a triliónů světelných let kosmického prostoru a ještě dále do nekonečna, do věčnosti, až k té veliké Bytosti, která tím vším byla a nadále jí zůstává.

⁹⁰ Ale co On chtěl udělat? On miloval otcovství, protože byl Otcem. A jediný způsob, jak to mohl vyjádřit, byl, že se stal Synem člověka. A proto Ježíš stále opakovaně říkal: „Syn člověka“. Vidíte, oni nevěděli, o čem On mluví, mnozí z nich. Rozumíte tomu teď? On chtěl vyjádřit samého sebe. To byl jeden z jeho velikého trojího záměru — aby vyjádřil samého sebe, aby se ztotožnil s lidskými bytostmi, aby zjevil sama sebe v Kristu.

⁹¹ Zadruhé, aby měl prvenství ve svém těle věřících, kterým je jeho nevěsta, aby tak mohl žít v lidech. Nuže, On to mohl udělat v Adamovi a Evě, ale hřích je oddělil, a tak musela existovat nějaká cesta návratu. Ó! Aj! Ó, je to pro mě náramně bohaté již při samotném pomyslení na to. Vidíte? Vidíte, jaký byl ten Boží záměr?

⁹² Nuže, proč On nezachoval Adama a Evu v takovém stavu? Potom by nemohl nikdy vyjádřit svou plnost — plnost svého atributu, protože... On by tak mohl být Otcem, to je pravda; ale On je také Spasitelem. Vy řeknete: „Jak víš, že On jím je?“ Je, protože jsem měl to prožítí. Vidíte? Vidíte? On je Spasitel a musel to vyjádřit. A jak to mohl udělat? — Jedině skrze Krista. Jak On mohl být Synem? — Jenom skrze Krista. Jak mohl být uzdravitelem? — Jenom skrze Krista. Vidíte, všechny tyto věci jsou zahrnuté v té jediné Osobě, v Ježíši Kristu. Ó, aj!

Kolossenským 1:19; 2:9

⁹³ Když o tom přemýšlím, vidím, jak denominace mizí ze scény a všechno ostatní se jednoduše vytrácí. Vidíte? Když vidím ten veliký Boží záměr, jak On sám sebe zjevuje a má... zaprvé: zjevit se v Kristu, v plnosti Božství tělesně a potom vnést plnost tělesného Božství do lidí, aby mohl mít to prvenství, dohled a vedení.

94 A onehdy večer... pokud jste nedostali pásku, kázal jsem jednou večer na téma „Vězeň Ježíše Krista“ — Pavel vězeň... Vidíte? Když Bůh docílí to, že se stanete jeho vězněm, pak nemůžete dělat nic, jen to, co vám řekne Duch.

Skutky 16:6, 7

95 Pavel ve svém velikém intelektu — on byl vyučen u Gamaliela, aby se jednoho dne stal velikým knězem nebo rabínem. A on měl dalekosáhlé ambice. Byl intelektuálně významným mužem — s velkou autoritou; velký muž národa. Ale musel to všechno do posledního puntíku obětovat (vidíte?), aby se stal částí Slova, aby vyjádřil Ježíše Krista. On věděl, co znamenalo říci... Měl nutkání jít na určité místo (volali ho nějací bratři), ale bylo mu zabráněno Duchem udělat něco o své vlastní vůli. Ó, kdyby se toho mohli uchytit napolo duchovní lidé! Vidíte? Jemu bylo zabráněno, aby dělal něco o své vlastní vůli. On mohl pouze udělat... „Duch mi zabránil.“ Vidíte? On byl Kristovým vězněm.

Skutky 16:16, 18

96 Potom, jednoho dne, ta malá věštkyně; Pavel věděl, že má moc, aby vyhnal toho démona, ale on to mohl udělat jedině tak, jak si to Bůh přál. Den co den chodila za ním a pokřikovala na něj, ale jednoho dne mu dal Duch svolení. Pak ji pokáral — toho ducha, který byl v ní. Vidíte? Věděl, co to znamená být vězněm.

97 Mojžíš, jeho intelekt, on se ho musel zbavit, aby mohl najít Krista a stát se vězněm. Potom, když Bůh z něho vytloukl svět, a to, že byl velkým mužem; a když se pak onoho dne postavil v přítomnosti toho ohnivého sloupu, byl shledán neschopným slova. On dokonce nebyl schopen komunikovat, řekl: „Bůh měl pak vězně“. Vidíte? Pak se to už nebudete snažit dělat na základě vašeho vlastního zkoumání. Pak Bůh musel vybavit tohoto muže — vybavit ho dostatečnou mocí na to, aby tam mohl jít. On řekl: „Pane, řekl jsem faraónovi to, co jsi mi řekl a on to nechce udělat.“

2. Mojžíšova 8:21, 24

98 Řekl: „Tak vezmi tuto svoji hůl (to říká Bůh, to je Boží slovo); jdi tam, zvedni ji směrem k východu a zavolej ‚mouchy‘.“ A mouchy byly stvořeny, protože On tam měl vězně, kterého faraón nemohl ničím podplatit. Nikdo jiný ho už nemohl nasměrovat na žádnou jinou cestu. On byl úplným vězněm v řetězech Božího slova, vázaný pouze na „tak praví Pán“.

Ó, kdyby Bůh mohl mít takové vězně! Nuže, tehdy bude moci vyjádřit to prvenství. Rozumíte? On musí toho muže, či tu osobu dostat do takového stavu, že nezná nic, kromě Krista. Rozumíte, co tím míním?

V pořádku. To je zadruhé.

⁹⁹ Zaprvé, aby úplně vyjádřil sám sebe — Bůh v Kristu. Zadruhé, aby měl prvenství ve své Církvi, (která je jeho tělem, nevěstou), aby mohl mít prvenství — vyjádřit sám sebe. V pořádku.

¹⁰⁰ Zatřetí, navrátit Království do původního postavení, to, jež upadlo skrze hřích prvního Adama; zpět tam, kde se On procházel za večerního chládku se svými lidmi, vyprávěl si s nimi a měl s nimi obecenství. A teď je hřích a smrt oddělila od jeho přítomnosti a od jeho úplného vyjádření se. Četli jste o tom?... Před založením světa, aby vyjádřil všechny své atributy — čím On byl.

¹⁰¹ A tak, pokud by si chtěl zde někdo ze stoupců trojice na chvíli ulevit, může vidět, že Otec, Syn a Duch svatý nejsou tři bohové; jsou to tři atributy toho stejného Boha. Rozumíte? To je vyjádření — Otec. On byl... On chtěl být Otcem. On byl Otcem, On byl Synem a On je Duchem svatým. A Otec a Duch svatý, to je jeden a tentýž Duch. Vidíte to? Pochopili jste to? — Ne tři bohové. To vám namluvil ďábel, aby z vás udělal modláře. Rozumíte? To je jeden a tentýž Bůh, vyjádřený ve třech attributech: aby byl Otcem, aby byl Spasitelem, aby byl Synem, aby byl Uzdravovatelem (vidíte?) — to jsou *způsoby* jeho vyjádření se.

¹⁰² Chtěl bych u toho ještě na chvíli zůstat, aby i ti lidé, kteří poslouchají tyto pásky, mohli pochopit tuto myšlenku a spatřit to. Ale ručičky na těch hodinách by se otočily kolem dokola, u jednoho každého z těch témat. Ale doufám, že jsem to představil dost jasně, abyste mohli vidět, kam směřuji. Rozumíte?

Kolossenským 1:19; 2:9

¹⁰³ Bůh vyjádřený v Ježíši Kristu, jež byl zároveň Otcem, Synem a Duchem svatým — plností Božství tělesně. A nyní kompletní plnost Božství tělesně přebývá v jeho Církvi — ta svrchovanost. Vše, čím byl Bůh, přelil do Krista a vše, čím byl Kristus, bylo přelito do Církve — do věřících, nikoliv do denominací. Během několika minut se k tomu dostaneme a pak vám tyto věci budou navždy z hlavy odstraněny, rozumíte, ukážu vám s pomocí Boží, bude-li On chtít, čím to bylo.

Jaký je teď Jeho záměr? — Vyjádřit sama sebe, jakožto Syn (vidíte?) a nyní — aby v Něm mohla přebývat plnost Božství tělesně. Leží to tu přímo přede mnou v epistoletě Kolossenským. Vidíte? Byl to Boží záměr napříč celým Písmem.

Matouš 11:25; Lukáš 10:21; Kolossenským 1:20; Židům 13:8

¹⁰⁴ Jestliže skrze život toho Syna, skrze jeho kříž, (krev, tak to tu

stojí, jeho kříže), aby se sebou mohl smířit tělo, nevěstu, (kterou je Eva — druhá Eva); a Bůh nám to dal jako předobraz, tak, jak to dal Mojžíšovi a všem ostatním. Totéž udělal v případě Adama a Evy, dal tím předobraz, že oni byli Kristus a nevěsta (On je druhý Adam; církev je druhá Eva); ale tak dlouho, jak ta druhá Eva dělá kompromisy se Slovem, nedělá snad ona totéž, co udělala ta první Eva? Přičemž se snaží říci: „Dobrá, ale to bylo na jinou dobu.“ Za chvíli se k tomu dostaneme; řekl On snad, že to platilo na jinou dobu? Jak to může být na jinou dobu, když On je tentýž včera, dnes i navěky! Ale Bůh to tak zamýšlel a skryl to před očima moudrých a rozumných a zjevil to těm předurčeným — nemluvnátkům — kteří byli předurčeni, aby to přijali.

Jan 8:44

105 A proto... sledujeme to napříč těmi věky. Kdykoliv to světlo někoho osvitilo, oni to odstrčili a zavrhli; ti velcí intelektuálové a ti velcí kněží, jež tam stáli... tam byli rabíni od... velcí učitelé a autority jako... různí jednotlivci jako Nikodém a jiní, lidé uhlazení a vzdělaní a vůbec tomu nemohli porozumět. Stáli tam ti velcí kněží a rabíni, kteří byli v tom Slově vyučeni. Och, oni tomu rozuměli z intelektuálního pohledu! A On řekl: „Vy jste z vašeho otce ďábla a činíte jeho skutky.“

106 Pozastavte se nad tím! — Svatí lidé. Nemohli byste prstem ukázat na něco v jejich životě nebo v životě jejich otců nebo v životě jejich dědů nebo v životě jejich pra - pra - pra - pra - pra - pradědů. Kdyby tomu tak bylo, byli by zemřeli v hanbě, ukamenovali by je. A Ježíš zde stojí a nazývá tu skupinu „sebrankou ďáblů“ — ty nábožné muže.

107 Nuže. Ó, to nynější veliké zjevení! Že On chce uvést do původního stavu svůj příbuzenský vztah. Přivést to zpět... nuže, On dovolil, aby byli ztraceni; rozumíte tomu? Musel je nechat hřešit, protože jim dal svobodnou morální... On nemohl způsobit, aby hřešili a přitom zůstat Bohem a potom je trestat za něco, k čemu je přiměl, aby to dělali. Ale když On člověka uvedl do svého partnerství, tak ho nechal jednat na základě svobodné morální volby... vidíte? Stejně tak, jak je to s vámi dnes. Vidíte? Rozumíte? Jednáte, jak se vám líbí, máte svobodnou morální volbu.

A proto, jestliže On tak postavil toho prvního člověka, musí tak uvést do takového postavení i toho druhého, On tak musí postavit jednoho každého — v opačném případě postupoval špatně hned od počátku. Vidíte? Každý stojí na jednom a tomtéž základě.

108 Nuže, pozorujme Jej. On přivádí toho člověka zpět a dovoluje

mu to dělat, a je si vědom toho, že on to udělá, (věděl, že on to udělá). Ale co to způsobilo? — To projevilo jeho atribut jakožto Spasitele. A celý ten záměr je potom ponechán na Ježíši Kristu, aby se stal Bohem, vzal na sebe trest svého vlastního Zákona (smrt), aby zemřel, aby si vykoupil ženu, jež byla ztracena, poněvadž Jej odmítla.

1. Korintským 6:9; Zjevení 18:3

109 Když se Eva vzdálila od Slova, odešla pryč od svého druhu. A když se církev vzdaluje od Slova do nějaké denominace, ona Jej odmítá a páchá smilstvo se světem lidské moudrosti — odmítaje autoritu Božího slova. Zní to jasně? Bible to nazývá pácháním duchovního smilstva. Kterékoliv slovo v Bibli, jenž je odmítnuto, nebo když mu je dán nějaký osobní výklad, znamená úplné odmítnutí a páchání cizoložství vůči Bohu, jež je vaším Manželem. A víme, že cizoložníci do Království nebeského nevejdou. Vidíte to teď? Nuže, to je to, co udělala Eva na počátku.

110 Znovu si teď všimněte. Čím je jeho trojí záměr? — Projevení se v Ježíši Kristu; dostat se do těla Ježíše Krista, aby dosáhl svrchovanost, kvůli čemu? — Aby obnovil Eden, aby přivedl zpět to, co zahynulo. To byla ta jediná věc, jež nebyla v pořádku. Všechny jeho zbývající záležitosti byly v pořádku.

111 Ale On musel nechat postavit člověka na základě svobodné morální volby, aby padl tak, aby se On sám mohl stát Spasitelem a ukázat, co v Něm je (vidíte?) — jeho atribut Spasitele. Něco muselo být ztraceno, a právě tím, že člověk padl a byl ztracen, On se stal jeho Spasitelem podle svého vlastního Zákona. A On by to nemohl udělat jako ten veliký Jahve, jenž naplňuje veškerý prostor i čas. Pohledte, On by to tak nemohl udělat, On se musel stát člověkem. A přijal příbuzenský vztah k člověku, jenž byl ztracen (amen!) a stal se člověkem. Bůh učiněný tělem! Haleluja! Můžete si myslet, že jsem vzrušený, ale není tomu tak. To je něco uvnitř!

112 Bůh se z Boha stal mnou, aby vzal na sebe můj hřích, aby mne tak mohl učinit sebou. Amen! Zpět k jeho vznešenému záměru o synech a dcerách Božích, protože On je věčným Otcem. Ten atribut byl v Něm (vidíte?), a tak musel být odhalen.

113 Nuže, vidíte teď ten celý trojí záměr? Pohledte, aby vyjádřil samého sebe, On se chce stát... Nuže, svět je ztracen, a tak On musel sebe samého vyjádřit v člověku, aby se stal Spasitelem skrze smíření krví jeho kříže. Nuže, On se tím musel stát, aby zemřel — a tak mohl vykonat spasení a vnést samého sebe zpět do Církve, aby měl ve své

Církví prvenství.

Zjevení 17:1, 5

114 Nuže, zapamatujte si, to nemůže a nikdy nebude a nikdy se to nestane a nikdy to nebylo nějakou denominací. On musí mít prvenství a On je tím Slovem. Amen! Jak do toho může být zamotáno nějaké vyznání? To by udělalo z církve prostitutku. Přijmout jakákoliv slova nějakého lidského vyznání nebo nějaké denominace znamená podle Zjevení 17 okamžité označení, jakožto nevěstky a běhny; Římskokatolická církev je nevěstkou a ty protestantské jsou běhny. Je to tak jasné, že si to dokáže každý člověk přečíst. Probírali jsme to v Církevních věkách, a pokud máte zájem, můžete to postřehnout na páscích. Je to přesně tak. Všechno, cokoliv se slučuje s nějakým vyznáním, kromě Bible, je v Božích očích „nevěstkou“. Páchá se tím tatáž věc; jako Eva — opustila Slovo, kterým je Kristus. Ó, aj! Je to tak.

Efezským 1:1

115 Nuže, teď vidíme jeho tajemství, které měl ukryto ve svém úmyslu před založením světa. Nuže, chtěli byste, abychom si o tom něco málo přečetli? Přečtěme si to. Máte dost času? Tak si to přečteme. Nuže otevřeme si jako první čtení epištolu k Efezským a začneme číst od první kapitoly, Efezským. A budeme teď pokračovat v lekci nedělní školy, v tom trojím projevení se Krista, čtěme.

Pavel, podle Boží vůle apoštol Ježíše Krista [Nuže, teď sledujte, to není adresováno světu, ale] ***svatým, kteří jsou v Efezu a věrným v Kristu Ježíši.***

1. Korintským 12:13; Efezským 1:2, 3-5

116 Jak se dostaneme do Krista Ježíše? Připojením se k církvi? Narozením se! Skrze jednoho Ducha (1. Korintským 12) jsme všichni pokřtěni do jednoho těla. Vidíte? V pořádku. To jsou ti, ke kterým on promlouvá; to není adresováno tomu vnějšímu světu. Nemůžeme o tom mluvit hříšníkovi, protože on o tom nemá ponětí. Pavel tím neoslovil žádné hříšníky. Řekl: „To je pro tu skupinu, která je v Kristu Ježíši.“

Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Požehnaný buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás požehnal veškerým duchovním požehnáním [kde?] ***v nebeských věcech¹ v Kristu.***

Nebeská místa. Ó, kéž bych měl dost času! Právě zde jsem si to

¹ BIBLE - studijní překlad - oblastech, místech

poznámenal ve své Bibli, o nebeských místech. Co to jsou nebeská místa? Nebeská místa, (okamžik) to je pozice věřícího v Kristu. Vidíte? Kde věřící stojí v Kristu — v nebeských místech.

Poněvadž nás v něm vyvolil [dobře, pozorně poslouchejte]... **nás v něm vyvolil před založením světa** [Kdy si nás vybral? Před založením světa, když své veliké skryté tajemství, své veliké skryté tajemství... On nás vyvolil v Kristu před založením světa.], **abychom před jeho tváří byli svatí a bezúhonní** [v čem?] **v lásce.**

Podle zalíbení své vůle nás předurčil [k čemu?] **k přijetí za své syny skrze Ježíše Krista.**

Efezským 1:5

117 Předurčení — zde je to tajemství, vidíte. Předtím než byl Kristus nebo cokoli jiného na zemi, (vidíte to jeho veliké tajemství?) On vybral svoji nevěstu s vědomím, že Eva padne skrze nevíru v Slovo — věděl, že ona padne, ale On měl vybrat nevěstu, která nepadne, která se bude držet toho Slova bez ohledu na to, co všechno bude ten zbytek tohoto světa o tom mluvit; oni se budou držet Slova! Oni jsou předurčení, aby obstáli. Adopce dětí skrze Ježíše Krista; předurčila Církev do toho velikého, slavného postavení.

1. Mojžíšova 2:21, 22

118 Vidíte teď to tajemství? Co On chtěl dosáhnout? Obnovit zpět padlou Evu, protože ona byla předobrazem církve. A všimněte si teď, že když Bůh otevřel Adamův bok a z jeho vlastního těla a krve vybral Evu a oddělil jeho ducha, toho mužského od ženského — a toho ženského vložil do Evy. Vybral žebro z jeho boku a učinil z něho Evu; a Bůh udělal tutéž věc, vzal z Kristova boku krev a vodu (a Kristus je Slovo), vzal to Slovo a učinil svoji Církev — Evu. Vidíte? Znovu zpět k sobě, vykoupěnou krví, která prýštila z jeho těla! Vidíte to teď? To velké Boží tajemství bylo teď odhaleno, to, které bylo skryto od založení světa, ale bylo znázorněno v předobrazech po celý ten čas. Nuže, sledujte to. Shledáváme, že On to udělal. A tady v epištole k Efezským a na mnoha jiných místech... ale to vám bude stačit, aby...

1. Mojžíšova 2:21, 22; Jan 1:1

119 Nuže, napříč těmi věky On pozvolna odhaloval to tajemství. Můžete to teď vidět? Nuže, napříč těmi... jak On to... Co se stalo zde v tom předobrazu? — On otevřel Adamův bok a vyňal z jeho těla část, jež byla Adamem, aby učinil Evu. Nevěsta musí být Slovem, protože On je Slovem. Ona nemůže stát na věrovyznáních; nemůže stát na

denominaci; nemůže stát na dobrém chování se. Ona musí stát jedine na Slově, protože ona je jeho částí; ona byla vyňatá z Krista. Vidíte?

120 A budme si jisti tím, že celé vytržení teď... Luther byl částí; Wesley byl částí; proroci byli částí. Pokud oni nejsou částí... právě podle toho zjevení oni budovali to tělo: nohy, prsty, ramena, a tak dále, až k hlavě (za chvíli se k tomu dostaneme, vidíte?), to tvoří celé vytržení. To je tělo Slova, kterým je Kristus. Amen! Mimo to jste ztraceni. Nezáleží na tom, jak jste dobří nebo jaká je vaše rodina nebo jaká je vaše společnost nebo jaká je vaše organizace — jste ztraceni, pokud se to Slovo nenachází ve vás.

Matouš 11:30; Jan 8:29; Jan 10:38; Jan 15:7

121 „Jestliže zůstanete ve mně (ve Slově) a má slova zůstanou ve vás, tehdy prostě, o cokoliv chcete...“ protože vy, a to Slovo jste totéž. On má to prvenství. On tebou vládne. Ty jsi jeho vězněm. Svět je mrtvý. Ty už nemáš nic víc... Vidíte, že ti ostatní lidé si žijí svým vlastním způsobem, ale ty už tak nežiješ. Jsi vězněm. Jsi Jím ujařmen. „Mé jho je lehké.“ (Ujařmený Kristem, jeho Slovem.) „Dělám jen to, co se líbí Otcí. A když nemůžete věřit, že JÁ JSEM, potom věřte Slovu.“ Tak dokonale.

122 Všimněte si, nyní si všimněte. Napříč věky On postupně ty věci uvolňoval, pomalu to tajemství odhaloval skrze proroky a předobrazy. A my bychom teď v tom mohli pokračovat... a vyjadřoval sama sebe.

2. Mojžíšova 2:3; Matouš 5:27, 28

123 On se vyjádřil v Mojžíšovi. Pohleďte na Mojžíše: narozen v době pronásledování dětí. Narodil se, aby byl vysvoboditelem. Byl ukryt v rákosí právě tak, jak Ježíš byl vzat do Egypta. On vystoupil; vyšel na horu a vrátil se zpět s příkázáními. Ježíš vystoupil na horu — jeho první kázání, (kázání na hoře) vrátil se s příkázáními: „Slyšeli jste, že předkům bylo řečeno: ‚Nezcizoložíš‘. Já vám však říkám, že každý, kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil.“ Zákonodárce, kněz, král, vůdce — přesně.

1. Mojžíšova 37:4, 28; Matouš 26:15; Matouš 27:3

124 On se vyjádřil v Josefovi — narozen uprostřed denominací (svých bratrů). Oni ho bez příčiny nenáviděli, protože byl duchovní. Viděl vidění; Bůh byl s ním; mohl vykládat sny a jeho bratři ho nenáviděli. Byl prodán svými bratry za téměř třicet stříbrných, přesně tak, jak byl Ježíš prodán Jidášem Iškariotským, jež byl jedním z jeho bratrů, za třicet stříbrných.

1. Mojžíšova 37:24; 1. Mojžíšova 39:4; 1. Mojžíšova 40:21, 22; Matouš 27:38; Marek 115:27; Lukáš 23:43

125 Byl uvržen do jámy a domněle mrtev. To je pravda. Jeho otci a jiným namluvili, že je mrtev. Byl uvržen do jámy, vytažen a postaven po pravici faraónově. Ve vězení — ó, jak on tam trpěl; a tam byli dva omilostněni. Číšník a pekař — vlastně jeden z nich byl zatracen a ten druhý omilostněn. A číšník... Jeden z nich zatracen a druhý omilostněn. Přesně tak, jako na kříži, když On byl ve svém vězení — přibitý na kříž za naše hříchy (my jsme se stali vězni), jeden zločinec byl zatracen, druhý omilostněn. Vidíte? Přesně tak.

1. Mojžíšova 39:4

126 Potom byl *Josef* postaven po pravici faraóna, krále, tak, jak se mu o tom zdálo, jak to viděl ve vidění, že bude sedět u králových nohou a bude mu dána veškerá autorita v Egyptě. Jeho vidění se muselo naplnit. Možná, že o tom častokrát přemýšlel, když byl v tom vězení. Jeho licousy se stávaly den ode dne delší a delší, ale on o tom stále uvažoval, že se jednoho dne musí jeho vidění naplnit.

Amos 3:7

127 I když to dalo na sebe dlouho čekat, muselo se to stát, (mluvil jsem o tom minulý večer, nebo ještě předtím — ve středu večer, zde ve shromáždění). Vidíte, muselo se to stát. Když Bůh něco řekne, musí se to stát. To je potvrzený prorok, a to se musí stát, protože je to Boží slovo a Slovo přichází jedině k prorokovi. Slovo prorok znamená zjevovatel Božího napsaného Slova, je to totéž, jako ten, kdo předpovídá, (rozumíte?) nebo vidoucí.

5. Mojžíšova 18:19, 22; Jan 15:5

128 Všimněte si. Jak vidoucí v oné době, víte, on vystupoval, božským potvrzeným způsobem předvídal a stalo se tak. „Jestliže vystoupí nějaký prorok a bude k vám mluvit a řekne vám určitou věc, která se má stát a ona se nestane, neposlouchejte ho. Ale jestliže se tak stane, tehdy Já jsem s ním. Raději se ho bojte, protože Já jsem s ním.“ Vidíte? To úplně souhlasí. To je potvrzení — podle toho budete vědět, jestli je to pravda nebo ne. Bůh zpětně promlouvá skrze své Slovo, skrze své lidi a prostřednictvím lidí.

Vidíte, Bůh promlouvá jedině skrze člověka. „Já jsem vinný kmen a vy ratolesti.“ Vinný kmen nenese ovoce. Ratolesti nesou ovoce vinného kmenu. Všimněte si, že vždy tomu tak bylo.

1. Mojžíšova 41:40, 43, 44; Izaiáš 45:23; Jan 14:6; Římanům 14:11; Filipenským 2:10

129 Nyní shledáváme, že když tehdy Josef... že žádný člověk se nemohl dotknout nebo se přiblížit k faraónovi, aniž by prvně nespatriil Josefa. „Nikdo nemůže přijít k Otci, jedině skrze Syna.“ A když Josef

opustil trůn, troubili na troubách. Každé koleno se sklánělo! Sláva! Jednoho dne se skloní každé koleno a každý jazyk bude vyznávat — když On opustí trůn svého Otce (vidíte?), aby předstoupil. Každý vyzná, že On je Boží Syn. Vy buď... ale pak už bude příliš pozdě; udělejte to teď.

Matouš 23:37; Lukáš 13:34, 35

130 Nuže, teď v těch předobrazech pozorujeme... můžeme vzít také Davida, (když jsem o tom nedávno mluvil), jak opustil svůj trůn, zavržen svým vlastním lidem, jak vystupuje na tutéž horu (na Olivetskou horu), jak odchází do svého vězení. On odešel do domu svého vězení, protože byl zavržen svými bratry a svým vlastním lidem. Šel nahoru s pláčem. To byl Kristův duch v něm, ačkoliv zavržen, díval se na Jeruzalém, plakal a řekl: „Jeruzaléme, kolikrát jsem chtěl...“ Zavržený král. O osm set let později Syn Davidův stál nad Jeruzalémem — zavržený, zaplakal nad Jeruzalémem a řekl: „Teď přišla tvá hodina.“ Souhlasí to? Vidíte?

131 Všechny tyto věci Jej znázorňovaly (pouze v předobraze), ale to tajemství bylo přesto ukryto. Ti lidé nevěděli, co dělají. Věděli jen, že jsou vedeni Duchem, aby něco konali. Nuže, On to zachovával na ty poslední dny, na to veliké zjevení — ale vyjadřoval to. Vyjadřoval se v Mojžíšovi, Davidovi, Josefovi, Eliášovi, a tak dále. Můžeme vzít jednoho každého z těch proroků a promítnout si jejich život a ukázat, jak dokonale a jak přesně to vyjadřuje Ježíše Krista, ač nikdy nedal poznat své tajemství v plnosti. Pozdržel to, aby to oznámil v těch posledních dnech tak, jak to zaslíbil; čekal na to, aby tomu bylo plně porozuměno (vidíte?), dříve než to mohl vyjádřit. Kdyby On odkryl celou věc... protože Bible je napsána v tajemstvích; Ježíš za to děkoval Otcí (vidíte?), že je to napsáno v tajemstvích.

132 Nuže, příchod Páně je tajemstvím. My nevíme, kdy přijde, jak přijde, ale víme, že On přichází. Vidíte? A tak to bylo se všemi tajemstvími Božími pozdrženými na ten poslední den. Potom, když už to bylo dokončeno, zjevuje a ukazuje, co vykonal. Ó! On nikdy své tajemství nezveřejnil.

133 Je to totéž, když to porovnáváme se sedmi pečeti. Nuže, když Bůh použil Martina Luthera, aby byla vyvedena ta první církev (ten církevní věk), a pak použil Johna Wesleye; On je postupně vedl dál a zjevoval v nich ten *určitý* církevní věk. Když to teď pozpátku skrze Bibli sledujeme, shledáváme... ale v posledních dnech...

134 To byla tak ohromná událost, že On to tu řekl a ukázal těch

sedm hromů; a časopis Life pak přinesl ten kruh oblaku a světla, a oni to stále nedovedou pochopit a neví, co to je. Ale On to tady řekl: „Jdi tam a čekej na zjevení těch tajemství,“ a to bylo vyřčeno pár měsíců předtím, než se to stalo; a pak se to stalo přesně tak, na tom místě.

¹³⁵ Všimli jste si na tom obrázku, když ten anděl, který byl po pravé straně, když se zhmotňoval, jak sestupoval dolů, že měl vzadu křídla a hlavu otočenou na bok? Tady to máte, přímo na tom obrázku, úplně přesně. Několik měsíců předtím než se to stalo, řekl na tomto místě, že shromáždí tělo věřících a zjeví jim — pospojuje ty rozmotané konce.

¹³⁶ Zde vystoupil Luther, kázal pouze ospravedlnění a neustále do toho v tom věku bušil. On věděl, jaký to byl věk. Zde přichází Wesley a on buší ve svém věku. Vidíte? A vzešla z toho hromada bludu, vznikly další církve. Pak sem přicházejí letničtí, také buší, a pak se zorganizovali a znovu odešli rovnou zpět na smrt, (za chvíli se k tomu dostaneme) — rovnou zpět na smrt.

¹³⁷ A pak přichází zjevení toho tajemství, aby bylo zjeveno, co to všechno znamená, kde ty malé doktríny — kde Luther vydal katechismus a všechno ostatní; rovněž Wesley do toho vnesl to, či ono a různé jiné věci. A letničtí potom zrovna tak přinesli organizaci a přinesli křest ve jméno „Otce, Syna a Duchu svatého“; neviděli v tom žádný rozdíl, protože... Potom ono přichází zpět v těchto posledních dnech a sbírá všechna tato tajemství a zřetelně to vysvětluje a zjevuje. Proč? To všechno se děje v těch posledních dnech, kdy je zjeveno to veliké tajemství, které měl Bůh ve svém srdci.

Rozumíte tomu? Pokud vám to uniklo, vraťte se zpět k této pásce. Já nevím, jak dlouho tu ještě s vámi budu. Zapamatujte si, to je pravda. Je to TAK PRAVÍ PÁN. Je to pravdivé. Je to Písmo.

¹³⁸ Tak jako těch sedm posledních pečetí — a jejich tajemství. Tyto pečete byly zlomeny a věky běžely a oni tam nechali mnoho roztroušených věcí. A Bůh nechtěl, aby to bylo takto roztroušeno, On se vrací, sbírá ty věci, ty nauky, se kterými oni začali, přináší to a zjevuje celou tu věc — totéž On dělá teď, zjevuje Kristovo tajemství, jak On byl Božím trojím záměrem pro církve. Ó! On to prozrazuje, odhaluje to!

Zjevit, podle Websterova *slovníku* znamená — uvést ve známost, a zvláště, jak Webster říká, co se týče Božích pravd — to znamená zjevení. Zjevení: to je Kristův způsob, jakým se dává poznat své Církví.

Matouš 16:13-15; Marek 8:27, 28; Lukáš 9:18-20

139 Teď řeknete... „Ale, bratře Branhame, ty to říkáš jen tak...“ Nuže, my to nechceme mluvit jen tak. Všimněte si. On se dal poznat Petrovi... nuže, když si to chcete poznamenat a pokud si to chcete přečíst (přečteme si to, pokud chcete) v Matouši 16:15 a 17. Budu to citovat. Tehdy, když sestoupili z hory Proměnění, On řekl: „Za koho mne, Syna člověka, mají lidé?“

„Někteří říkají, ó, oni si myslí, že jsi Eliášem a jiní říkají, že jsi jedním z proroků, Jeremiášem nebo některým z nich.“

Ale to nebylo to, na co se On ptal. Řekl: „A za koho mne máte vy?“ On teď mluví k Církvi. Vidíte? „Za koho mne považují lidé?“

Dnes: „On je filozof“ — je to sociální náboženství. „Je to dobrý člověk. Věříme, že jeho učení je správné. Jsou to zásady, podle kterých by se mělo žít. Myslím, že by nás to udělalo lepšími, kdybychom se podle toho řídili. Máme mít své církve, a tak dále.“ To je svatý Mikuláš, jako báchorky o svatém Mikuláši.

To není názor nějaké církve, abychom něco vyjádřili. Je to život, kterým nežijete vy sami, ale On vstupuje do vás *a sám ve vás žije*, a vy se stáváte věznem vzhledem ke každé lidské, intelektuální bytosti. Jste vedeni Duchem. A jak to poznáte?

Jan 1:1

140 Nuže, řeknete: „Málem jsem se kvůli tomu zbláznil. Snad se to týká člověka, který má sklon k šílenství.“ Ale když máte Kristovu mysl, Kristus se sám skrze vás vyjadřuje. Ukazuje, že to je On — vy jste nepřišli o rozum. Někteří lidé pod vlivem falešných iluzí o těchto věcech odcházejí a stávají se duševně chorými. Dobrá, to... my víme, že je to špatné. To je ďábel, který se snaží napodobit tuto opravdovou věc, dříve než se ona sama dostaví. Máme vždy co do činění s padělkem. Rozumíte? Ale opravdový muž má být zbaven svých vlastních myšlenek a svého vlastního smýšlení a nesmí k tomu přistupovat naslepo. Opravdu ne. Vy k tomu přistupujete se svou zdravou myslí a Kristus vás přemůže a vyjadřuje sám sebe. A potom se stanete bláznem pro tento svět. A tak když jste šílení, jste skutečně šílení, a pro ďábla už nezůstává žádný prostor, aby se vás zmocnil. On se vás pokusí přimět, abyste dělali všechno v rozporu s tímto Slovem, ale když se vás zmocní Kristus, On bude vyjadřovat skrze vás pouze to Slovo, protože to je On. On je Slovo! A potom můžete spatřit Kristovo vyjádření. Ne nějakou falešnou představu nějakého druhu, ale skutečného, opravdového Krista vyjadřujícího se rovnou skrze vás. Ó,

jak nádherné!

Matouš 16:15; Marek 8:28; Lukáš 17:26

141 Nuže, sledujte. On řekl: „A za koho mne máte vy?“ On se na to ptá Církve — svých dvanácti. Z těch miliónů, kteří v té době žili, On se táže těch dvanácti — své Církve.

Matouš 7:14; Matouš 24:37; Lukáš 17:26

142 Z těch miliónů za Noemových dnů se tázal osmi. Vidíte? A řekl: „Jak bylo za dnů Noe, tak bude i při příchodu Syna člověka,“ (vidíte?), kde bylo zachráněno osm duší. Já teď netvrdím, že bude zachráněno osm duší, nepochopte to všechno špatně. Takhle jsem to nikdy neřekl. Já nevím kolik jich bude, kolik jich bude spasených v tom posledním okamžiku, když bude vytržený ten malý počet. Ale říkám vám, bude to malý počet. „Neboť těsná je brána a úzká cesta a málo je těch, kdo ji nalézají.“

Kolossenským 2:9; Zjevení 7:9

143 Ale, když předstoupí to veliké vykoupené tělo ze všech věků, pak to tam bude veliký zástup! Zjevení 7 to vyjadřuje: „... veliký zástup, který by nikdo nemohl sečíst...“ — to jsou ti, kteří předstoupili ze všech věků, ti, kteří chodili ve světle této Bible, nakolik jim to bylo zjeveno. A teď my víme, že Wesley měl více světla než Luther. Víme, že letniční zastínili Wesleye. Vidíte? Bylo tomu opravdu tak, protože to bylo jen postupně uvolňováno, jak to přicházelo skrze proroky, a tak dále, dokud to nebylo dokonale uvedeno ve známost — plnost Božství tělesně v Kristu.

144 A právě teď se Kristus nechává poznat Církvi. Celá tato věc je zjevením Boha, aby Eva byla přivedena zpět na svoji pozici se svým Manželem. Všimněte si, Bůh je manželem Církve a Církve je jeho nevěstou.

Matouš 16:16-18; Marek 8:28; Lukáš 9:20

145 A když byl Petr tážán, řekl: „Ty jsi Kristus, ten Syn živého Boha.“

Nuže, dávejte pozor! „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův (vidíte?) — blahoslavený jsi ty, neboť tělo a krev ti to nezjevilo... (protože ses to nenaučil v nějaké škole), ale zjevil ti to můj Otec, který je v nebesích.“ Všimněte si, co mu řekl: „Na té skále...“ To je Petr, to předurčené Boží semeno, které přijalo to světlo, a byly mu dány klíče Království. Na té skále zjevení, kdo je Ježíš Kristus... On je plností projeveného Boha. Na té skále... ne Otec, Syn a Duch svatý, a On jako druhá osoba. „Na té skále postavím svou církev a brány pekla ji neotřesou — nikdy nepřemohou.“ Vidíte? „Já postavím svou církev na

té skále“ — na zjevení Ježíše Krista.

146 Pohledte, Kristus ve vás, to Jej činí středem života tohoto zjevení. Vidíte? Kristův život ve vás Jej činí středem toho zjevení. Kristus v Bibli činí Bibli úplným zjevením Krista. Kristus ve vás, vás činí úplným zjevením celé této věci. Vidíte, co se snaží Bůh udělat?

Jan 1:1; Kolossenským 1:27

147 Čím je tedy znovuzrození? Řeknete: „Bratře Branhame, co je znovuzrození?“ Je to osobní zjevení se Ježíše Krista tobě. Amen! Vidíte? Ne to, že ses připojil k nějaké církvi; ne to, že sis s někým podal ruku; ne to, že jsi udělal ještě něco jiného; mohls citovat vyznání víry; slíbil, že budeš žít podle nějakého řádu — kromě Krista, Bible. On je tím Slovem, které ti bylo zjeveno. A bez ohledu na to, co někdo říká nebo cokoliv se děje — je to Kristus. Pastor či kněz, cokoliv by to mohlo být — je to Kristus ve vás. Je to zjevení, na kterém byla vybudována Církev.

Jan 1:1; Římanům 8:3

148 Vy říkáte: „Já jsem luterán; já jsem baptista; já jsem presbyterián.“ To vůbec nic neznamena, to pro Boha není to, to není nic, ani lousknutím prsty. Co to je? — Je to zjevený Kristus a On je tím Slovem. A když je Slovo zjevené, ono se samo vyjádří. Vidíte? Božím záměrem s Ježíšem Kristem bylo vyjádřit Sebe, vzít své vlastní zákony a žít podle svých zákonů a vyplnit svůj zákon smrtí. A Kristus, Bůh, zemřel v těle proto, aby odsoudil hřích v těle, aby si mohl přivést pro sebe oslavenou nevěstu; vykoupenou, která bude věřit pouze Božímu slovu a nezamění ho, jak to udělala Eva, za lidské intelektuální názory. Vidíte to?

Matouš 24:35; Marek 13:31; Marek 16:17; Lukáš 21:33

149 To je Kristova idea. Je to Boží idea. Znovuzrození to zjevuje. A jestli nějaký člověk říká, že je znovuzrozený a snaží se umístit tato Kristova zaslíbení posledních dnů do některého jiného věku, tím Jej dělá Kristem včerejška, ale ne dneška — pak takový člověk nebo osoba je oklamaná ďáblem. A když takový člověk tvrdí, že tomu věří, a to se skrže něj neprojevuje... Ježíš v Markovi 16 řekl: „Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení... po celém světě a v každém věku.“ Vymítání démonů a mluvení v jazycích a všechny tyto veliké projevy darů budou následovat; to je, že oni budou — ne že možná budou; nebo že by měli — oni budou. Nebe a země pominou, ale má slova nepominou!

Skutky 4:13

150 A tak, je to Kristus, který se vyjadřuje v jednotlivci, ať už je to intelektuál nebo neznalý abecedy; polovina apoštolů ji neznala. Ale oni

znali Krista! Oni by nikdy nehleděli na Petra a Jana, kdyby věděli, že vyšli z nějaké teologické fakulty. Když uzdravili toho chromého u brány, oni řekli, že zpozorovali a poznali na nich, že byli s Kristem. Vidíte? Poznali na nich, že byli s Kristem.

¹⁵¹ Znovuzrození to je Kristus — to je zjevení. Bůh ti zjevil to veliké tajemství, a to je znovuzrození. Tak tedy, co budete dělat, když dostanete tu celou skupinu dohromady, kde je to zjevení v dokonalé harmonii a Bůh to vyjadřuje skrze své Slovo, těmi stejnými činy, těmi stejnými věcmi, které konal, když projevoval to Slovo? Ó, kdyby jen církev poznala svoji pozici! Jednoho dne se to stane. A pak, když ona pozná, čím to je, nastane vytržení.

Nyní si všimněte. Řeknete: „Bratře Branhame, to přece není...“ Ó, ano, je to tak.

Všimli jste si? Pavel nikdy nepoznal Ježíše tělesně. Pavel ho nikdy nepoznal. Ten jediný způsob, jak ho Pavel poznal, byl skrze zjevení — skrze vidění. Souhlasí to? Pavel poznal Ježíše jedině skrze zjevení, právě tak jako Petr.

Matouš 16:17, 18

¹⁵² Petr Jej viděl v těle, ale neznal ho podle těla, protože Ježíš to tak řekl. „Tělo a krev ti to nezjevily. Dokonce ani můj vlastní život ti to nezjevil, ale můj Otec, který je v nebesích ti zjevil tuto věc, že On je tím Božím slovem. A na té skále postavím svoji Církev.“ Petr Jej nepoznal podle těla.

¹⁵³ Lidé s Ním chodili a dotýkali se Jej, a všechno možné. Pavel měl něco většího, než kterýkoliv z těch apoštolů. Vidíte? Oni říkali: „Dobrá, já mám větší zjevení, než máš ty, Pavle, protože víš, já jsem s Ním chodil.“ Jednoho dne jsem s Ním šel na ryby. Slyšel jsem jeho proslav. Seděl se mnou ve člunu a tehdy mi řekl: „Odplujme tam na to místo a spust' sítě tam a ulovíme hodně ryb.“ A tak jsme to udělali. Vidíte? Pohledte. „Viděli jsme Jej dělat tyto věci.“

Židům 13:8; Skutky 9:5; Římanům 16:25; Efezským 5:32; Kolossenským 2:2; Zjevení 10:7

¹⁵⁴ Ale Pavel Jej viděl po tom, když zemřel, byl pohřben a znovu vstal z *mrtvých* a vyjádřil se v tom ohnivém sloupu, kterým vedl Izraelské děti. Věděl... Pavel jakožto Žid by Jej nikdy neoslovil „PANE“, až když uviděl to vyjádření, že On byl znovu — tentýž včera, dnes i navěky. On řekl: „Pavle...“ jinými slovy: „Já jsem tímtež Bohem dnes, jakým jsem byl včera. Tady jsem, v tomtéž světle, v tom ohnivém sloupu, který hovořil s Mojžíšem v hořícím keři.“ Není tedy divu, že on mohl v epištole k Židům oddělit Zákon od milosti; on se setkal s tím

stejným ohnivým sloupem. On řekl: „Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ.“

A dnes On je tady tímtež způsobem! Skrze tentýž ohnivý sloup, vyjadřující sebe a dokazující sám sebe, jako ten stejný, zjevující tajemství Boží, jež bylo skryto od založení světa! Vidíte to?

Jan 1:1

155 Pavel Jej poznal jediné skrze — poznal Jej skrze zjevení. Petr Jej poznal skrze zjevení. Chodil s Ním a mluvil s Ním. A proto můžete postavit Slovo... Nuže, právě jsem řekl, že On byl tím Slovem. Nuže, nějaký učenec se může posadit a číst to Slovo, a když bude chtít, tak vás téměř ve všem dovede usadit, protože je chytrý, brilantní. Vezměme katolického kněze; toho ani ne, ale spíše nějakého v Bibli dobře vyškoleného teologa, bratra baptistu nebo presbyteriána nebo někoho jiného, on na vás udělá dojem, že si budete myslet, že nic nevíte. Vidíte? Když se s ním dáte do řeči... Proč? Protože on ho poznal v těle — Slovo.

Matouš 16:17, 18

156 Ale jediný způsob, jak můžete být spaseni, to je, poznat Jej skrze zjevení! Kdybych mohl vzít... Můžu vzít nauku presbyteriánů a usadit vás letniční, že nebudete ani vědět... Mohu vzít baptistickou nauku a ukázat vám letničním milión věcí, o kterých nemáte ani ponětí. To je v pořádku, ale to není to. To není jeho církvev. Toto není jeho církvev. Jeho Církvev, to je zjevení Jeho samotného! Amen! Vidíte to? Vyjádřený skrze samotné Slovo, že On je Bohem.

Jan 1:1

157 Jak můžete pak říct: „Otec, Syn a Duch svatý,“ a pak být takto pokřtěný? Pohané! Je to tak. Jak můžete říci, že znáte Ježíše Krista (On je Slovem), když v Bibli neexistuje žádné místo Písma, není tam takové místo, kde by byl někdo pokřtěný ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého?

1. Mojžíšova 4:3

158 A vy stoupenci *hnutí* Jesus Only, jež používáte při křtu pouze jméno „Ježíš“ — osobně se znám se čtyřmi či pěti lidmi, kteří se jmenují Ježíš. Tak vidíte, do čeho vás vedou vaše denominace? Je to tma, Kainovo vyjádření, jež přinesl ovoce místo krve. Vidíte? Ale zjevení přichází skrze krev, skrze Ježíše Krista, který je Boží krví — krví stvořenou v Mariinu lůnu.

Jan 1:1; Efezským 3:3

159 A Pavel Jej poznal skrze zjevení. A takto my Jej poznáme dnes — je zde pouze — pouze jediný způsob, jak Jej můžeme poznat. Neříkejte:

„Já jsem metodista.“ To neznamená nic. „Já jsem baptista.“ To neznamená nic. „Já jsem katolík.“ To neznamená nic. Ale skrze zjevení, že vám Bůh odhalil Slovo. On je tím Slovem, a Slovo... Jak víš, že ono je zjeveno? Ono žije samo sebou a vyjadřuje se skrze vás. Ó!

¹⁶⁰ Církve už dávno zapomněly na to veliké zjevení. Je to tak. Zjevení pravdy, oni na to zapomněli. Oni odešli za... nuže, když povstal Luther, on byl velikým mužem. Měl zjevení na tamten den. Ale co se stalo? Dostala se k tomu banda Rickeyů — s účesem na plocho (jak bychom to dnes nazvali) — a Rickety a všichni mozní, oni se tam vloudili, a ihned, víte...

1. Mojžíšova 17:5, 15; Skutky 13:9

¹⁶¹ To vyjádření — kdybyste jen poznali biblickou numerologii, dozvíte se, co jména Elvis nebo Ricky podle Písma znamenají. Právě jako... proč Ježíš řekl... „Na tom nic není,“ (tvé jméno). Myslíte, že ne? Takové jméno se mohlo objevit jedině v těchto posledních dnech pro lidi těchto posledních dnů. Proč tedy Ježíš změnil jméno Abram na Abrahama? A Saraj na Sárú? Proč změnil, Saule na Pavla? Proč změnil Šimona na Petra (?), a tak dále. Vidíte? Určitě to má nějaký význam. Takové jméno nemohlo být vyřčeno až do tohoto času. A proto máme dnes na zemi tyto pekelné zjevy, které zde dnes na zemi máme, kvůli těmto věcem. Celá lidská rasa je zkažená. Je po ní veta. Vidíte? A proto je to tak.

1. Mojžíšova 13:21; 1. Mojžíšova 14:22; 4. Mojžíšova 14:23, 33

¹⁶² Všimněte si teď. Luther byl ve své době v pořádku, měl zjevení, ale jakmile odešel, hleďte, co oni udělali. Wesley měl poselství a pohleďte, co se stalo. Ti staří letniční měli na počátku... hleďte, co udělali. Dali dohromady skupinu lidí, přesně tak jak... přesně tak jako když Bůh ze své milosti poslal Izraeli ohnivý sloup, proroka, obět, a sám se mezi nimi ukázal a vyvedl je z Egypta, přes Rudé moře. A oni chtěli Zákon, aby tak mohli mít veliké hodnostáře, oni na tom také chtěli mít podíl své práce. A co tím docílili? Byli zanecháni na poušti čtyřicet let, aby putovali, a ani jeden z této organizace nepřešel na druhou stranu.

4. Mojžíšova 13:30; 4. Mojžíšova 14:35; Jan 6:31, 48, 49, 21
Marek 16:15

¹⁶³ Kálef a Jozue, jedině ti dva povstali a řekli: „My jsme schopni to zabrat.“ Hledět na Boží slovo. Oni do jednoho pomřeli na poušti. A Ježíš řekl, že oni jsou navěky mrtví. Jistě. Potom, co jim ukázal své požehnání a moc v jejich době. Tak, jako při Lutherovi, Wesleyovi, a tak dále. Opravdu?

Řekli: „Naši otcové jedli manu na poušti.“

On řekl: „A oni všichni zemřeli“ — to je věčné oddělení od Boha. Jejich těla zahynula na poušti. Vidíte? Oni jsou mrtví. „Já jsem ten chléb života, jež sestoupil od Boha z nebe.“ Oni to nemohli spatřit. Oni to zkrátka nemohli uvidět.

V pořádku, církve už na to dávno zapomněla. Oni přijali intelektuály — poselství — intelektuály, členství, moudrost namísto zjevení pravdy Slova.

Nuže, pohledte. Oni dnes říkají: „Věříš, že Bůh nás pověřil, abychom šli do celého světa a uzdravovali nemocné, kázali evangelium a vymítali ďáblы?“

„Ó!, ó! Ano, snad je to pravda, ale...“ Vidíte?

Jedna paní mi jednou řekla: „Ale vždyť všechny církve jsou v souladu.“

¹⁶⁴ Řekl jsem: „Ani jedna nesouhlasí s druhou.“ Stál tam nějaký katolík. Řekl jsem: „Co ty na to? Ty jsi metodistka a tohle je katolík; souhlasíte jeden s druhým?“ Řekl jsem: „Papež se je snaží sjednotit s těmi druhými, což je dobrá věc pro všechny lidi tohoto druhu. Ale Církev Boží s tím nemá nic společného“ — ani co by se za nehet vešlo. Ona stojí mimo celou tuto skupinu. Ano, přátelé. Je to tak. Tohle nelze sjednotit, jeden věří v to a ten druhý zas v něco jiného. Metodista přijímá pokropení, baptista ponoření a společně zapírají Ducha svatého v jeho plné moci.

Matouš 24:35; Marek 13:31; Marek 16:17; Lukáš 21:33; Jan 14:12; Skutky 19:2

¹⁶⁵ Oni říkají: „My jsme přijali Ducha svatého, když jsme uvěřili.“ Bible říká: „Přijali jste Ducha svatého poté, co jste uvěřili?“ To je rozdíl. Vidíte? Je to tak. Vidíte? A oni říkají: „My jsme Katolická církev. My jsme tady od začátku; my jsme to udělali.“ Metodisté říkají: „My jsme založeni na Bibli.“ Ježíš řekl: „Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení.“ Nuže, kde to je? „Skutky, které dělám já, budete dělat i vy“ — každé stvoření, jeden každý, kdo v Něj věří. Tak tedy, kde to je? To je jeho Slovo. „Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou.“ Nuže, kde to tedy je? Vidíte?

¹⁶⁶ Ó! To jenom ukazuje... Co to je? Je to ve stavu křížence. Pohledte, vezměte si pěkné, velké obilné zrna, které je zkříženo — vezměte to zkřížené zrna; ono vypadá pěkně. Ale zasadte ho; co vám vyroste? — Vyroste slabé stéblo, zežloutne a zvadne. Tak se to děje s každou denominací, když zkřížená lidská slova jsou smíchaná

s Božím slovem. Dojde to až ke znamením a zázrakům, k tomu, co říkal Ježíš o víře v Slovo — a pak to zežloutne, a oni řeknou: „My to nemůžeme přijmout,“ a vracejí se zpět.

4. Mojžíšova 13:30, 33, 34

167 Právě tak, jak to udělali všichni ti ostatní šepohové, kteří šli na prohlídku Kanaánu. Oni se vrátili a řekli: „Ó, my vypadáme jako kobylky v porovnání s nimi! Nebudeme schopni je přemoci! Amalechity a všechny tyto — co si jen počneme!“ A vrátili se zpět. Ale Kálef a Jozue, jež byli čistokrevní (amen!) z Božího slova, věděli, co Bůh řekl: „Já vám dám tuto zemi.“ Oni řekli: „My jsme víc než schopni ji zabrat.“

168 Záleží na tom, z čeho jste se narodili. Jestli jste se narodili z Božího slova, Boží slovo má stále prvenství ve své Církvi. To je to, kvůli čemu On zemřel. Je to jeho záměr, aby mohl dosáhnout své prvenství působící v jeho Církvi. Nejdříve však dovolte zasvítit Božímu slovu a nestarejte se o to, jak vypadá všechno ostatní. Nezajímá mě, jestli ti intelektuálové říkají to nebo tamto, to s tím nemá nic společného. Říká to Boží slovo a my jsme víc než schopni to zabrat!

Jeden kazatel mi řekl: „Kdybych to kázal ve svém sboru, kázal bych k těm čtyřem pilířům v kostele.“

Řekl jsem: „Já bych jim to kázal.“ Tak říká Boží slovo. Můžeme to dělat. Bůh řekl, abychom to dělali. Amen!

Matouš 10:25; Matouš 12:24; Marek 3:22; Lukáš 11:15; Jan 1:1; Židům 4:12

169 Ó! Oni hledají záminku. Vidíte? Proto jsou zaslepení na poselství posledního času, těchto posledních dnů, kdy se sám Bůh potvrzuje. Oni to zkoušejí zařadit do nějakého druhu spiritismu nebo nějakého — ó, jak bych to nazval? Nějaký mentální prelud nebo něco takového. Vidíte, snaží se z toho udělat něco, čím to není, zrovna tak, jako tehdy, když On tu byl — když tu byl Ježíš. Nazvali ho Belzebubem, věštcem; teď říkají, že to je nějaká mentální telepatie. Vidíte? Kdy vědí, že On tam může stát, dívat se na lidi a rozpoznávat samotné myšlenky v jejich srdcích! Říká to Bible. Dobrá — nemluví se snad o tom v epištole Židům ve 4. kapitole: „Boží slovo je živé, mocné a ostřejší než každý dvojsečný meč, schopno dokonale rozsoudit myšlenky a záměry srdce?“ A On byl tím Slovem. A když to Slovo zaujme v člověku prvenství, dějí se znovu tytéž věci, protože to je Slovo. Amen. Pohledte, jak můžete o to stále klopýtat. Je to přece tak jasné. Vidíte? V pořádku.

Matouš 10:25; Matouš 12:24; Marek 3:22; Lukáš 11:15

170 Proto jsou slepí. Stejně tak, jako tehdy, když byl na zemi

Kristus. Ó, aj! Oni vrávorali tímž způsobem. Říkali: „Je to Belzebub.“ Viděli, že to mohl dělat, ale říkali: „On je pouhým... narodil se jako nemanželské dítě a je to takový podivný chlapík. Je posedlý nějakým ďáblem. Je to samaritán a má v sobě ďábla. Proto dělá takové věci.“

Matouš 12:31, 32; Lukáš 12:10

171 Ježíš řekl: „Já vám to odpouštím,“ (vidíte, oni Boží slovo — tyto Boží skutky nazývali zlým duchem). On řekl: „Já vám to odpouštím, ale jednoho dne, když přijde Duch svatý, jediné slovo proti Němu nebude nikdy odpuštěno ani v tomto světě, ani v tom budoucím (v tom velikém dni); to nebude odpuštěno.“ A tak vidíte, v Písmu je to jasně napsáno; a tak když lidé přijdou v tom velikém dni, bez ohledu na jejich intelekt, bez ohledu na to, do jak velké denominace patřili, oni jsou odsouzeni; musí být! Rouhali se Duchu svatému nazývajíce to holly roller² a různými jinými nevkusnými slovy a podobně. A Boží církev to musela snášet po celou dobu.

Skutky 9:5; Skutky 24:14

172 Dokonce Pavel před Agrippou řekl: „Podle té cesty, kterou nazývají kacířstvím“ (což znamená šílenství), „sloužím Bohu našich otců.“ Ten velký intelektuální učenec se musel ocitnout v takové situaci, „podle té cesty, kterou nazývají kacířstvím.“

Proč? Jemu to bylo zjeveno. Ten vznášející se před ním ohnivý sloup řekl: „Já jsem Ježíš, ten velký Bůh, který byl tam na poušti s Mojžíšem. To jsem já, je pro tebe těžké vzpírat se proti bodcům.“ Potom, když tam Pavel stál, věděl, že jeho život byl v sázce, řekl: „Podle té cesty, kterou nazývají kacířstvím, sloužím Bohu svých otců.“ Tak to bylo řečeno, protože mu bylo zjeveno, čím byla ta veliká pravda o Kristu. A dnes lidé říkají: „To je denominace.“ To je Ježíš Kristus, nové narození, které je v tobě zjeveno, že On získal prvenství, aby mohl vyjádřit své Slovo. A vše, co zaslíbil v těchto posledních dnech, může vyplnit skrze své Tělo, jakožto své působíště. Amen! To je vlastně ve skutečnosti projevené Boží slovo.

Matouš 11:25

173 Všimněte si. V pořádku. Je to totéž, jak to bylo za Kristových dnů. Bůh drží klíč do tohoto zjevení samotného Krista. Věříte tomu? Teologické školy to nikdy nemohou najít. Ježíš to řekl. Jestli si to teď chcete přečíst, je to v Matoušově evangeliu 11:25 a 27. „Chválím tě, Otče, Bože nebe i země, že jsi tyto věci skryl před očima moudrých a rozumných a zjevil je nemluvnatům,“ jež se mohou nechat poučit.

² Přezdívka pro křesťana

Vidíte? Chápete to?

Izaiáš 6:9; Matouš 13:13; Matouš 15:14; Lukáš 6:39

174 Nestarám se... podívejte se na ty učence v té době a ty Židy, velice dobří lidé, na jejich organizace farizeů, saduceů a herodiánů a čehokoliv jiného. Vidíte? — Na všechny ty jejich veliké organizace, a Ježíš o nich řekl: „Jsou to slepí vůdcové slepců. Dobře o vás řekl Izaiáš: ‚Máte uši a neslyšíte, máte oči a nevidíte‘. Neboť Izaiáš to řekl v Duchu, proto Bůh zaslepil vaše oči. Děláte to tak, jak to udělala Eva — přijímáte tu intelektuální stránku a o Duchu Božím nemáte ani ponětí. Nepadnou snad do jámy, jak ten vůdce, tak i ten slepý?“ Ten vůdce tam spadne spolu s tím slepým, protože je také slepý. Ten vůdce spadne — on je slepý a vede slepého. Oni oba spadnou do jámy. A jedině Bůh drží ten klíč.

Matouš 16:13, 16, 17, 18

175 On tutéž věc vyjádřil v tom předchozím verši Písma, který jsem před chvílí četl, když řekl: „Za koho mne, Syna člověka, mají lidé?“ A Petr řekl: „Ty jsi Kristus, ten Syn živého Boha.“ On řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, nebo tělo a krev ti to nezjevilo, ale Otec můj, který je v nebesích... tady na tom zjevení, na něm samotném, postavím svou církev. Brány pekla ji nepřemohou.“ Vidíte?

176 Nuže, vidíte to? Proto neexistuje žádná škola, žádní teologové, žádná biblická nauka v některé z těchto škol, kde by o tom něco věděli. Oni o tom nemůžou nic vědět. Je nemožné, aby o tom něco věděli. Bůh ukryl význam tohoto poznání před každým věhlasným učitelem a všemi ostatními. Je to osobní, individuální záležitost s osobou, které je Kristus zjevený. A vy řeknete: „On mi byl zjevený,“ ale jestliže ten život, který Kristus přinášel zde v Bibli (tentýž život je v NĚm), se nezrodí ve vás, pak máte špatné zjevení.

Matouš 17:16, 20; Matouš 12:33

177 Kdybych přenesl život tykve do života hrušně, ona by rodila tykve. „Podle ovoce je poznáte.“ Je to přesně tak. A jestliže to první — postavte strom, kmen (vinné révy) a na něm vyrostly hrozny, (na tom prvním výhonku vyrostly hrozny), ty další přinesly citróny a další přinesly hrušky, další jablka; to je záležitost naroubování toho kterého druhu ovoce, jež ponese svůj vlastní život.

Matouš 15:14

178 Každá denominace ponese svůj vlastní život. Ale když ten opravdový vinný kmen vypustí znovu svoji vlastní ratolest, ona přinese hrozno tak, jak tomu bylo poprvé. A jestli život Ježíše Krista kdy

vypustí další tělo věřících, ono bude přinášet ovoce, jež neslo to první tělo; oni po sobě zanechají knihu Skutků, protože to bude tentýž život. Rozumíte, co tím chci říci? Tomu se nelze jen tak vyhnout. To je Kristův život v tobě, jež byl do tebe vlit samotným Duchem svatým, který žije skrze tebe, svůj vlastní život. Slepí vůdcové slepců...

179 Nuže, všimněte si, že Bůh drží tento klíč sám. Žádný teolog vám to nemůže říct. To není uvedeno ve známost; je to před nimi skryto. Oni o tom nic neví. Tak tyto školy... když říkáte: „Já mám doktorát filozofie, teologie.“ Vy se jen... co se mne týče, já věřím, že pro Boha a pro každého opravdového věřícího to znamená — couvli jste od Boha — nemůžete Jej poznat vzděláním. Nepoznáme Jej ani tehdy, když budeme vědět, jak to vysvětlit.

Matouš 16:18

180 Bůh se dává poznat v jednoduchosti a zjevením Ježíše Krista v tom nejvíce negramotném člověku. Rozumíte? Ne skrze vaši teologii. To je zjevení Ježíše Krista. „Na té skále postavím svou církev“ — každá jiná skála je nepřijatelná — každá jiná věc je nepřijatelná; každá římská skála; každá protestantská skála; žádná škola — není zde nic, je to jediné zjevení Ježíše Krista, skrze znovuzrození. On se rodí ve vás a vlévá vám svůj vlastní život; váš život je ten tam a život Kristův ve své svrchovanosti se sám skrze vás promítne lidem tak, že oni vidí tentýž život, tytéž skutky, znamení a zázraky, které dělal On, působící totéž skrze tebe. Vše ostatní, co je mimo toho, nestojí ani za řeč.

181 Sledujte to odhalení velkého Božího zjevení. Pro nedostatek toho zjevení máme tak mnoho různých rozdělení mezi námi, a tak mnoho napodobování. Tak mnoho rozdělení mezi námi je proto, že lidem chybí toto zjevení. Vidíte? Těm učitelům chybí to zjevení.

1. Korintským 2:1-4

182 Když se Pavlovi dostalo toho velikého zjevení Krista, řekl v první epistoletě Korintským ve druhé kapitole... zapište si to, abyste si to mohli přečíst. Budte pozorní! On řekl: „Ó, nepřišel jsem k vám s moudrostí.“ Pohledte na toho muže, jenž měl moudrost. Pohledte na toho muže, jenž měl to vzdělání. „Nepřišel jsem k vám ve vznešenosti řeči.“ (1. Korintským 2. kapitola.) Ó, přeji si... dobrá, raději si to přečteme. Můžeme na chvíli povstat a přečíst si jeden nebo dva verše? Rád bych to přečetl, abyste tak nebyli — aby i ti, kdo poslouchají tyto pásky, se měli možnost k tomu vrátit. Každopádně jim chceme ponechat tu možnost. 1. Korintským 2. kapitola. Poslechněte si toho velikého apoštola Pavla, toho intelektuálního služebníka Božího. Podívejme se sem.

Když jsem... [já Pavel] k vám tedy, bratři, přišel, nepřišel jsem k vám zvěstovat Boží svědectví se vznešeností řeči nebo moudrosti. [Nikdy jsem neřikal, že jsem doktor ten a ten.]

Rozhodl jsem se totiž neznat mezi vámi nic než Ježíše Krista, a to toho ukřižovaného.

A byl jsem u vás ve slabosti a v bázni a ve mnohém rozehvění.

A má řeč a mé kázání nebylo v přesvědčivých řečech lidské moudrosti, ale v dokázání Ducha... a moci — v moci.

Marek 16:15; 1. Korintským 2:5

183 Pohledte sem, to je evangelium. Vidíte? Ježíš řekl: „Jděte do celého světa a kažte evangelium.“ On neřekl: „Jděte učit.“ On řekl: „Jděte kázat.“ Jinými slovy, demonstруйте moc a tato znamení vás budou provázet. Samotným vyučováním toho nedocílíme. K tomu je opravdu zapotřebí samotného Ducha, který demonstрует ta znamení. Rozumíte? Poslouchejte teď.

Aby vaše víra nespočívala v lidské moudrosti, ale v Boží moci.

1. Korintským 2:6-8

184 Ó, aj! Vidíte, aby to změnilo člověka. To není v tom, že to dokážu vysvětlit a řeknu: „On není tím stejným,“ když On přitom tím stejným je. Jestliže to udělám, dává mi tím najevo... Samozřejmě, když mi to někdo tak řekne, dává mi tím najevo, že nemá zjevení — to trojí Boží zjevení. Vidíte? Nuže...

Moudrost [v slabosti] pak mluvíme mezi dokonalými, avšak ne moudrost tohoto věku, ani vládců tohoto věku, kteří hynou.

Ale mluvíme tajemnou moudrost Boží [vidíte, trojí Boží tajemství], tu skrytou moudrost, kterou Bůh předurčil před věky k naší slávě,

kteřou nikdo z vládců tohoto věku nepoznal, [žádný z kněží, rabínů, (promiňte) ani nikdo jiný o tom nic nevěděl], neboť kdyby ji poznali, neukřižovali by Pána slávy.

185 Řeknete: „Mýlíš se tam ohledně těch rabínů a kazatelů.“ Kdo Jej

ukřížoval? Och! Mohli bychom tak pokračovat dál a dál; číst dál, vidíte (?) ... ušetřili čas, protože máme už jenom... není ještě tak pozdě, ale máme tu ještě hodně co říci, jestli nám Pán pomůže.

Skutky 19:12

186 Nuže, tedy, z nedostatku toho... A Pavel, ten veliký, intelektuální muž, on se nikdy nesnažil lidem představit své vlastní teologické pojmy. Pokorně přijal Slovo Páně, žil tím Slovem tak, že se skrze něj samo projevovalo. Žil tak — tak zbožně, až v něm jiní viděli Ježíše Krista v takové míře, že po něm chtěli kapesník, aby ho mohli položit na nemocného. To je Kristův život. Ne to, co jiní říkali: „Ó, ano, víš, Eliáš dělal něco takového již dávno — položil svoji hůl — ale, ó, to bylo za Eliášovy doby!“

187 Tak uvažoval ten svět. Ti intelektuální kněží a všichni jim podobní; tak přemýšlely v té době církve. Ale co se týče věřících, ti měli jiné poznání. Oni viděli zjevení Ježíše Krista, jež bylo v Eliáši a ta stejná věc byla v Pavlovi, jež vyjadřovala tentýž druh života, protože on byl prorokem. Vidíte? On předpovídal věci, které se staly přesně tak, jak řekl a oni věděli, že to bylo Božím ztotožněním proroka. Věděli, že on byl Božím prorokem. Nemohli byste je od toho žádným způsobem odvést.

Skutky 5:15

188 Taktéž, když viděli Petra předpovídat věci, které se staly, říkali: „Ať alespoň jeho stín na mě padne.“ Amen! To je Církev. To jsou ti, kteří tomu věří. Ano, přátelé.

1. Korintským 2:4; Filipenským 3:8, 10; Židům 13:8

189 To bylo zjeveno skrze... řekl snad Pavel: „Uvěří mi lidé kvůli tomu, že mám doktorát filozofie a práva, a tak dále?“ Nikoliv! On řekl: „Všechno jsem to zapomněl, celou lidskou moudrost,“ řekl, „ona musela zemřít.“

„A já Jej znám v moci jeho zmrtvýchvstání. A to je to, s čím jsem přišel k vám, s projevem Boží moci.“ Čím to bylo? To činí Ježíše Krista, tímtež včera, dnes i na věky.

190 Tytéž skutky, které konal Ježíš, konal i Pavel. A oni viděli Boha, toho velikého Otce, který se ukázal v hořícím keři; ukázal to před Pavlem; a bylo to ukázáno i tady; a On je tentýž v každém věku. Boží trojí způsob — včera, dnes a navěky. Co? — Vykupitel ve své Církvi; mající prvenství, v přicházejícím Království. Amen! Vidíte to? Je to tak dokonalé, jak to jen může být.

Jan 6:37, 44, 65

191 Ó, všimněte si. Duch svatý je jediným zjevovatelem Božího zjevení Krista. Neexistuje žádná škola, která by to mohla udělat; nemohl to učinit žádný učenec, žádný jakkoliv vzdělaný člověk, jakkoliv nábožný, a tak dále; neexistuje takový člověk, který by to mohl učinit. Mohl jsem s tím tady někoho ranit. Kolik je tady znovuzrozených křesťanů naplněných Duchem svatým? Zvedněte vaše ruce. V pořádku. Hned k tomu dojdeme. V pořádku. Všimněte si. On to zjeví jediné těm předurčeným. Přesně tak. „Všichni, které mi dal Otec, přijdou ke mně a nikdo nemůže ke mně přijít, kdyby mu to prvně nebylo dáno mým Otcem.“

Matouš 10:24, 25 Matouš 12:24; Marek 3:22; Lukáš 11:15; Jan 4:16-19, 25, 29; Jan 4:29

192 Podívejte se na ty kněze, oni říkali: „Ten člověk je Belzebub. On je věštec. Je to ďábel.“

A ta obyčejná žena, která tam přišla, ona žila s šesti muži. S pěti a potom měla šestého, a Ježíš jí řekl: „Jdi, vezmi svého muže a přijď sem.“

Ona odpověděla: „Nemám muže.“

A On řekl: „Ano, máš jich šest. Měla jsi jich pět a ten, se kterým teď žiješ, není tvůj muž.“

Ona řekla: „Pane...“ Co? Světlo zasáhlo semeno.

Když si to posvítilo na ty kněze, oni řekli: „Ten člověk je věštec.“ Vidíte? Tam nebyl žádný život, kříženec. Člověk může dospět až do organizace, ale od té chvíle zemře. Ale tato žena nebyla žádným křížencem.

Ona řekla: „Pane, vidím...“ mohu vidět, jak se její pěkné, velké oči takto rozzářily; slzy stékaly po jejích tvářích. „Pane, vidím, že jsi prorok, očekávám Mesiáše. A když ten Mesiáš přijde, bude dělat přesně totéž. On nám oznámí všechny tyto věci.“

„To jsem já,“ řekl.

„Ó, Pane...“ ona tam nechala svůj džbán. „On je tady! Pojďte, podívejte se na člověka, který mi řekl věci...“ Co to bylo? To světlo zasáhlo semeno. Tam byl život a on se ukázal na povrchu.

193 Totéž se děje i dnes. Ale teolog řekne: „Nuže, okamžik. Zjistím, co ten a ten... co na to řekl pastor Moody, nebo...“ co má s tím v dnešní době společného pastor Moody? Pastor Moody žil ve své době a ne teď. Jistě. Luther žil ve své době, ale ne v době Wesleyově. Wesley

žil ve své době, ale ne v době letničních. Letniční žili ve své době, ale oni jsou v této hodině od toho na hony vzdáleni. My se nacházíme v té poslední hodině. Jistě. Jejich organizace a jejich pochybnosti dokazují, že to tam není. Slovo nemůže být nikdy správně potvrzeno jinak, než ve své moci. Semena, denominace... oni založí denominace, potom smíchají ta stará semena plevele durmanu s ryzí pšenicí — v tu chvíli načisto zemřeli. Dozrála úroda plevele durmanu, tak je to. Zelené trní a kopřivy. Vidíte? Dostalo se to až tak daleko; pak to načisto umřelo. Potom to pole znovu „rozrušili“ a začínali znovu. Zaseli několik opravdových semen a několik z nich vzešlo, ale to je zadusilo.

Joel 2:25; Malachiáš 4:6; Židům 13:8

194 Ale pak Bůh řekl, že v těch posledních dnech vyvede lidi obmyté v jeho krvi. Oni byli předurčeni k tomu, aby tam byli; oni tam musí být. Bůh tak řekl. A to zjeví... a právě toto znamená: „Já vám“ — Malachiáš 4; a co on udělá — „znovu obnoví“, přivede zpět v těchto posledních dnech ty veliké věci, které zaslíbil. On přinese zjevení. Co má udělat? (Malachiáš 4?) Navrátí zpět víru otců k synům. Vidíte? To souhlasí — přinést tutéž věc, tentýž ohnivý sloup na scénu; tatáž znamení; tytéž zázraky; toho stejného Ježíše; on znovu představí toho stejného Ježíše, učiní Jej tím stejným, bude Jej kázat, potvrzujíc, že On je tentýž včera, dnes i navěky. „Já nahradím“, praví Pán, všechna ta léta, co sežral metodistický červ a housenka a baptisté a katolíci a všichni tito červi, co pozřeli tu víru, až se z toho stal jen denominační pahýl, kde nezůstalo žádné semeno. „Ale já znovu nahradím“, praví Pán, všechna ta léta. Co? — Všechna znamení a zázraky, jichž se zřekli. „Já to všechno přivedu zpět do toho originálního stromu a obnovím to,“ praví Pán. Ten prorok byl potvrzeným prorokem. Jeho slova se musí vyplnit. Amen.

Amos 3:7; 2. Petrova 1:21

195 Duch svatý, jedině On je zjevovatelem božského zjevení Kristova a byl jím ve všech věkách. Zapamatujte si, ve všech věkách! Ke komu přicházelo Slovo Páně? — Jedině k prorokovi. To je pravda. Je tomu opravdu tak? Ten prorok musel být nejdříve potvrzen. Ne proto, že řekl, že je prorokem — ale proto, že se narodil jako prorok a byl dokázán jako prorok a vše, co řekl, bylo postaveno přesně na Slově a vyplnilo se, pak všechno ostatní muselo odpadnout. Vidíte? To bylo... Slovo Páně přichází jedině skrze Ducha svatého. Bible říká: „Ti muži v minulosti, kteří psali Slovo, byli puzeni Duchem svatým.“ Vidíte?

Matouš 3:17; Marek 1:10, 11; Lukáš 3:22; Jan 1:26, 32, 34

196 Podívejte se, Jan Křtitel by nebyl nikdy poznal Ježíše, pokud by na Něj Duch svatý neukázal. Souhlasí to? Jan Křtitel, ten velký prorok,

který vystoupil a řekl: „On stojí právě teď uprostřed vás. Je to takový obyčejný muž, který zde někde stojí; to je Beránek Boží.“ Dále řekl: „Svědčím — vydávám svědectví, že jsem spatřil Božího Ducha, (Ducha svatého), jak sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na NĚm. A hlas řekl: ‚Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení.‘“ Co to bylo? Duch svatý mu řekl: „Já ti ho ukáži.“

Římanům 8:29, 30; Efezským 5:11

197 Je jen jediná možnost, jak Jej budete moci dnes poznat; pouze jediná cesta, jak budete moci obdržet to trojí Boží zjevení; je to skrze Ducha svatého... a může se to stát jedinečně tak, že jste k tomu byli předurčeni, abyste to viděli. Jestli ne, nikdy to nevidíte. Jestli jste k tomu nebyli předurčeni, abyste to viděli, nikdy to nevidíte, protože to světlo může zazářit a vy se od něj odvrátíte a budete si z toho tropit žerty a budete se to snažit vysvětlit nějakou intelektuální představou, zatímco se projevuje a potvrzuje samotný Bůh. Vidíte? Jestli vám však není dáno, abyste to viděli, tak to nevidíte.

198 Bůh nikdy neřekl jen tak: „Vyberu toho, vyberu tamtoho,“ ale On věděl skrze své... ó, mohl někoho předurčit, protože On je nekonečný a ví... On je nekonečný, tak proto věděl všechno. Věděl, jaký bude konec; už na začátku mohl říct, jaký bude konec. On je Bůh. Kdyby to nemohl udělat, nebyl by Bohem. Ano, přátelé. On je nekonečný. V pořádku.

Izaiáš 40:3; Malachiáš 3:1

199 Jan by ho nikdy nebyl poznal (ne, přátelé), kdyby mu Duch svatý na NĚj nepoukázal. Vidíte, jak Bůh ukryl své tajemství před těmi vysoce vzdělanými lidmi, a tak dále? Podívejte, jeden každý z těch lidí... a v jednoduchosti to zjevuje těm, které předurčil, aby to viděli. Pohledte na to. Ti ostatní tam stáli vedle a neviděli dokonce ani tu holubici, neslyšeli žádný hlas, jelikož to bylo posláno pouze tomu předurčenému semeni. „Předurčenému“? Samozřejmě, že bylo předurčené. Proč Izaiáš 712 let ještě předtím, než on se narodil, pozvedl se v Duchu nad tyto lidské smysly a řekl: „Hlas volající na poušti: ‚Připravte cestu Hospodinovu, a přímou učiňte...‘“ Tedy, jestliže to mohl Izaiáš spatřit, nemohl pak Malachiáš spatřit tutéž věc? Toho posledního předurčeného proroka ke zpečetění všech proroků Starého zákona, toho hlavního — toho velikého proroka, jež stojí tam na konci věku? Vidíte? Vy se ptáte: „Je předurčený?“ Jistěže ano. Malachiáš ho také spatřil.

Malachiáš 3:1; Matouš 3:17; Matouš 11:10, 14; Marek 1:11; Lukáš 3:22; Jan 1:14, 15, 34

200 Ježíš řekl: „Jestli to můžete přijmout, toto je ten, o kterém je

napsáno: „Hle, já před tvou tvář posílám svého posla (Malachiáš 3), který připraví tvou cestu přede mnou.“ Vidíte? Samozřejmě, že on byl předurčený, aby viděl to poselství. Není divu, že mohl upřít svůj zrak nahoru a spatřil sestupovat Holubici, to světlo, které bylo s Izraelem na poušti — jak přichází, jak sestupuje dolů. Bůh, On sám řekl: „Toto je můj milovaný Syn, v němž se mi zalíbilo přebývat.“ Bůh a Člověk se stávají jedno. „Já jsem to viděl a já vydávám svědectví; spatřil jsem Jej, toho jednorozeného od Otce,“ řekl Jan, „jsem toho svědkem.“ Amen!

201 Tady to máte. Jednoduchost. S nějakým starým kazatelem... jeho otec byl velký teolog, jak víte, vyšel z nějaké školy. Vypadalo to na to, že by se měl vrátit do denominace svého otce. Ale to by nebylo Boží vůlí.

Lukáš 1:31, 35, 36, 39, 41

202 Bůh se ho dotknul ještě před jeho narozením... a on přijal Ducha svatého tři měsíce předtím, než se narodil. Ano, přátelé. Když přišla Marie tam nahoru a malý Jan měl v lůně své matky šest měsíců — a ještě se vůbec — ty malé svaly se ještě *ani* nepohnuly. A Marie měla pochybnosti... ty malé svaly rostly, ale ona necítila žádný život — totiž Alžběta; jeho matka. A když tam přišla Marie a objala ji — a položila ruce na své... to je to! „Bůh ke mně promluvil, já budu mít také dítě.“

„Už jste se vzali s Josefem?“

„Ne.“

„Marie, jak se to může stát?“

„Zastíní mě Duch svatý a stvoří to ve mně. A já mu dám jméno Ježíš, On bude Synem Božím.“

Lukáš 1:41, 43, 44

203 A jakmile vyslovila to slovo „Ježíš“, malý Jan začal skotačit a povykovat a skákat radostí v lůně své matky. Ona řekla: „Požehnán budiž Pán Bůh! Odkud je mi dáno, že přichází matka mého Pána? Matka mého Pána!“ Ó, aj! „Kde se tu vzala matka mého Pána? Vždyť jakmile vešel zvuk tvého pozdravu do mých uší, poskočilo mé děťátko v mém lůně radostí.“

Jan 1:32

204 Není tedy divu, že mu nebyl zapotřebí žádný seminář! Nic takového, co by do něj naočkovalo takovou nebo jinou nauku! On měl splnit důležitý úkol. Byl to muž divočiny. Vyšel na pustinu a čekal. Bůh tam k němu promluvil, On řekl: „Nyní...“ dal mu zjevení. (Ó, tady máte

znovu zjevení!) „Já ti řeknu, kdo to je. Ty jsi prorok. Pro tebe platí to Slovo. Ty víš, kdo jsi. Ty jsi musel přijít.“ To je odpověď na otázku z minulé neděle. Vidíte? „Jane, ty víš, kdo jsi. Ale buď zticha, nic neříkej. Vyjdi tam, a když to uvidíš, to znamená přicházející z nebe jako světlo; Holubici sestupující dolů. Když Jej uvidíš, to bude On.“

Jan 1:29

205 A proto, když Ježíš přišel k vodě a Jan pohleděl vzhůru a spatřil, jak Holubice sestupuje dolů, řekl: „Hle, Beránek boží! On je zde! To je ten, který snímá hřích světa!“

Matouš 3:14, 15

206 Ježíš kráčel přímo k němu do vody. Janovy oči se setkaly s očima Ježíše. (Podle těla byli nevlastními bratřenci.) Marie a Alžběta byly sestřenice. Jejich zraky se setkaly. Stál tam Bůh a jeho prorok. Amen. Jan řekl: „Já potřebuji být Tebou pokřtěn, proč Ty přicházíš za mnou?“

Ježíš mu však odpověděl: „Nech to teď tak, rozpomeň se, protože takto nám náleží naplnit veškerou spravedlnost.“

Matouš 3:16, 17; Marek 1:10, 11; Lukáš 3:21, 22

207 Proč to Jan udělal? Protože On byl tou obětí. (Jan byl prorok, on to věděl.) Oběť musela být umyta před svým obětováním. Ó! On s tím souhlasil a pokřtil Jej. A když to udělal, hle, nebesa se otevřela, ó, a ta Holubice na Něj sestoupila a hlas promluvil: „To je můj milovaný Syn, v němž se mi zalíbilo přebývat.“ Překlad krále Jakuba říká, „uvnitř kterého se mi zalíbilo přebývat“. Nuže, ať už to otočíte tak či onak — je to stále totéž. „Přebývat *uvnitř*“ nebo: „To je můj milovaný Syn, v němž se mi zalíbilo bydlet“ — nebo „přebývat³“, jak kdo chce — je to totéž. V pořádku. Z toho vidíme, že mu to bylo zjeveno. Ti ostatní tam stáli a nic z toho neslyšeli. Zjevil to sám Duch svatý.

Skutky 9:24

208 Stejně tak se zjevil Pavlovi, dalšímu předurčenému semenu. Pavel spěchal do... a možná si řekl: „Když pochyťám tu bandu, roztrhám je na kusy, protože já jsem doktor Saul. Vychovaný u Gamaliela. (Pocházím z Moodyho biblické nebo nějaké jiné... vidíte?) Jsem učenec. Víím, o čem mluvím. Roztrhám tu bandu holly roller na kusy. Říkám ti, velebný, svatý otče, dej mi jen povolení, abych tam mohl jít, a uvězním jednoho každého z těch křiklounů. Skončuji s celým tím nesmyslem Božího uzdravování.“ Dal si to do kapsy a řekl: „Vydám se na cestu.“ A toho dne... ó! Asi kolem jedenácté hodiny ve dne, jeho

³ Angl.: „*dwell*“ a „*dwell in*“

tvář oslnilo světlo a on padl k zemi.

Skutky 9:15, 16; Římanům 8:29, 30; Efezským 1:5, 11

209 Proč? On byl předurčeným semenem. Bůh řekl: „Já jsem ho vybral. A ukážu mu totiž, kolik musí vytrpět pro mé jméno. Pošlu ho k pohanům a oni ho potupí, jak jen budou moci, ale přesto všechno ponese mé jméno.“

Galatským 1:17; Filemonovi 1, 9

210 Pavel pak odešel do nejzazších končin pouště na tři a půl roku, dokud se nezbavil všech svých církevních nesmyslů — byl tam dole v Arábii — do té doby, než se nepoučil ze Slova a stal se tím Slovem. On se stal vězněm a potom se vrátil v řetězech lásky. „Všechny mé zkušenosti z fakulty jsou ty tam! Jsem vězněm Ježíše Krista.“ Amen! „Filemone, můj bratře, jsem vězněm Ježíše Krista. Můžu mluvit jen to, co řekne On.“

Matouš 16:18

211 Bůh dnes potřebuje vězně, kteří se dobrovolně stanou vězni Jeho vůle — totiž, jeho Slova. Takový byl Pavel. Nehledě na duchovnost nabytou vzděláním, poznal Boha skrze zjevení. Ano, přátelé. Ta duchovnost přestala potom být předmětem jeho zájmu. Církev je vlastně zbudována na této skále. Ano, přátelé.

Římanům 8:29, 30; Efezským 1:5, 11

212 Všimněte si. On byl předurčeným semenem. Jedině Duch svatý vám ukáže, kdo On je. Žádný člověk... oni vám z toho udělají Otce, Syna a Ducha svatého, a všechno možné. Vidíte? Ale Duch svatý Jej zjeví jako projeveného Pána Boha nebe, že to je (och!!) On.

213 Nuže, všimněte si: ne v prorocích, ne v králích ani v nikom jiném, ale zde poprvé byl Bůh zjevený v Kristu, v plnosti Božství tělesně, v lidském těle. To je to zjevení. Ó, aj! Zazpívám vám teď jeden verš.

*Národy se hrouť, Izrael se budí, (není to tak?)
znamení, která předpovídali proroci,
dny pohanů (církev je v denominaci),
jejich dny jsou sečteny,
strachem obtíženy,
„vyhnanci, vraťte se domů.“ (Vykopli vás
z odtamtud).
Den vykoupení se blíží,
lidská srdce selhávají strachem.*

Nemohou to zakrýt ani ty jejich hollywoodské vtipy. Je to totéž jako s tím malým chlapcem, který si píská, když jde večer přes hřbitov. Vidíte?

*Budte plni Ducha, mějte lampy čisté,
pozvedněte své zraky, vaše vykoupení blíží se.
Falešní proroci lžou, zapírají Boží slovo,
že Ježíš Kristus je náš Bůh (to je pravda),
tato generace pohrdá Božím zjevením,
ale my jdeme tam, kam kráčeli apoštolé.
Den vykoupení se přiblížil,
lidská srdce selhávají strachem,
budte plni Ducha, mějte lampy čisté,
pozvedněte své zraky, vaše vykoupení blíží se.*

Matouš 7:16, 20; Jan 1:1

214 Uchop se toho zjevení, bratře. Tato generace opovrhla Božím zjevením. Vidíte? Dělalí to falešní proroci. „Poznáte je podle jejich ovoce.“ Oni jsou kříženci. Narodili se do organizací místo toho, aby se narodili do Božího slova, toho Božího zjevení, které se zjevuje skrze Krista, jenž je Slovem.

Ó, aj! Mohli bychom se tu zastavit, ale jestli... když budete chtít, znovu v tom můžeme pokračovat, až se vrátím, jestli chcete, já... chcete, abychom v tom pokračovali? To záleží na vás... ještě kousek... pospíším si, ale vezmu si tolik času, abyste... musíte mít potom trochu času na odpočinek. V pořádku.

Jan 1:14

215 Sledujte ještě jednou to předurčené semeno — jedině Duch svatý vám může ukázat, kdo On je — žádní proroci ani králové... a tady je Bůh projeven v těle. Je zde plnost. On se úplně zjevil a dal se poznat světu. Ó, aj!

Matouš 17:2, 5; Marek 9:2, 7; Lukáš 9:29, 35

216 Podívejte se na horu Proměnění, kde sám Bůh vydal svědectví... „To je můj milovaný Syn. Jeho poslouchejte.“ Stál tam Mojžíš, který představoval Zákon. Stál tam Eliáš, který představoval proroky. Ale oni zemřeli a On řekl: „To je můj milovaný Syn. Toho poslouchejte.“ Tam byli představeni tři: Zákon, proroci a Kristus. On řekl: „Toto je On.“ Bůh v plnosti... byl projeven nikoliv v prorocích, byl projeven nikoliv skrze Zákon, ale byl projeven v Kristu. Jistě.

Matouš 17:5; Marek 9:7; Lukáš 9:35; Kolossenským 2:9

217 Kristus má milosrdenství. Zákon vás uvrhl do vězení, ale nemohl vás odtamtud dostat. Proroci byli Boží spravedlností, aby vás kvůli ní odsoudili a zabili. Je to tak. Ale Ježíš byl Boží láskou a zjevením, aby dal poznat předurčenému semenu, že ho povolal. „Tohle je On, toho poslouchejte.“ Nuže! Plnost Božství byla oznámena. To skryté tajemství je teď zjeveno, že Bůh byl projeven, Bůh a člověk se stali jedno. Pomazaný člověk, Kristus. Co znamená Kristus? Ten pomazaný. Pomazaný, který byl pomazán plností Božství tělesně. Ó, aj! Jak o tom mohou lidé pochybovat?

218 Kdysi Jej zčásti měl Mojžíš; zčásti Jej měl David (ó, aj!), ale tady je projeven v plnosti: samotné Božství stojící na zemi — Bůh ve své plnosti, aby zemřel za hřích lidí, aby do své Církve mohl přinést posvěcený život, a mohl mít prvenství v plnosti ve své Církvi, aby projevil všechna zaslíbení, která byla dána na ty poslední dny. Vidíte? Co bylo... poslouchejte teď. Jste... štipněte se malinko.

Jan 1:1; Jan 14:12; Židům 13:8; Zjevení 1:8

219 Sledujte. Proč se Ježíš projevil? — Aby ukázal Boha. On byl Bohem; musel jím být. Nikdo by nemohl zemřít, žádný prorok by nemohl zemřít. On byl Bůh. Byl to Bůh proroků. On byl těmi proroky, On byl těmi králi. Byl historií. Byl tím, který měl přijít. Ten, který byl, ten, který je, ten, který má být v tom posledním čase. Tentýž včera, dnes i navěky. Kvůli tomu byl projeven. Kvůli tomu nabyl církev, aby On, plnost Božství, mohl vyplnit každé zaslíbené Boží slovo v těchto posledních dnech. Když On získá prvenství, prvenství v církvi, tu pozici, své místo v církvi. Ježíš řekl: „Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on; a bude dělat větší skutky než tyto, neboť já jdu ke svému Otci.“ Vidíte? To byl jeho záměr. Tam bylo to projevení.

220 A nyní, dnes, On chce mít někoho, kdo by to tak mohl vidět, který dovolí Slovu... vidíte? Ježíš to viděl do takové míry, byl tak dokonale narozen pro ten den, že se Bůh mohl vyjádřit v každém jeho pohybu. On byl Božím zjevením — zjeveným Bohem. A teď On svým Duchem a krví posvětil Církev, aby mohl způsobit zjevení každého zaslíbení v tom posledním dnu.

Malachiáš 4:5, 6; Jan 1:1; Jan 14:12

221 Nuže, On se mohl vrátit a posbírat všechno, co ti ostatní tam zanechali v těch posledních dnech a skrze svého Ducha svatého zjevit celé tajemství sedmi pečetí. Vidíte? On vyjadřuje Sebe samého. To je jeho záměr. Proto zemřel. To je druhá část jeho trojího projevení. Zaprvé, aby vyjádřil sebe sama v Kristu, potom, aby se vyjádřil v církvi,

totéž — Kristus byl Slovem. A církev se stává Slovem, když nechává procházet to Slovo skrze sebe. Ale když přijímají zkrácenou denominaci, jak skrze to může procházet Slovo? Pokud to je uzemněno, způsobí to zkrat a vypálí pojistky. Rozumíte? Ale když proud volně protéká, (Slovo Boží), ono se samo vyjadřuje. „Skutky, které dělám já, bude dělat i on.“ A stane se v posledních dnech: „Aj, já pošlu vám Eliáše proroka, aby obrátil zpět srdce synů k víře otců.“

Jan 6:63; Kolossenským 2:9; 1. Mojžíšova 2:17; 1. Mojžíšova 3:3-5; Efezským 5:27

222 A pak nastane doba, kdy On bude moci vyjádřit sama sebe v plnosti svého Božství (Boha) skrze svoji Církev — mít prvenství v této Církvi. Ó, aj! Co? Pomazaný Člověk a teď pomazaní lidé (ó, aj!) kvůli navrácení pomazané nevěsty a Ženicha. Pomazané čím? — Přijetím toho, co odmítla Eva (a Adam), vracející se zpět, s pomazáním Slova, protože On řekl: „Moje Slovo je Duch.“ Vidíte? Pomazání Slovem, jež Eva odmítla, On se vrací zpět a my to přijímáme. Vidíte, jak znovu vzniká ten zkrácený stav... je to přesně to, co on udělal Evě.

On řekl Evě: „Nedělej to a nedělej tamto, a nemůžeš dělat to i tamto.“

A ďábel řekl: „Ó! Víš, že...“ a ona se otočila a poslouchala ho. Ale ta Eva v těch posledních dnech to neučiní, protože ona je předurčená k tomu, aby to neučinila. Ano, přátelé. Bůh to tak vykoná. On ví... On bude mít... On řekl, že jeho Církev tam bude stát bez vrásky a bez poskvrny. Ona tam bude stát v jeho nádheře — *nádheře* jeho projeveného Slova. Ona bude znamením pro tento svět. Bude... bude něčím pro tento svět, na co se tento svět bude moci podívat a říci: „Tedy...“ Ten zbývající svět řekne: „Och, ona je holly roller, je nevlastní sestřenicí, ona nepatří do naší skupiny.“ Vím o tom. To je dobrá zpráva. Ona patří k té skupině tam nahoře.

Matouš 13:46; 1. Korintským 12:13

223 Nedávno mi řekl jeden muž (stáli jsme a hovořili spolu), řekl: „Tak tedy, do které denominace ty vlastně patříš?“

Odpověděl jsem: „Do žádné.“

„Cože?“

„Do žádné,“ řekl jsem, „já patřím do Království.“

„Dobře, a jak ses tam připojil?“

„Tam se nepřipojíš, tam se narodíš.“

„Co to je za království?“

Řekl jsem: „Je to mystické tělo Ježíše Krista. Skrze jednoho Ducha jsme vekřtění do tohoto těla“ — zrozeni z jeho Ducha, pak patříme do Království. A náš život — už nejsme Američané; nejsme Němci; ani nic takového; jsme křesťané. Jsme upevněni a chodíme v Duchu, zotročeni láskou (od věcí tohoto světa), prodali jsme svá práva na tento svět a koupili si tu Perlu nesmírné ceny; kráčíme a necháváme Ducha svatého, aby se sám projevoval. Hle, čím je jeho opravdová Církev. To jste vy a já, když se vydáme a sloužíme Bohu podle jeho Slova a ne podle toho, co říkají nějaká věrovyznání.

2. Korintským 3:14; 2. Korintským 4:4 1. Janova 2:11

224 Všimněte si, pomazaný Muž, Kristus, On sám (Bůh!) se dal poznat. Ale teď pohledte... proč? — On má prvenství. Bůh plně projeven v Ježíši Kristu. Velké Boží tajemství jeho zjevení, to veliké světlo zjevení vždy oslepovalo moudrost tohoto světa.

Jan 1:1; Jan 10:33; Jan 4:25, 26

225 Za dnů Ježíše Krista, (když On tu byl na zemi), oni tím byli zaslepeni. Říkali: „Jakže, ty ze sebe dokonce děláš Boha! Ty se děláš rovný Bohu!“ A On nejenže byl rovný Bohu, byl to samotný Bůh. Vidíte, oni to nepochopili.

A mimochodem, možná někdo z vás by chtěl... slyšel jsem nevěřící, kteří mi jednou říkali, že Ježíš prý nikdy neřekl, že je Synem Božím. Určitě to řekl. Jistě. Vy pouze neznáte svoji Bibli.

Co řekl té ženě u studny? Vidíte? Co jí řekl?

Ona řekla: „Já vím, že přijde Mesiáš; a když přijde, bude konat tyto věci.“

On jí řekl: „To jsem já, který s tebou mluvím“ — a Pavlovi to také řekl a také mnoha jiným.

Římanům 8:29, 30; Efezským 1:5, 11

226 Ale všimněte si. Teď má Církev to prvenství. Velké Boží tajemství vždy zaslepovalo moudrost tohoto světa. Oni tomu nemohou porozumět. Prostě tomu nerozumí. Satan tomu nerozumí. Nikdo z nich tomu nerozumí, pouze ti, kteří jsou předurčení, aby tomu porozuměli — jak Bůh a Kristus jsou jedno. Oni budou stále z Něj dělat trojici. Vidíte? Opravdu to tak budou dělat.

Kolossenským 1:27

227 Všimněte si. Dále — zadruhé, Kristus projevený ve vás, naděje slávy. Ten veliký, projevený Bůh v Kristu, a teď Kristus projevující se ve vás. Budeme muset pospíchat.

228 Pohledte! To, co kdysi bylo velkým Božím tajemstvím, velkým záhadným tajemstvím, ukrytým v jeho mysli, to je teď vloženo do srdcí věřících, jež jsou Kristovým tělem. To, co někdy bylo velkým Božím tajemstvím, které bylo v jeho mysli před stvořením světa, je teď projevono. Pozastavte se nad tím, přátelé! Ó, aj! Obávám se, že nám to nedochází. Dobrá, nemohu to vidět tak, jak bych měl a jsem si jist, že vy také ne. Vidíte?

229 Ale velké tajemství Boží, to, co věčný Bůh držel v tajnosti, bylo teď v Ježíši Kristu odhaleno a pak to bylo dáno sem dolů, přímo do jeho Církve. To, co se jednou nacházelo v Boží mysli, je teď v těle Kristově. Ježíš se dvoří Církvi, své nevěště, šeptá jí ta tajemství. Vy dobře víte, jak svěřujete své ženě svá tajemství — tomu děvčeti, které si chcete vzít. Vy ji tak milujete, že ji vyprávíte ta tajemství, jste v její blízkosti, milujete ji, a tak dále. Víte, jak to je. To je to, co Bůh — Kristus dělá své Církvi. Vidíte? Dává jí poznat ta tajemství — prostě ta tajemství. Ne těm koketám; mám na mysli jeho ženu. Rozumíte? V pořádku. Nuže, pohledte. Ne!

Římanům 16:25; Efezským 3:3

230 Všimněte si, majíc zjevení jeho tajemství, které jim bylo dáno, z jeho milosti! Jakým způsobem milost Boží... lidé, já vím... doufám, že si nemyslíte, že to zní osobně k nějaké skupině lidí; té nebo tamté. Ale Bůh se sdílí s tímto tajemstvím s celou církví — jestliže to jen chtějí přijmout. Rozumíte? To neznamená, že je to jen pro mne nebo jenom pro vás; tím je myšlena církev, které se to On snaží dát. A vy říkáte: „Tak tedy, proč to oni nepřijímají?“ Oni to nemohou přijmout. On znovu řekl... On tyto věci řekl: „A jak by to mohli přijmout?“ Protože Izaiáš řekl, že oni to nemohou vidět. Rozumíte? A On vždycky říkal...

2. Timoteovi 3:1-7

231 Prorok Pavel řekl: „V posledních dnech budou lidé chytří, vysokomyslní, milující více rozkoše než Boha. Zrádní, falešní, (vidíte?), nezdrženliví, pohrdající těmi, jež jsou dobří; tvrdohlaví, vysokomyslní. Budou mít vnější způsob zbožnosti, ale zřeknou se její moci. Od takových se odvracej. Protože jsou mezi nimi takoví, kteří chodí od domu k domu a svádějí hloupé ženštiny obtížené různými touhami,“ které nosí šortky a krátce střižené vlasy, a tak dále — obtížené různými touhami a přitom říkají: „To je v pořádku. Ó, tamti, to jsou blázni. Nevšímejte si...“ Vidíte? Nikdy nejsou schopni dojít k poznání pravdy.

2. Timoteovi 3:8, 9

232 A tito lidé se tomu vzpírali tak, jako Jannes a Jambres

odporovali Mojžíšovi, schopni vytvořit nějakou církev, a zplodit nějakou skupinu lidí, právě tak... Ale jejich hloupost bude zřejmá, když Ježíš vezme svoji nevěstu, uvede ji tudy a řekne: „Toto je ona,“ a pak s ní odejde. Je to tak. Jejich hloupost bude zřejmá.

Římanům 16:25; Efezským 3:3

233 Pohledte, mít zjevení toho tajemství oznámeného Jím jeho milostí. Podívejte, když toto veliké tajemství — zjevené tajemství se vám stalo zřejmým, pak opovrhnete všemi věcmi tohoto světa.

5. Mojžíšova 22:5; 1. Korintským 11:5

234 Nuže, chtěl bych se k tomu ještě jednou vrátit. Možná, že jsem to tady už řekl, ale chci na to poukázat; je to řečeno na páskách, a ony se šíří kolem dokola... ty pásky jdou do širého světa. Rozumíte? Vy, ženy, jež tvrdíte, že jste pokřtěny Duchem svatým a nemáte odvahu, abyste si nechaly narůst vlasy, když to Bible odsuzuje a říká, že žena — muž má právo rozvést se se svou ženou, pokud si ona stříhá vlasy — před Bohem má na to právo, aby to udělal! Bible říká, že pokud si ona stříhá vlasy, zneuctívá svoji hlavu, a to je běžná věc... jak víte, pro některou ženu je to stará, běžná věc, že se dokonce modlí s ostříhanými vlasy. Vidíte? Nošení šortek a takových těch krafasů, a tak dále. Bible říká, že každá žena, která by... „ó...“ vy říkáte... která si obléká mužský oděv, je to ohavností před Bohem — oplzlost, špína, jako někde nějaká stará, smradlavá koupelna. Vidíte? Ó, aj! Smrad v Božích chřípích! A potom se snažíte modlit anebo obětovat modlitby v takovém stavu? Bůh to odmítá a zavrhuje. Je to tak.

Židům 13:8

235 „Dobrá,“ říkáte, „moment, bratře Branhame, ty mluvíš o Starém zákoně.“ On je tentýž včera, dnes i na věky. To je úplně zjevení Boží. Když Bůh někdy něco řekne, On to nikdy nemůže změnit. On to vždycky jen utvrzuje, ale nezmění to. Zákon byl utvrzen, nikoliv změněn — utvrzen.

2. Mojžíšova 20:8, 14; 2. Mojžíšova 31:13, 15; 3. Mojžíšova 20:10; Izaiáš 56:2; Matouš 5:28

236 „Každý, kdo se dopustí cizoložství, bude vinen smrtí, ale každý, kdo (teď je to zpřísněno) by se chtivě podíval na ženu...“ On to přikázání nikdy nezměnil, On ho utvrdil. „Pomni na den sobotní, abys jej světil,“ jeden den v týdnu — teď On to utvrdil.

Izaiáš 5:14; Izaiáš 28:10, 13

237 Ten odpočinek přichází z toho, že vlastníme Ducha božího. „Předpis za předpisem, řádek za řádkem, trošku odtud, trošku od onud; držte se pevně toho, co je dobré, protože koktavými rty a jinými jazyky budu mluvit k tomuto lidu.“ A to je odpočinek. To je občerstvení

z přítomnosti Páně. A i přesto nechtěli poslouchat, potřásali hlavami a odcházeli od toho ke svým denominacím. To je občerstvení, vidíte (?) — utvrzení sobotního dne — to se tyká vás adventistů sedmého dne. Ó, aj! On to nezměnil; utvrdil to. Peklo rozšířilo své brány, aby je přijalo.

²³⁸ Nuže, můžete to teď vidět, proč to poselství posledního času je teď odmítnuto? Můžete? Nuže, ne denominace, ale zjevení jeho tajemství. Vidíte? Ne denominace — zjevení! Bůh nemůže být poznán skrze denominaci. On je uváděn ve známost skrze zjevení.

²³⁹ Pohledte, Bůh ve svém těle — Kristus. A Kristus ve svém těle — nevěstě. Ó, aj! Bůh projeven v Kristu; Kristus projeven v nevěstě. A tak, jak Bůh vzal z Adamova těla ženu a ona padla, tak Bůh vzal z Kristova těla — jeho masa — jeho těla, které je jeho Slovem, a přivádí nevěstu, která na denominačních vyznáních nepadne. Nikoliv, přátelé. Ale ona přichází zpět s čistým, nezfalšovaným Božím slovem, které se projevilo. Doufám, že každý muž i každá žena, kteří poslouchají tuto pásku, tomu budou rozumět. Vidíte? Ona je druhou Evou, ale ona nehyzdí a neposkvřuje své šaty čistoty a svatosti vůči svému Muži. Ona zůstane při jeho Slově bez ohledu na to, co někdo jiný říká. Můžete mít všechna ta svá ekumenická hnutí, jaká jen chcete; a všechna možná sdružení.

²⁴⁰ A nebude to dlouho trvat a oni začnou s pronásledováním a pozavírají všechny tyto sbory. Je to zjevné. A také sbory jako je tento; které nejsou denominací, oni je použijí na skladiště. A kdyby se někdo šel, kdo nepatří do ekumenického hnutí za někoho pomodlit, bude na místě zastřelen. Už je to tady. Řekl to ten luteránský kněz, jejich nejvyšší představený. Už to máme tady. Můžete si to přečíst v novinách. Je to pravda.

Efezským 5:27

²⁴¹ Nezáleží na tom, co oni říkají, ta Církev bude stát věrně v tomto světle. Ona to už předtím dokázala a dokáže to znovu, tváří v tvář čemukoliv. To je Boží slovo. A všechna ta ekumenická hnutí a všechno jiné, to pomine. Ona tam bude stát bez vrásky a poskvřny. To je pravda. Bude tam stát.

Jan 8:46; Jan 10:37

²⁴² Všimněte si, Bůh se projevilo ve svém těle — v Kristu. Vidíte teď tu trojí nádhernou věc? Kristus ve svém těle — v Církvi, potvrzuje své zaslíbené Slovo tak, jak to udělal Bůh skrze Krista. „Kdo mě může obvinit z hříchu? Nedělám-li skutky svého Otce, kde jsem potom selhal? Teď vy, kamarádi, říkáte, že vy to děláte, vy denominace; tak

mi to teď ukažte. Nuže, ukažte mi, v čem jsem nenaplnil požadavky Mesiáše. Ukažte mi, kde jsem selhal v jediném znamení, jež Bůh řekl, že Mesiáš bude dělat a já jsem ho nevyplnil.“ Vidíte? Bůh ve svém těle.

Jan 14:12

243 A teď Kristus... „Skutky, které dělám já, budete dělat i vy.“ Vidíte, to je tentýž Bůh. Vidíte? „Skutky, které dělám já, budete dělat i vy, větší než tyto, neboť já jdu ke svému Otci.“ Církev ještě krátce setrvává v životě, vidíte, potvrzujíc jeho zaslíbené Slovo. Tak jak Bůh vyplnil svá zaslíbení v Kristově těle, tak Kristus vyplňuje své vlastní skutky v Kristově těle — v Církvi. Vidíte? On teď v té poslední době oznamuje své tajemství stromu své nevěsty, který rodí ovoce, jenž bylo v tom stromě tam na začátku.

244 Sledujte, ten strom vypustil větev — luteráni. A co ta větev udělala? Když ten strom začal růst, spolu s tím se dostavilo ovoce. A co se stalo? — Udělali z toho denominaci, a pak přišel sadař (Otec, Hospodář), uřízl tu větev a řekl: „Ona je mrtvá.“ Povstali Wesleyovci; rostlo to hezky vzhůru. A co se s tím stalo? To ovoce znovu odešlo rovnou do toho stromu, a tak On tu větev uřízl — byla mrtvá.

245 Ukažte mi jednu církev... chtěl bych se něco dozvědět. Mám za sebou třiatřicet let církevní historie. Ukažte mi jedno místo, kdy alespoň jednou, když se někdy zorganizovala nějaká církev, kde ona zrovna na místě nezemřela. Ukažte mi jeden jediný případ, kde by znovu povstali, vyjma co do počtu, a tak dále — nikoliv však, co do probuzení. Vidíte? To tam není. Tímto je církev úplně mrtvá.

Žalm 1:3

246 Co pak udělal její Hospodář? — Přišel a odřezal to. Vidíte? To zrodilo denominační ovoce (citróny na pomerančovníku), a tak On to uřízl (vidíte?), to rodilo, vydrželo... ale kde se nachází srdce stromu? — Přímo v jeho středu. A On je všechny odřezal, až k vrcholku... on má semeno tam dole v kořeni. Jako strom, který je zasazen při pramenech vod (on přijímá Boží zákony a lásku do svého srdce) — bude jako strom (Žalm 1.) zasazený při tekutých vodách; jehož listí nevadne; který ovoce své vydává časem svým. A tady je právě... a kde dozrává ovoce nejrychleji? — Na vrcholku stromu. Proč? Protože má světlo. Amen! Je to tak. A přímo na vrcholku stromu, v těchto posledních dnech, On zrodí strom nevěsty.

1. Mojžíšova 2:17; 1. Mojžíšova 3:3; Galatským 3:13

247 Zapamatujte si, On je Stromem života, v protikladu k „hadímu semenu“, vidíte. On je tím semenem, „semenem ženy“, Stromem života v zahradě. A kdyby někdo natáhl ruce a pohnul tím Stromem a jedl by

z toho Stromu, bude žít navěky. On je tím jediným Stromem, z kterého můžete vzít, abyste mohli žít navěky. Jeho Slovo je život. Je to tedy Slovo (Slovo Boží, které Eva odmítla v Edenské zahradě) — pak je tady Kristus, projevené Slovo. A když On přišel na zem, byl Stromem života. Věříte tomu? A Řím, co oni udělali? *Kristus* musel být vyřazen. Byl umístěn na stromě hanby, („prokletý každý, kdo visí na dřevě“), stal se prokletím pro lidskou rasu. A teď skrze to On rodí Strom nevěsty, který bude Stromem života přinavracený Jemu, jako Manžel a manželka v Edenské zahradě. Ó, sláva Bohu! Skrze totéž Slovo a téhož Boha, který se projevuje v Manželovi a manželce, opět je tu uveden ve známost tentýž Strom nevěsty (všimněte si).

248 Ó, je tu toho tolik, že bychom v tom mohli pokračovat. Všimněte si. Strom Krista toho těla v zahradě — dává teď poznat své tajemství Stromu nevěsty (sledujte), vykoupnému Kristem, tím druhým Adamem, (věříte, že On jím byl?) vracejícímu se zpět domů do Edenu se svou padlou ženou — znovu vykoupnou do toho domu. To je Kristus a Církev dnes — bere svou ženu zpět. Vidíte teď to trojí tajemství? Bůh projevující se v Kristu; Kristus projevující se v Církvi; všichni spolu za účelem přivedení zpět toho původního Adama a Evy — Muže a ženy, kteří jsou totéž, učinění z těžé krve a z téhož Ducha, a tak dále.

1. Mojžišova 9:4; Žalm 32:2; Římanům 8:29, 30; Efezským 1:5, 11

249 Církev je krví Kristovou skrze Ducha, protože život je v krvi. Je to křest Ducha svatého, který nás křtí do jeho těla, které uznává jen Jeho tělo, jeho maso — jeho Slovo. Denominace to nikdy nepochopí; je to zjevení. Ona to ví. Tak jak to věděla Eva, ale ona padla; ale tato to ví a nepadne. Ona je k tomu určena! Haleluja! Ona neseleže, je k tomu určena. Ona neseleže, je k tomu předurčena. „Blahoslavený muž, kterému Bůh nepočítá hříchu.“ Vy, kazatelé, vy víte, o čem mluvím... sedí vás tady několik tuctů. Rozumíte? Vidíte? „Blahoslavený člověk, jemuž nepočítá Hospodin hříchu“ — David.

Izaiáš 65:21, 22; Efezským 1:3; Efezským 2:6

250 Všimněte si, vykoupená zpět, jde s Ním domů, zpět do věčného života v lidském těle; budou jíst, pít a žít navěky. Izaiáš řekl: „Nastaví též domů a bydleti budou v nich, i vinice štěpovati budou, a jísti budou ovoce jejich. Nebudou stavěti, aby jiný bydli.“ Nevezmou to děti, ale oni tam budou se svými potomky. Postaví to a budou tam bydlet. Amen. Nebudou sázet, aby z toho jedl někdo jiný; zasadí a sami z toho budou jíst. Amen! Co to je? Jeho nevěsta, která se vrací s Ním — vykoupená původnímu Adamovi a Evě, protože smrt pominula. Oni pohlížejí zpět na kříž a vidí, že smrt byla splacena. A teď skrze víru

jsme s Ním vzkříšeni, sedíme právě teď v nebeských místech, díváme se zpět na to, co nás vykoupilo, čekáme na Manželův příchod, abychom s Ním pochodovali domů.

Zjevení 1:8

251 Trojí záměr Boží, projevený v Adamovi a Evě a v každém prorokovi, napříč věky a v Tom, který má přijít — Ten, který byl, je a který má přijít. Úplné projevení — zjevení Božího slova. Adam a Eva se znovu vracejí domů — vykoupení. Bůh dává poznat sám sebe.

Zjevení 19:15; Zjevení 21:24, 27; Zjevení 22:2, 5

252 Tam On zasedne na Davidově trůnu. Souhlasí to? A bude spravovat všechny národy železným prutem. Bude tam na každé straně strom, a každý národ, který tam vejde, nalezne uzdravení — jeho listy budou sloužit k uzdravení těm národům. Králové do něj přenesou svoji slávu. Nebude tam nic znečišťujícího, rozhodně tam nic takového nikdy nevejde. A hora Sión bude mít dnem i nocí světlo a vykoupení se budou v tom světle stále procházet! Ó, aj! Haleluja!

Uvažujte, to není žádná mystická povídka; to není nějaký teologický výplod; je to zjevení Ježíše Krista skrze jeho Slovo, které svítí a platilo to v každém věku! A je to pravdou i v tomto věku! A je to pravdou právě teď zde. Je to pravdou pro mne i pro vás, i při každém muži nebo ženě, kteří se drží tohoto zjevení. Amen.

Filemonovi 1:9

253 A podívejte se, sám Bůh se uvádí ve známost a pulzuje skrze ten život tak, že se stáváš jeho vězněm. Jsi vězněm jeho lásky. Svět se může smát, tropit si žerty a říkat: „No, vzpamatuj se.“ Mohl bys, ale jsi vězněm. Vidíte? Jiné ženy se mohou chovat jako Hollywood, ale ty ne. Ty jsi vězněm. Amen. Ty jsi vězněm pro Krista. Jiní lidé můžou kouřit a pít a dělat vše, co se jim jen líbí a přitom se nazývat křesťany, Diakony a dokonce kazateli, ale ty ne; ty jsi vězeň. Vězeň toho Slova. Ano, přátelé. Ano, prosím.

254 On své tajemství dává poznat svému stromu nevěsty, vykoupenému Kristem, tím druhým Adamem; on se vrací domů, aby byl navrácen zpět do toho originálního Edenu; osvobozen od smrti, nemoci, smutku, hanby; jde zpět, máje věčný život. Pak... poslouchejte. Tak mnoho lidí má falešné představy. Navracet lidi ke křesťanství a pod jeho vládu, to není vůbec Božím úmyslem.

Vy říkáte: „Obrácíme lidi ke křesťanství skrze jeho vládu.“

To není to.

„Dobrá, neměli by pít, neměli by lhát.“

Matouš 5:28

255 Víte, že mohamedáni vás můžou zahanbit? Víte, že pohané v Africe (ti černoši) — oni mají ve svých kmenech zákony, kterými vás v čemkoli, co vy v křesťanství můžete vyprodukovat, mohli zahanbit?

Jednou jsem navštívil kmen Shungai. A když se dívka neprovdá do určitého věku, musí opustit kmen, smýt kmenové barvy. Jde do města; dělá nějakou pomocnou práci. A pokud ona... a dříve než se vdá, musí být ověřeno její panenství. Kdyby se zjistilo, že spáchala cizoložství s nějakým mužem, musí říct, o koho se jedná a pak jsou oba společně zabiti.

Ó! Oni můžou zahanbit ty takzvané... co kdybyste to tak udělali s těmi takzvanými křesťany? Devadesát devět procent z nich by do svítání nepřežilo. To je pravda. Jistě. Jak muži, tak i ženy. Víte, že to je pravda.

„Co?“ řeknete, „dobrá, ale já jsem čistá!“

„Kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil ve svém srdci.“ Co vy na to? A co vy, sestry, které se takto předvádíte před muži? Vy nesete tutéž vinu, jako kdybyste to spáchaly. Vidíte?

„Ó! Ale to je přece v pořádku.“ Pastor nemá odvahu, aby vám to řekl; a proč? Kdyby na to začal poukazovat, jeho denominační ústředí ho vykopne. Jsou to kříženci. Oni to Slovo neberou vážně. I když Slovo říká, že to je pravda. Ježíš řekl, že to je pravda, a On je Hlavou.

2. Korintským 5:19

256 Nuže, všimněte si, Bůh se dává poznat. Od nás se neočekává, abychom obraceli lidi ke křesťanství skrze nějakou vládu, ale skrze zjevení, že Kristus je ve vás tak, jako byl Bůh v Kristu. To, co Bůh konal v Kristu, to Kristus dělá ve vás. Ta znamení, která Bůh konal v Kristu, Kristus koná ve vás. Ó, není to nádherné? Ó, aj! To se mi líbí.

Jan 14:20; Jan 16:4; Jan 17:21, 23

257 Ježíš řekl, že v tom dni (který je tímto dnem) — v tom dni (když toto zjevení bude uvedeno ve známost) poznáte, že jsem v Otci a Otec ve mně — já ve vás a vy ve mně — když bude projevono toto zjevení. V tom dni poznáte, že já a Otec jsme jedno. Já jsem v Otci a Otec je ve mně. Když přijde to zjevení, pak je to: já ve vás a vy ve mně.

Zde to máte. Pohledte na to různorodé, trojí... Proč? — Přinavrátit to zpět. Musíme být...

Jan 1:1

258 Tak jako Ježíš byl Slovem Božím; On to potvrzoval. Kdyby nebyl

Slovem, On by to Slovo neprojevil. On by byl nějakým velkým teologem. To by pak byl opravdu takový Mesiáš, na kterého očekával svět. Rozumíte? Ano, přátelé. Tím by byl. Takového oni očekávají i dnes. Na někoho, kdo by dokázal převýšit Billy Grahama nebo na někoho, kdo by je dovedl zahrnout svou organizací, a pak se postavil a ukázal těm baptistům, že neví, kde stojí. Jistě. Na to oni očekávají. Ale Církev vyhlíží pokoru a znamení živoucího Boha, Krista.

Jan 14:11

259 Ježíš nebyl velkým teologem. Byl to obyčejný sedlák, takzvaný tesařův syn. Vidíte? On se procházel kolem, ale Bůh... řekl: „Ukažte mi někdo z vás, kde Bible mluví o něčem, co bych měl dělat a já jsem to neprokázal.“

Jan 14:20; Jan 16:4; Jan 17:21, 23

260 Tak i církev může dnes dělat tytéž věci. To, co dělal Kristus, teď to dělá Církev. „V ten den poznáte, že já jsem v Otci a vy ve mně a já ve vás.“ Vidíte? Tam jdete, pochodujíc na Sión. Kam? — Do Království. „Toho dne poznáte, že já jsem ve vás.“

Jan 17:18; Jan 20:21

261 A teď sledujte. Tady je ten krásný... nechci, aby vám to uniklo. Poslouchejte teď všichni, i vy u magnetofonových pásků, někde v džungli nebo kdekoliv to posloucháte, teď poslouchejte. „Jako mne poslal Otec, tak i já posílám vás,“ řekl Ježíš. Vidíte? Teď sledujte, Otec, který Jej poslal, šel v Něm, aby potvrdil samého sebe, protože On byl Slovem. A taktéž Ježíš, který vás posílá, jde s vámi a ve vás, aby potvrdil téhož Boha. „Jako mne poslal Otec (a já žiji skrze Otce), tak já posílám vás a vy žijete skrze mě.“ A čím On je? — On je tím Slovem. Vy žijete skrze Slovo. Ó! Jak rád bych z toho vzal nějaký text a kázal o tom celé hodiny. Vidíte? — O tom, jak — o tom.

Matouš 28:20; Jan 14:12, 19; Jan 20:21

262 Všimněte si, pozorujte. „Otec, který poslal mne“; On šel s Ním. Otec, který posílá — Ježíš, který posílá nás, jde... „Ještě krátký čas a svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte. Protože já (osobní zájmeno: Já osoba, Ježíš) budu s vámi a ve vás, až do konce světa. Skutky, které dělám já, budete dělat i vy.“ Nuže, vraťme se zpátky a podívejme se, co dělal On, a pak se podívejte, co děláte vy, a pak to porovnejte.

1. Mojžíšova 18:22, 30; 1. Mojžíšova 19:11; Lukáš 17:26, 28, 30; 2. Korintským 4:4

263 „Ale jak bylo za dnů Noe, tak bude i při příchodu Syna člověka. A jak za dnů Lota“ — když nějaký současný Billy Graham a Oral Roberts sešli tam dolů do Sodomy a kázali těm sodomitům a zaslepili jejich oči (vidíte?) evangeliem. Jeden Anděl, posel, zůstal tam vzadu

s Abrahamem a s tou vyvolenou skupinou. A jaké znamení tam předvedl? Vidíte? A jak Jej nazval Abraham? — Elohimem, to je Bůh projevený v těle. Ježíš zde ukazuje, že On sám, Bůh v Něm, bude projeven ve své nevěstě v těch posledních dnech. Ó, aj! To prostě nemá konce, je to prostě zjevení Boží. Je to věčné, pokračuje to dál a dál.

²⁶⁴ Všimněte si. On se podobá prvnímu Adamovi a Evě, *ještě* předtím než je hřích oddělil ve smrti. Teď Kristus, ten druhý Adam, vykupuje svoji nevěstu v životě ze smrti, a nyní je na své cestě zpět do původního Edenu, vrací zpět svoji nevěstu do obecenství s Bohem, jako Manžel a manželka v Edenské zahradě. Kristus a jeho nevěsta.

Izaiáš 65:24, 25; 1. Korintským 15:28

²⁶⁵ Bůh... V tom dni bude Království odevzdáno Otcí... aby mohl být všechno ve všem. „Ještě mluví budou, a já vyslyším.“ David a Kristus, David sedící na trůnu, Král nad celou lidskou rasou. A zatímco oni budou ještě jen přemýšlet, já budu vědět, o čem přemýšlejí; dříve než něco řeknou, já odpovím. Vlk s beránkem se budou pást spolu. Lev bude jíst plevy jako vůl a budou se spolu pást a ležet vedle sebe. „Neuškodí, aniž zahubí na vší mé hoře svaté.“ Znovu, rovnou zpět do Edenu, je to tak jisté, jak jen to může být. To je jeho trojí záměr. Ó, Bože, pomoz nám, abychom to poznali; pomoz nám to poznat!

²⁶⁶ Poslouchejte teď pozorně, zatímco pokračujeme; oni se vracejí zpět do toho původního Edenu. Pak, když jsme se z Něj narodili, jsme Jím naplněni. Vidíte, váš život... jeho život je ve vás. Pak by každé vaše jednání mělo vyjadřovat Jeho. Je to tak, jako kdybyste vzali život z jednoho stromu a vložili ho do druhého. Vezměte život hrušně a vložte ho do jabloně, ona bude rodit hrušky. Musí to tak být, protože je v ní míza, život, zárodek hrušně. V pořádku. Pak by každé vaše jednání mělo vyjadřovat Jeho.

Máme jeho jméno. Souhlasí to? Měli bychom nést jeho jméno.

Zjevení 1:18

²⁶⁷ A pamatujte si, my jsme teď jako jeho nevěsta, těhotná jeho Duchem. Ó, aj! Církev, která rodí děti (vidíte?), která je těhotná jeho Duchem — a nosí jeho jméno — nese jeho život, Církev, která je jeho životem a plodí znamení jeho života se zjevnými znaky prvenství, totiž důkazy jeho vzkříšení, které poukazují, že On není mrtev, ale že žije navěky věků! To je věčný život! Potvrzený — to je potvrzením před tímto světem — že jsme živí v Něm.

Filemonovi 1:9

268 Podle čeho to poznáš? Podle toho, že jsi členem nějakého sboru? Podle toho, že Kristus žije skrze tebe a jsi těhotný Duchem v takové míře, že jsi vězněm vůči všemu ostatnímu. Vy jste spoutáni evangeliem, ó, aj! Spoutání Slovem; a všechny tyto děti můžete zplodit — díky tomu, že jste vězněm.

Římanům 8:29, 30; Efezským 1:4, 5, 11; 1. Petrova 1:20

269 Ty nemůžeš spáchat cizoložství, ty jsi už těhotný. Sláva! On nemůže přijmout... on se nemůže zmocnit. Lůno života je zavřeno na všechno ostatní. Ty patříš Jemu skrze předurčení. To semeno bylo přivedeno k životu. Nic z toho světa tam nemůže vejít. Ó! Ó, jak rádi bychom u toho zůstali aspoň hodinu! Jsem si jist, že mi rozumíte. Kristus, a jedině On sám. Všechno jiné skončilo; to semeno bylo tam. To semeno tam již... kdy tam bylo vloženo? Před založením světa nás předurčil k věčnému životu. A jakmile ten životodárný proud, to semeno, které tam leží... jiná semena, která by tam chtěla vejít, se nebudou moci uchytit, jednoduše by to nešlo. Ale když to semeno vejde, ono rychle uzavře to lůno; a každé jiné semeno je vypuzeno pryč (vidíte?) a vy se stáváte vězněm, oploceným Kristem — Kristus ve vás, jeho život přinášející jeho důkazy, jeho znamení. Ó, aj, aj, aj! Pohledte, přinášejíce znamení jeho života jako důkaz jeho zmrtvýchvstání a potvrzující před světem věčný život, potvrzující tomu světu, že žijeme v Něm. Představte si! Živí s Bohem, naším Vykupitelem, který nás stvořil právě za tím účelem (Církev); a jeho stvořitelský život v nás. To je to, co Mojžíš mohl říci skrze Slovo Boží: „Ať přijdou...“ a tam přišly mouchy. Bůh, který může stvořit mouchy, může také stvořit veverky. Vidíte? On může dělat; cokoliv jen chce. Může stvořit. On může dělat, co chce. On je Bohem.

2. Mojžíšova 8:5, 6; Filemonovi 1:9

270 Přesně tentýž Bůh, (ten stvořitelský život — vidíte?), který je ve vás, může... vy jste vězni; nemůžete to říci, až když On řekne, „řekni to“; ale když jste to pak řekli, je to Boží slovo. On to potvrdil, že to je tak; všechno jiné je v pořádku a On věděl, že když je to řečeno, že se to musí uskutečnit. Vidíte? Mojžíš vzal svou hůl a řekl: „Ať vystoupí žáby,“ protože Bůh řekl, „ať vystoupí žáby“. On to prostě předal dál. Je to tak. A ve všem byly žáby; všude byly žáby. Odkud se vzaly? Nikdo neví; předtím tam nebyly. Ale Bůh Stvořitel, který působí skrze člověka, to všechno stvořil — ty živé organismy. Tentýž Bůh, který stvořil tu první žabu, může stvořit i tu další žabu. On je Stvořitelem všech žab. Ó, aj! Rozumíte, co tím myslím? On stvořil tu první veverku a je Stvořitelem i té druhé veverky; každé veverky; může stvořit

veverky i tam, kde nejsou. Může dělat, cokoliv chce! On je Bohem! On je Bůh; On je život. Ó, aj!

271 Až se třesu, když na to myslím. Ó, žít s Ním — jít s Ním domů, a s Ním žít! Jdeme s Ním domů, abychom s Ním žili navěky, majíce věčný život!

272 Zde je vyjádřeno veliké Boží tajemství lásky, že Bůh a člověk se stali jedno. Vidíte? Uzavírá se to tím, že Bůh a člověk se stávají jedno. Bůh a člověk byli jedno tam a Bůh a člověk jsou jedno tady. Vidíte? Co to je? To znamená být naplněn jeho Duchem tak, aby On měl ve všem prvenství. Toho chce Bůh dosáhnout; to byl Boží záměr, aby On mohl být v Kristu a Kristus v nás a všichni společně být jedno — Duch svatý, tatáž věc. Tatáž nadpřirozená tvůrčí moc, která to zjevila Kristu, zjevuje to i zde. Ó, aj!

1. Mojžíšova 1:1

273 Tentýž Bůh, který mohl říci Mojžíšovi: „Ať vystoupí žáby“; tentýž se tam mohl postavit: „Ať se voda promění ve víno“. Vidíte? Amen. Je to tak. On je tím stejným Bohem, tentýž; On se nemění. Je to Bůh v člověku. Je to jeho projev. To je to, co On zjevuje. To je to, co se snaží dělat. A jeho vlastní Boží slovo to zjevuje a ukazuje, že člověk nemůže sám nic stvořit, (Bůh je tvůrcem); a to už pak není člověk, je to Bůh stvořitel v člověku, který je teď jeho Církví (amen!) a je na cestě domů do nebe, žít stále s Ním. Bůh vyjadřuje věčnou lásku k Církvi.

274 Poslouchejte! Dobře teď poslouchejte. Chci, aby vám to neuniklo, abyste to pochopili. Žádná jiná církev, žádné jiné znamení, žádné jiné obecenství, žádná jiná vláda, žádné jiné svědectví, žádné věrovyznání, žádná denominace, přijato nebude nic kromě toho. „Kristus ve vás, naděje slávy.“ Je to jediná věc, kterou Bůh uznává. Žádné obecenství, žádná církev, žádné věrovyznání, žádná denominace ani nic jiného; vše oproti tomu je mrtvé. To jsou zlomky věcí, které musí být odseknuty, od toho odřezány, aby Kristus mohl žít se svým prvenstvím ve vás. Neodvolávejte se na to, co bylo — máme zde jednu větev, která říká: „To je moje organizace...“ To musí být také odřezáno. „Mám tu své to-a-to; tam je řečeno toto. Moje matka mi řekne, že jsem náboženský fanatik.“ To musí být také odřezáno. Vidíte? „Dobrá, ale já vím, že můj manžel si přeje, abych nosila šortky.“ To musí být také odřezáno. Vidíte? To musí být odseknuť a obřezáno, dokud tam nezůstaneš pouze ty a Kristus. Vidíte? Přemýšlejte!

275 Živou přítomností živého Krista skrze živé Slovo. Ó! Živý Kristus, živá přítomnost, živé Slovo! Dávejte pozor! Svým vlastním,

osobním — osobním potvrzením On dokazuje svoji Církev — nikoliv členy. On to za dnů Mojžíše nedělal. On to nedělal za dnů — nikdy nepotvrzoval členství za dnů kohokoliv jiného na konci světa, když to dospělo do takového stavu, že nastalo zničení. Za dnů Lota to nebylo členstvím. Bylo to osobním potvrzením, Bůh v těle (vidíte?) — osobní potvrzení.

Matouš 13:3; Marek 4:3; Lukáš 8:5

276 Pamatujte si! Představte si, že lidé zrození z Ducha v době jako je tato, v tom velikém denominačním věku, ve kterém žijeme; a ten živý Bůh bere své živé Slovo a jednotlivě to potvrzuje. Tento život, který je ve Slově, ten zárodek, který je v semenu (a Slovo je semeno, které rozséváč vyšel rozsévat); a ten život to je Kristus ve Slově, osobně ve vás, jak potvrzuje něco, co vy nemůžete dělat, potvrzuje samého sebe, že to nejsi ty, ale je to On. A ty ses stal jedno — stal ses otrokem jeho lásky, abys byl nevěstou.

1. Mojžíšova 1:1; 1. Korintským 15:28; Kolossenským 1:16; Kolossenským 3:11; Zjevení 1:8; Zjevení 22:16

277 Díky živému Bohu, který stvořil nebesa a zemi a všechno, co je v nich. Není divu, že On je Alfou a Omegou, počátkem i koncem. Ten, který byl, který je a který přijde. Kořen a rod Davidův, jasná a jitřní hvězda. On je všechno ve všem.

Matouš 24:40; Lukáš 17:34, 36

278 Jeho přítomnost v jednotlivci s jeho osobním potvrzením vyjadřuje jeho samého — to živé Slovo, které je zaslíbeno pro tento den, ono se samo skrze tebe vyjadřuje; potvrzením velkého Božího zjevení. Podívejte, pouze v jednotlivci, nikdy ne ve skupině — v jednotlivci, ne ve skupině. Jeho ztotožnění je s jednotlivcem. Rozumíte tomu? Ne s metodistou, ne s baptistou, ne s presbyteriánem, ne s luteránem, ne s letničím, ale s jednotlivcem. „Jednoho vezmu, druhého zanechám. Oddělím je.“ Je to tak. „Tehdy budou dva na poli; jeden bude vzat, druhý zanechán. Dva budou na jednom loži; jeden bude vzat, druhý zanechán.“ To není skupina. To je osobní potvrzení těhotného Božího dítěte naplněného Duchem svatým, které je tak oddáno Bohu, že se o nic jiného nestará, a Duch svatý žije svým vlastním životem pulzujícím skrze něj, ukazujícím osobní potvrzení samotného Slova, vyjadřujícím se před lidmi a tímto světem.

279 Jak může svět tak slepě kolem něčeho takového chodit? Právě tak jako katolíci chodili okolo svatého Patrika a neuznávali ho, až pak po jeho smrti. Taktéž chodili kolem svatého Martina — neuznávali ho. Totéž dělali ve všech věkách. Totéž udělali Johance z Arku. Katolická

církev ji upálila jako čarodějnici, protože byla duchovní. Asi o sto padesát let později vykopali těla těch kněží a vyhodili je, jako výraz pokání.

Římanům 8:29, 30; Efezským 1:5, 11

280 Prochází to právě kolem nich a oni to nepoznávají, až když je to pryč. Tím je uchopeno pouze to předurčené semeno, které Bůh předurčil před založením světa. Totéž se dělo za Noemových dnů, totéž se dělo za Mojžíšových dnů, za dnů Eliáše, za dnů proroků, za Ježíšových dnů, a tak to pokračovalo, až do této hodiny! Těhotná osoba se semenem Božím, to Slovo se tam projevuje samo; je tak oddána vůli Boží, že to Slovo a jenom to Slovo se samo projevuje v této osobě — v tom vězni, v jednotlivci.

Matouš 16:18

281 Neříkejte: „Moje církev udělala...“ Nuže, moje církev s tím nemá nic společného. To je jednotlivec, jednotlivá osoba. Celé peklo stojí proti této nauce. Celé peklo stojí proti této pravdě, ale to je pravda. Ježíš nikdy neřekl: „Nuže, Petře a ty Jane a všichni ostatní lidé, vy máte to zjevení; celá církev je spasená.“ On to řekl jemu osobně. „A já tobě říkám toto“ — ne jim — „tobě říkám, tobě — ne jim — tobě, ty jsi Petr a na té skále postavím svou církev.“ A slovo Petr znamená „skála“; skála znamená „ten, který vyznal“ nebo „ten oddělený“.

Matouš 10:30; Matouš 16:17, 18; Lukáš 12:7; Jan 6:39, 40, 44

282 Na určité skále, na určité věci — na vyvolané Církvi; na tom kameni, na tom zjevení. „Tělo a krev ti to nezjevily,“ ale na tom zjevení (vyvolané skupiny), v nich postavím svoji Církev, „a brány pekel se ji nedokážou postavit.“

„Ani jeden vlas z vaší hlavy nezhyne. Vy jste moji; a já vás vzkřísím v posledním dni — dám mu věčný život a vzkřísím ho v posledním dni.“ Hle — tu je to zjevení. Ne jim, ale jemu; jednotlivci; ne skupině, jednotlivci. Celé peklo proti tomu stojí.

283 Ale jeho tajemství je zjeveno jedině jeho milované nevěště. Ona je jediná, která to může vidět. On řekl: „Dobře o vás prorokoval Izaiáš, vy pokrytci, vy hadi v trávě. Vy sem přicházíte a říkáte: ‚Ó, ti velcí, svatí proroci! Označili jsme a ozdobili jejich hroby.‘“ On řekl: „To jste vy, kteří jste je do těch hrobů dostali.“ Neřekl to tak?

284 Totéž by řekl katolickým církvím v jejich čase, když k nim byli posíláni proroci toho starého — Starého zákona, *ještě* předtím než měli Niceu; Řím, oni nechali ty staré proroky odtamtud odejít. Jejich potravou byly larvy a jiná havěť pocházející ze země; a dokonce si

neměli ani co obléknout, byli zahaleni v ovčích kůžích, ale snažili se hájit biblickou pravdu.

285 Ale Katolická církev chtěla mít svou vlastní intelektuální koncepci. Potom přivedli... přišel tam svatý Ireneus, Polykarp, Martin a všichni ostatní. A co oni udělali? Dovedli je do hrobu: Johanku z Arku, svatého Patrika a ty ostatní. Oni je tam dovedli, a teď se vracejí a bílí stěny tak, jak to udělali s Johankou z Arku. Co udělali? Dovedli je až tam!

Matouš 23:27

286 Nuže, promlouvám k vám tak, jak k vám volal Duch: „Obílené stěny, vy pokrytci. Nazýváte se nevím čím, když přijímáte intelektuální, lidského původu koncepci a Slovo opouštíte. Namísto toho, abyste otěhotněli Božím semenem, tím Slovem ve vás, přijali jste všechny možné zkříženiny.“

Lukáš 12:32; Zjevení 17:2

287 Není divu, že ona sedí jako smilnice, protože páchá duchovní smilstvo, učí lidi věcem lidského původu a ne věcem Božím. Ale On řekl: „Neboj se, maličké stádo, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.“ Tak je to. Jistě. Tady to máte.

Zjevení 17:1, 2, 4, 5

288 Bible ve Zjevení říká, že to velké město zavládlo nad všemi královstvími země. Říká, že ona je nevěstkou. Co to znamená? Je to žena, která tvrdí, že je dámou a dopouští se smilstva. Ve své ruce měla kalich s připitkem tomuto světu, naplněný nečistou ohavností svého smilstva. Ona měla dcery: protestantské církve, každá jedna z ní vyšla se svými vlastními, taktéž falešnými doktrínami; těmi křty, potřásáním rukou namísto křtu Duchem svatým, a s jejich falešnou naukou o Otci, Synu a Duchu svatém a tím vším namísto toho, aby přijali jméno Ženicha, a tak dále. Vy říkáte: „Na tom přece vůbec nezáleží.“ Ale ano.

Jestliže bych napsal na šek místo svého jména „duchovní“ nebo „kazatel“ nebo něco takového, nic bych tak nevyinkasoval. Je to tak. V bance to odmítnou.

289 Uvažte... v pořádku. Ale jak On zaslíbil, celé toto tajemství je zjeveno jedinečně jeho nevěstě. Peklo stojí proti této pravdě, proti pravdě zjevení tohoto tajemství. Ale nevěsta stojí na něm. Je to její místo.

290 Proč jsi hladová, církvi? Proč žízniš? Otec se vám snaží zjevit to ukryté tajemství. Ale vy dovolíte tak mnoha věcem, aby vás od toho odtáhly. Dovolujete to své práci, dovolujete to své ženě, dovolujete to svému muži, dovolujete to svým dětem, dovolujete to starostem o tento

svět, dovolujete to nějakému pastrovi, dovolujete to někomu jinému, aby vás toho zbavil, a přitom víte, že tam uvnitř vašeho srdce jste žízniví a hladoví. To je Bůh, jenž se vám to snaží zjevit, (rozumíte?), zjevení; ten poslední den je zde.

Kolossenským 1:18

291 A tak buďte teď pozorní. Vraťme se znovu zpět; nestihnu tím vším projít. Rozumíte? Pouze chci, abyste se sem ještě teď na chvíli podívali, a pak už za několik minut skončíme. Věnujte mi teď ještě na chvíli vaši soustředěnou pozornost.

Pohledte, Kolosenským, tady ten 18. verš v epištole Kolosenským, 18. verš:

Nuže... On je hlavou těla církve, on je počátek a prvorozený z mrtvých, aby ve všem držel prvenství.

On je hlavou církve, která je jeho tělem a On si žádá prvenství. Poslouchejte právě teď, poslouchejte, zatímco budeme pokračovat dál.

Efezským 1:22, 23; Efezským 4:15, 16; Kolossenským 1:18; Kolossenským 2:19

292 On má být Hlavou těla — těla své nevěsty, která je vzata z Něj — maso i kosti, tak jak tomu bylo u Adama (vidíte?), nevěsta, zrozená z mrtvých. Vidíte? To znamená zrození ze smrti — z hříchu nevíry. Co usmrtilo Evu? — Nevíra. Souhlasí to? Nevíra vzhledem k čemu? Nevíra v Boha? Ne, ona věřila v Boha. Jistě. Řekla snad: „Žádný Bůh neexistuje?“ Ne, přátelé, ona nebyla nevěřící. „Dobrá,“ řekla tedy: „Víš, já docela nevěřím jeho Slovu?“ Ó, ne! Ona věřila všemu, až na jednu maličkost. Vidíte?

Skutky 10:34; Zjevení 22:16, 18, 19

293 Nemluví snad Bible na konci v knize Zjevení — sám Ježíš řekl: „Já Ježíš jsem poslal svého anděla, aby vám v církvi svědčil o této věci. Kdokoliv by ubral z toho jedno slovo nebo k tomu přidal jedno slovo...“ a jestliže všechny tyto zármutky a žaly musely přijít, protože nějaká žena zpochybnila jedno Boží slovo, dovolí vám On snad se vrátit zpět, když budete pochybovat o jednom slově? On by pak byl nespravedlivý. Vidíte? Pohledte, to by nebylo správné — odsouzení. Tady stojí jeden člověk; on způsobil všechn ten zármutek, protože zpochybnil jedno slovo. Potom on jde dál a jsou zapotřebí celá léta zkoušek a všeho možného, a tak dále v Bibli, a dalších, kteří za tuto věc položili své životy; a potom by řekl: „Ó, jen si z toho klidně jezte dál. To je zcela v pořádku, stejně i tak vám bude povolen návrat.“ Ó, ne, Bůh nikomu nestrání, ale... Bůh nedělá mezi lidmi rozdíly. Nyní si všimněte.

Efezským 1:22, 23; Efezským 4:15, 16; Kolossenským 1:18; Kolossenským 2:19

294 Všimněte si teď. On je Hlavou těla, které narozením *povstalo* z hříchu nevíry v Boží slovo. To je výmluva každé denominace, každého věrovyznání, (vidíte?) — nevíra ve Slovo, kterým je On sám, to Slovo života. Vidíte? Jedině to Slovo má život. Každé jiné slovo je křížencem. Bez ohledu na to, jak velice se tomu podobá, to není Slovo. Slovo rodí jeho vlastní život, jež Eva vyměnila za své osobní poznání. Vidíte, jak na tom stojí dnešní církev? Skrze to, jak to pochopil někdo jiný. Mojžíš měl velké znalosti o Bohu, dokud se nesetkal s hořícím keřem; pak viděl, v čem zklamal. Ten hořící keř měl to, co Mojžíšovi chybělo. To Slovo má to, co postrádají denominace.

Efezským 1:22, 23; Efezským 4:15, 16; Kolossenským 1:18; Kolossenským 2:19

295 On, Hlava, je prvotinou zmrtvýchvstání. (Půjdeme teď na chvilku dál ve věci toho zjevení, pokud dovolíte. V pořádku. Dobrá; a tak ještě kousek dál.) On je prvotinou zmrtvýchvstání. Je to tak? Čím On potom je? Je Hlavou těla, jenž je jeho Církev, nevěsta. Tedy nevěsta, tělo — musí následovat Hlavu, protože je částí jeho zmrtvýchvstání a částí toho tajemství. Je nemožné, aby ono Jej nenásledovalo. Ó, aj! Ono je částí Božího tajemství, jak zde Bůh zjevil samého sebe; a vzbudil to Slovem; tak On zjevuje svoji Církev a pozvedává ji tímtež Slovem. To je součástí jeho trojího tajemství.

Efezským 1:22, 23; Efezským 4:15, 16; Kolossenským 1:18; Kolossenským 2:19

296 Tak jako Hlava byla vzata z hrobu, tak Jej musí tělo následovat zpět do Edenu. Tam kde je Hlava rodiny, muž, Ženich — nevěsta, jsouc tělem Ženicha, musí Jej následovat, protože On je Hlavou. A Hlava je zjevená a přichází zpět s věčným životem, a tělo ji musí následovat, protože oni jsou znovu manželé. Amen! A pokud jste těhotní tímtež Slovem, které je jeho tělem, přijali jste jeho tělo, dostali jste se do Něj, když jste přijali to Slovo — ne věrovyznání, ale Slovo... (ó, aj! Nebyl by to vhodný text na pokračování na celé odpoledne? Jú, nebylo by to nádherné? Vidíte? Pozastavte se teď nad tím, co to je.) Tudiž, to tělo nemůže uznat (ať vám to neunikne) — to tělo nemůže uznat žádnou jinou vrchnost kromě Slova, jelikož Hlava je s tělem spojena. A Hlava je Slovem a ta Vrchnost, to je totéž Slovo. Proto denominace a svatí otcové a všechno to ostatní, to je mrtvý hnůj. Je pouze jedna Vrchnost — a tou je Kristus. To tělo uznává pouze jedinou věc — Slovo.

Skutky 4:12

297 Teď mi ukažte, kdy byl někdo do toho těla pokřtěn ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého. A co uznáváte vy? Podívejte, uvědomuji si, že skrze tyto pásky promlouvám k tisícům; my sloužíme skrze tyto pásky po celém světě. V jakém jménu jste pokřtěni vy? Protože *lidem*

není dáno jiné jméno pod nebem (říká to Slovo), skrze které může být člověk spasen. A jestliže jste pokřtěni, abyste ukázali svoji víru v Krista, a pak na sebe berete jméno nějakého věrovyznání, pak jste křížencem.

²⁹⁸ Jestliže nejste přesně takoví jako tamta církev a přesně takoví, jako jejich učení, pak vy katolíci (vidíte?), jak se teď můžete podřídit pod pravomoc nějakého papeže, jež o sobě tvrdí, že je podle apoštolské posloupnosti od Petra, jeho nástupcem, a tímto tento papež a tato církev učí v rozporu s tímto prvním Slovem, ke kterému se Bůh přiznal skrze znamení a zázraky, že je jeho Církví; a je vidět, že totéž Slovo je dnes přineseno ve své čistotě, ukazujíc totéž zmrtvýchvstání, které On tam měl — Bůh žijící mezi svými lidmi, konající tytéž věci, a vy pak uznáváte nějakou vrchnost v Římě? Naše Vrchnost je v nebi. Já nepůjdu do Říma, když zemřu; půjdu do nebe. Vidíte? Rozumíte? Vrchnost je v nebi.

Kolossenským 1:18; 1. Timoteovi 2:14

²⁹⁹ A tělo musí následovat Hlavu tak, jako manželka následuje svého manžela. I když Adam sveden nebyl, odešel s Evou. Eva byla svedena, ona se prohřešila; jinak by úplné zmrtvýchvstání celého těla nastalo ve dni Pána Ježíše, když povstal z hrobu, ale On ji musel vykoupit, protože ona je jeho tělem. Ona musela být vykoupena kvůli tomu, aby přišla k Němu. Vidíte to? Ó, aj! Vidíte, to se nemohlo stát tehdy. Vykoupení pokračuje.

Jan 1:1; Zjevení 5:6, 7

³⁰⁰ Vidíte teď ty pečete? Tehdy, když On byl tam vzadu při svém díle Přímluvce a konal vykoupení. Ale jednoho dne On předstupuje, aby vzal tu Knihu, kterou vykoupil; a všechno, co je v té Knize bude Jím, protože to jsou věřící Slova, která jsou v té Knize obsažena, a to Slovo je Jím a vším, co je v Něm obsaženo. On předstupuje pro tu Knihu vykoupení, pro ty, jejichž jména jsou v té Knize zapsána od založení světa, když On byl zabit jako Beránek. A On je tu dnes ve svém Slově projevující tytéž věci, které konal tam. Ona nemůže uznat jinou vrchnost. Ne, přátelé. Žádného biskupa, vůbec nic. Ona uznává jednu Vrchnost a tou je Kristus a Kristus je Slovo. Ó, aj! Já to miluji. Ano, přátelé.

Efezským 1:22, 23; Efezským 4:15, 16; Kolossenským 1:18; Kolossenským 2:19; Zjevení 17:4; Zjevení 22:18, 19

³⁰¹ Tak jako byla Hlava vytažena z hrobu, taktéž Jej musí jeho tělo následovat do Edenu. Proto to tělo nemůže uznat žádnou jinou vrchnost, jediné Vrchnost Slova. Žádná denominace nemůže k tomu

nic přidat. Protože každý, kdo by z toho ubral jedno slovo nebo k tomu jedno slovo přidal — bude z toho vyňat; a v té chvíli je mrtvý, kříženec. Ona je znovu tady s tím svědectvím ve svých rukou, špínou svého smilstva, pácháním duchovního cizoložství právě proti tomuto Slovu, o kterém tvrdí, že mu věří. Vidíte? A tak tedy, buď je to Slovo, nebo to není nic. Je to tak.

Efezským 1:22, 23; Efezským 4:15, 16; Kolossenským 1:18; Kolossenským 2:19

302 On, Slovo... jak víte, že to je pravda? — On, to Slovo je potvrzeno. Vidíte? On, to Slovo je náležitě potvrzeno, ono je tou Vrchností, Hlavou Církve. On je Slovo, Vrchnost. On je náležitě ztotožněn, potvrzen, skrze svého vlastního Ducha, jenž se osobně nachází v Církvi (ta osoba) ukazujíc samého sebe v potvrzení, což je přímým důkazem pro celé tělo. Vy už pak nepotřebujete žádné věrovyznání. Denominace zahynuly, ale samotná Vrchnost je rozpoznána v těle skrze osobní ztotožnění se (vidíte? — On se ztotožňuje); potvrzuje Vrchnost těla. Potom jsme sjednocení pod jednou potvrzenou Vrchností, kterou je Kristus, Slovo Boží, nikoliv pod nějakou církví. Potom naší Vrchností je Království.

Lukáš 17:21; Efezským 1:22, 23; Efezským 4:15, 16; Kolossenským 1:18; Kolossenským 2:19

303 „Království Boží je uvnitř vás“, říká Bible — Ježíš. Království... nejsme denominací. Patříme do Království, a to Království je Boží slovo, jež se stalo Duchem a Životem v našem vlastním životě, které teď přivádí k vyplnění každé zaslíbení, jako v tom dni tehdy, když to Slovo a Bůh byli jedno. A to Slovo a Bůh jsou dnes jedno v jeho Církvi; tím se to stává Vrchností těla, které je vykoupeno, aby neslo poselství v poslední době a povstalo z mrtvých při vzkříšení, aby se vrátilo zpět a přinavrátilo Adama a Evu jako na počátku v zahradě Eden. Trojí tajemství Boha, jeho těla. Ó, aj!

304 Sledujte teď pozorně. Jako předobraz starého Izraele. (Zabírám tím příliš mnoho času? Nenechávejte mě jít příliš... nuže, už nám teď nezbyvá víc než asi dvacet stránek. Vidíte? Ale právě teď... teď už jenom chvíli. A pak vás všechny opustím až do příštího léta nebo na nějakou dobu, bude-li vůle Páně. Rozumíte?)

Efezským 1:22, 23; Efezským 4:15, 16; Kolossenským 1:18; Kolossenským 2:19

305 Pohledte teď. Všimněte si, sjednocení spolu pod jednou Vrchností podobným způsobem, jako Izrael za starých časů. Rozumíte tomu teď? Jako Izrael za starých časů: Jeden Bůh — potvrzený ohnivým sloupem a zjevující se skrze proroka, aby byl Slovem. Tentýž Bůh, tentýž ohnivý sloup, tentýž způsob — On nemůže změnit svůj způsob jednání. Je to tak dokonalé, jak to jen může být. Je to tak? Vidíte?

Jeden Bůh.

2. Mojžíšova 13:21; 5. Mojžíšova 6:4; Marek 12:29

306 Kolik bohů měl Izrael? (Shromáždění odpovídá: „Jednoho“.) A kolik jich má nevěsta? (Shromáždění odpovídá: „Jednoho“.) Kolik jich ještě kdy bude? (Shromáždění odpovídá: „Vždy jen jeden“.) Jistě, samozřejmě. Vidíte? Pod vedením Ducha svatého, který byl tím ohnivým sloupem za dnů Mojžíše, toho velikého proroka, On byl veden ohnivým sloupem. Je to tak? V pořádku. Jdoucí do zaslíbené země.

Skutky 9:3; Skutky 15:14

307 A v křesťanském věku to byl jeden Bůh, který se ukázal ve formě ohnivého sloupu prorokovi jménem Pavel, jež byl poslán k pohanům, aby vyvedl lidi pro jeho jméno. Souhlasí to?

Marek 16:20

308 V posledních dnech sestoupil, potvrzuje samého sebe podobným způsobem (vidíte?), skrze tatáž znamení, tentýž zázrak, tentýž ohnivý sloup, totéž evangelium, totéž Slovo, tytéž projevy. Jeho tělo bude dělat skutky, které On zaslíbil; jako v Markovi šestnáct, a tak dále.

Jan 1:1; Filemonovi 1:9; Židům 13:8 1. Janova 3:14; Zjevení 14:4

309 Jeho tělo nebylo ponecháno v hrobě, ale bylo rozpoznáno s Ním ve zmrtvýchvstání. Rozumíte tomu? Pak tělo jeho věřících dětí nebude ponecháno v hrobě, když On přijde, ale bude s Ním rozpoznáno, protože On zemřel kvůli tomu, aby vzkřísil svoji nevěstu, tělo. Ono bude rozpoznáno, protože je to jeho tělo, protože je to jeho Slovo. Ono je Jemu naprosto vydáno, navzdory denominacím, a tak dále; a On je tím Slovem. Vidíte? A On je s ním rozpoznán, protože teď máme prvotinu našeho zmrtvýchvstání (skrže to, že víme, že jsme přešli ze smrti do života), stali jsme se Jeho vězni. A Bůh nám dokazuje, skrže svou osobní Vrchnost, že On je tentýž včera, dnes i na věky, tím, že skrže svoji Církev koná tytéž věci, to, co konal tehdy. On ve mně a já v Něm — a víte, a tak dále. Je to tak. Jeho tělo nebylo ponecháno v hrobě, ono bylo s Ním rozpoznáno ve zmrtvýchvstání stejně tak, jak On to dělá právě teď.

Jan 1:1

310 Poslouchejte. To znamená: Jeho Slovo, (kterým On je) — začalo povstávat. Slovo, které tam napříč věků Luthera, Wesleye (vidíte?) začalo povstávat do své moci. Tam začalo působit, pak působilo trochu více. A teď se blíží ke ztotožnění. Rozumíte? Sledujte. Nyní, pro život v tom těle, ono je potvrzením toho, že vytržení je nablízku. Když uvidíte Hlavu a tělo, že se stávají jedno a plností míry jeho projevu, to

ukazuje, že tělo je téměř připraveno, aby bylo přijato Vrchností.

311 „Národy se hroučí, Izrael se budí...“ Rozumíte, co tím myslím? On svému tělu začal udělovat život (proč?) — tomu, které vykoupil. Zprostředkovatelské dílo je dokončeno. On přináší svůj život tělu jako potvrzení k vytržení. Zapamatujte si, teď, v posledních dnech...

312 Pokud dovolíte, sneste mě teď ještě chvilku; bude to v pořádku. Nechci, aby vám to uniklo. Musím vzít tu pásku, na které jsem došel tak daleko.

313 Chci udělat ještě jednu důležitou poznámku, pokud chci pokročit kousek dál. Všimněte si teď. Poslouchejte toto. Je to velká věc. To je to, na co teď chceme dávat pozor. Zapamatujte si, v těch posledních dnech se úplně navrátí a potvrdí ten první den. Vidíte? Adam a Eva, muž a žena, bez hříchu, život! — pak *přišel* pád. Všimněte si. Dobře si toho všimněte. (On ji pomotal.) Ó, ne, ne!

Daniel 2:41, 43

314 Všimněte si; co to zapříčinilo? — Lucifer. Lucifer teď postupuje tak, jak to dělal poprvé. Právě tak, jak bylo s nastolením pohanského království, s králem Nabuchodonozorem — ono potvrdilo pohanskou rasu skrze proroka, který mohl vykládat neznámé jazyky, vidění, sny. A to pokračovalo dál skrze pohany, bez čehokoliv, skrze Medo-Peršany, a železo, a tak dále, a v nohách ono pohasíná, znovu takovým způsobem — pohanské království.

315 Všimněte si, že Lucifer v těchto posledních dnech postupuje tak, jak postupoval na začátku. Co on tam dělal? První věc, kterou Lucifer udělal, bylo, že rozdělil obecnství mezi Bohem a člověkem; chtěl si pro sebe vybudovat sjednocené království, větší nádheru, na pohled kulturnější, větší království než jaké měl Michael — Kristus. Pochopili jste to? Nuže, pokud vám to uniklo, zvedněte ruku, já to znovu zopakuji. Vidíte? Rozumíte? Lucifer na začátku, on měl ve svém srdci záměr dosáhnout v nebi něčeho zářivějšího a většího, než měl Kristus (souhlasí to?), na pohled kulturnější, nádhernější, okázalejší než Kristovo království. Myslíte, že v Miléniu budeme mít auta nebo letadla? Vidíte? Vidíte to, co dělá Lucifer?

316 Teď ty okázalé, intelektuální denominace dělají přesně totéž, spolčují se dohromady, aby udělali totéž. Vidíte? Shromažďují se a dělají ze sebe denominaci, jedna každá se snaží předstihnout tu druhou. A teď mají tolik nádhery, že jim nezbyvá nic než se sjednotit s Katolickou církví. Vidíte? Lucifer znovu buduje větší království, aby

vytláčil lidi, kteří nevěří v denominace, dokonce jim chce vzít budovy a udělat z nich skladiště; a takovíto pastoři nebudou mít vůbec žádná práva. A člověk, který je poslaný Bohem — nikdy nezůstane v žádné denominaci potom, když to uslyší, nebo uvidí, pokud je natolik *bystrý*, aby vyšel a podíval se na to. Je to tak. Vidíte? Neříkám to kriticky, říkám to hodnověrně (vidíte?), abyste to viděli zjevené.

Izaiáš 14:13; Juda 6

317 Všimněte si, v těchto posledních dnech dělá Lucifer totéž. Můžete to vidět? Dábel dělá totéž, buduje zkříženou církev — zkříženou, ze zkřížených členů, zkříženou skrze poznání namísto Slova, z intelektuálních lidí namísto lidí znovuzrozených; buduje intelektuální království, které zastíní Kristovo malé stádečko. Vidíte? Kdo to způsobil? — Padlí andělé. Bible říká, že to byli padlí andělé, kteří poslouchali Lucifera, namísto Krista, kterému kdysi patřili. Souhlasí to?

Izaiáš 14:13; Juda 6; Zjevení 13:14, 15

318 Teď dobře poslouchejte. Padlí andělé. Co to je za anděly? Luther, Wesley, katolíci, letniční, jež nezachovali svůj prvotní stav, jak to udělali tam ti andělé a upadli do organizací, jakožto Luciferova hlavního chvatu v Nicei. A co oni udělali? — Zorganizovali veliké ekumenické sdružení duchovních, aby učinili obraz šelmy (jak říká Bible) a stavějí křesťanskou ekonomii, která zavře dveře tomuto sboru a všem tomu podobným. Vidíte Lucifera při jeho řemesle? Snažím se vám představit to trojí zjevení nebo tajemství Boží. Co oni udělali? Zaprodali se rozumovým úvahám a vzdělání tak, jak to udělala Eva, tak to udělali padlí andělé.

319 Wesley byl muž Boží, ale co ho následovalo? Vmísili se do toho padlí andělé. Čím byli předtím tito andělé? Stvořením Božím; ale upadli na Luciferově moudrosti, upadli na Luciferově moudrosti. A vidíte, co se z nich stalo? — Padlí andělé. A organizace, jež se odvozují od mužů Božích, kteří vyšli, aby na zemi ustanovili pravdy; ale předtím než ta pravda mohla postoupit dále a byla oznámena a došla do opravdového zjevení Krista, vmísili se do toho padlí andělé a přemohli to a udělali z toho denominace.

320 Z toho důvodu muselo být odhaleno zjevení tajemství sedmi pečeti. Vidíte to teď? Co oni opustili... kdyby v tom Luther pokračoval, bylo by to už zde. Kdyby Wesley v tom pokračoval; kdyby byli letniční v tom pokračovali — čeho by oni dosáhli?

Římanům 8:29, 30; Efezským 1:5, 11

321 Nuže, zůstává pouze jedna věc, která se může stát. V čase

konce musí zaznít poselství, po kterém už nebude nic následovat. A teď ten ekumenický svět nastolil takový režim, po kterém už nebude moct následovat další denominace ani nic jiného. Buď v tom jste, nebo ne. Ovoce je na vrcholku stromu a světlo svítí na předurčené ovoce a ono dozrává do *stavu* takového ovoce, jaké nesl Kristus — nesoucí tutéž šťavnatost a sladkost a téhož Ducha, kterého On měl v sobě. Doufám, že tomu rozumíte! Vidíte, snažím se toho přinést příliš hodně na jeden den. Unavuji vás.

³²² Pohledte, oni se zaprodali mudrování, denominačním úvahám. „Pokud jen mohu patřit tam. Starosta chodí do této církve.“ Vidíte? „Pokud mohu být metodistou nebo presbyteriánem.“ Podívejte, kam až zašli. Teď, před chvílí jsem to právě vysvětlil, ty větve byly odřezány. Oni jsou mrtví. Už nikdy více nebudou spojeni s Kristem; oni by jinak přinášeli tentýž život. Nejsou s tím spojeni, ale jsou jako citrusové ovoce. Na citrusovém stromě bude růst kterékoliv ovoce, ale bude rodit svoje vlastní ovoce. Naroubujte grapefruit na pomerančovniku; on bude žít z toho pomerančovniku, ale bude rodit grapefruity. Naroubujte tam citrón (to je citrusové ovoce), on bude rodit ten starý, kyselý citrón; ale on žije z toho života. A to je to, co dělají denominace pod názvem církve. Nevěsta je ten originální strom, originální Duch. Zjevení přichází od Krista, nikoliv z denominace — z Krista.

³²³ Sledujte. O co se těm denominacím jedná? — Povýšit se jako Lucifer. Oni se sami nazývají církví, nevěstou, přičemž jsou (jak jsme mluvili ve Zjevení 17) falešnou nevěstou. Povýšenou nad Kristovo malé stádečko, nevěstu. Lucifer si to myslí a povyšuje se nad pokornou pravdu Božího slova, skrze poznání zjevení, a sám se do toho ustanovil skrze seminární vzdělání a teologii, dokud se nevybarví. A jestli nepatříte do jejich skupiny, potom jste pro ně nějakým šmejdem.

1. Mojžíšova 3:4; 1. Mojžíšova 4:3

³²⁴ Tak jak to udělal Lucifer na začátku; mluví lidem přesně to, co řekl Evě: „Určitě nás Bůh přijme; (dáváme jíst chudým), to je dobré, určitě nás přijme. Jsme velkou denominací, jsme nádhernou církví. Jakže, podívejte se na naše obrovské budovy. Podívejte se, kolik máme členů. Naše zástupy jsou miliónové. Bůh určitě neodmítne takovou skupinu.“ To je totéž, co udělal Kain. Přinesl krásné plody země, jež obdělával; těžce pracoval a lopotil se a přinesl její plody, ale odmítnul pokornou beránčí krev.

³²⁵ Bože, buď milostiv, aby si muži ani ženy nemysleli, že něco takového říkám, abych něco vynášel, nějaké vlastní zjevení nebo něco

takového. Říkám vám jediné pravdu. Nevidíte, co oni dělají? Říkám to nahlas a tvrdě, ale vy musíte zatlouct hřebík pořádně, aby držel, pokud to má být k něčemu dobré (rozumíte?), dokud to neuvíдите.

1. Mojžíšova 2:21, 22

326 A tak říkají lidem: „Jistě Chceš nám snad říci, že naše veliká Katolická církev, která obstála celý ten čas, naše veliká Metodistická, a to všechno... podívej se na naše předky?“ Ale oni porušili Slovo Páně. A Eva byla Božím — jednou z jeho... ona byla vedlejším Adamovým produktem. A protože zpochybnila jedno slovo z Božího slova, tímto bylo způsobeno.

Matouš 15:6; Matouš 24:24; Marek 7:13

327 A dnes je tu Lucifer znovu při svém řemesle. A pamatujte, antikrist, to není komunismus. Antikrist se tak velice podobá tomu originálu, že by to svedlo, pokud možno i samotné vyvolené; tak to řekl Ježíš (v Matouši 24) — pokud možno i vyvolené. Lucifer znovu porušuje Boží jednotu v člověku tím, že snižuje Boží slovo, *na úroveň* svého vlastního rozumování, že to, co si myslí, je správné; ale to, co si on myslí, porušuje Slovo Boží. A to je tatáž věc, kterou udělal za Ježíšových dnů. A Ježíš řekl: „Vy skrze své tradice jste zbavili Boží slovo moci.“ A denominace skrze své organizované, intelektuální rozumování zbavily Boží slovo účinku na lidi. Je to tak. Oni to jednoduše nemohou vidět. A pak říkají: „Kde je Bůh této Bible?“ On je právě tu. On je právě tou Biblií.

Skutky 1:8

328 Všimněte si teď, Lucifer přichází s prohnaností a rozbíjí Boží jednotu s člověkem právě tak, jak to udělal v Edenu; skrze velice svůdná zaslíbení vlastní moci a povýšenosti. „Vždyť ty by ses mohl stát biskupem, pokud jen s námi zůstaneš. Můžeš se stát okrskovým presbyterem. Proč bys měl jít do něčeho takového?“ Vidíte? To jsou letniční, katolíci, a tak dále. Vidíte, veliká falešná zaslíbení daná lidem, dosáhnout moci vně Slova a Božího zaslíbení. Vy obdržíte moc, když na vás přijde Duch svatý, ne když se stanete biskupem nebo Diakonem nebo čímkoliv jiným. Rozumíte? Ale Lucifer je opět při svém řemesle.

Rozumíte tomu, sbore? Zvedněte ruce, ať to vidím. V pořádku, tudíž už se tím nechci déle zdržovat.

329 Odtrhávání od Božího slova. Vidíte? On totéž udělal v Nicei, v Římě. Víte, co jim dal Konstantin? Procházeli jste církevními věky. On jim dal... oni neměli nic kromě Krista. Sedávali v malých starých budovách, kdekoliv se jim naskytla příležitost, na tvrdé kamenné podlaze. Znáte to, jestli jste četli Nicejský koncil a Před-nicejský koncil

a Nicejské otce, a tak dále, v dějinách církve. Oni neměli nic. Ale když se konal ten koncil a vpustili do křesťanství trochu římského pohanství a nastolili svaté muže a biskupy, a tak dále, a papeže a všechny takové nesmysly... Co jim dal Konstantin? Táže se každého teologa, ať mi na to odpoví! On jim dal majetek. Dal jim svobodu a všechno to, co chtěli. A oni zaměnili Slovo Boží za lidskou moudrost a kulturu. A to je totéž, co Lucifer tehdy udělal; udělal to v Edenské zahradě. A oni přímo tam zemřeli. Ta Letniční církev zemřela v Nicei, v Římě, ale má být vzkříšena ve stromě nevěsty, v těch posledních dnech.

³³⁰ Všimněte si, Lucifer vchází (prohnaně jako tehdy) skrze svůdná a falešná zaslíbení moci, odloučeně od Slova Božího. Totéž udělal v Nicei, v Římě, totéž dělá ve Světové ekumenické radě církví.

³³¹ „Sjednotme se spolu všichni dohromady“, říká papež. „Chci, aby se všichni moji ekumeničtí bratři tam venku sjednotili se mnou. My jsme jedno.“ To je pravda, vy v organizacích, vy jste jedno. Ale to nemá nic společného s Kristovou nevěstou. Nikoliv, bratře, ani za nehet. Vy ji nikdy do něčeho takového nenamočíte.

Malachiáš 4:5, 6

³³² Nuže, je zaslíbeno v těch posledních dnech, že ta původní víra v tutéž věc má být přinavracena dětem Božím, obnovena, v době stromu nevěsty; v Malachiáši 4. Bůh řekl: „Dříve než tento svět shoří, hle, já pošlu vám Eliáše proroka, a on navrátí víru dětí.“ Nuže, to nebyl ten první Eliáš, který přišel. Ne, ne. My tady teď neučíme něco o Eliášově plášti nebo Eliášových příkrývkách ani nic takového. My vyučujeme pouze Boží slovo. Rozumíte? To, co On řekl. Vidíte, měli jsme už všelijakého Eliáše, toho a tamtoho Eliáše, což je nesmysl. My to víme. To je — o tom nemluví. Ti, co mají duchovní smýšlení, to pochopí. Vidíte, je už pozdní hodina a nedá se to samozřejmě všechno umístit na tuto pásku.

Malachiáš 3:1; Malachiáš 4:1, 3; Matouš 7:24; Lukáš 7:24, 26, 27

³³³ Tak tedy, zaslíbení v posledních dnech... jestli teď... Ježíš řekl v Matouši, domnívám se, že je to jedenáctá kapitola nebo šestá kapitola jedenáctý — ne, je to jedenáctá kapitola, kolem šestého verše. Když tam Jan poslal své učedníky, aby zjistili, jestli je to opravdu On; Ježíš řekl: „Co jste si přišli prohlédnout? Třtinu klátící se větrem? Vyšli jste, abyste viděli takového-a-takového?“ Řekl: „Nebo, vyšli jste vidět proroka.“ On řekl: „Víc než proroka.“ — Jan byl víc než prorok, on byl poslem smlouvy. A řekl: „Pokud to můžete přijmout, toto je ten, o kterém je napsáno v prorocích, ‚já pošlu svého posla před mou tváří.‘“ Nuže, to je Malachiáš 3, ne Malachiáš 4, protože Eliáš, který

měl přijít v Malachiáši 4, tam měla být země spálena žhavým plamenem; a spravedliví měli šlapat po popelu bezbožných do Milénia. Tak to nebyl on. Vidíte?

Jan 14:12

334 Ted' vidíme, že to zaslíbení se vyplnilo. Kristus, ta opravdová Vrchnost jde — přichází ve své nevěstě, činí tytéž skutky, které On dělal tam na počátku, uskutečňuje a vyplňuje své Slovo tak, jak to dělal dříve v Janovi 14:12: „Ten, kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on.“ Pak se Hlava a tělo stávají jedno ve skutcích a ve znameních a v životě potvrzeném skrze samotného Boha, skrze jeho zaslíbené Slovo pro ty poslední dny. On to zaslíbil v těch posledních dnech. Nuže, pokud jste duchovní, pochopíte to.

Zjevení 19:7, 9

335 Potom můžeme vidět, že svatební večeře je nablízku. Tak tedy, kdybych vás už nikdy v životě neviděl, pamatujte, svatební večeře je nablízku. A pak je Království připraveno k nastolení toho velikého Milénia, ke vzetí Církve a zničení bezbožníků. A aby svět byl pod šestou pečetí očištěn vulkanickou erupcí, aby byla odstraněna veškerá zkaženost a hřích světa, a země mohla být znovu zformována, aby se zrodilo nové, zářivé Milénium pro ten budoucí věk. Když vidíme toto celé veliké trojí zjevení: Bůh v Kristu, Kristus v Církvi, přicházející Království, Adam a Eva vykoupení zpět do zahrady Eden, reprezentace Krista a jeho nevěsty, a pak to Království bude přinavráceno, dle jeho zaslíbení. Chvála Bohu! Skrze zjevení toho trojího tajemství (té záhady) a skrze osobní potvrzení Slova jeho originální Vrchnosti.

336 Nestačí říci: „Dobře, sláva Bohu, vykřikujeme haleluja, zpíváme.“ To není to. Já jsem misionář a v podstatě jsem již sedmkrát procestoval svět. Vidíte? Viděl jsem pohany, dábly a různé jiné tancovat a vykřikovat. Viděl jsem všechny možné druhy tělesných projevů. Je to tělesné. Ale já mluvím o Vrchnosti Kristově.

Římanům 6:4; Římanům 8:11; 1. Korintským 15:20

337 Všimněte si, když jsme byli osobně ztotožněni tou originální Hlavou, máme odpověď na ďáblovo zpochybňování. Amen! Sláva! Máme odpověď na ďáblovo zpochybňování. On, Kristus, povstal a zaplatil cenu — a pozvedává hlavu — to tělo. Ďábel to nemůže snést.

Římanům 6:4; Římanům 8:11; 1. Korintským 15:20

338 To je důvod, proč se zřizují ta ekumenická království. Z toho důvodu oni vcházejí do toho, co právě teď dělají. A proto ďábel tak vyje. Jeho špatnost byla... jeho pletichy byly odhaleny skrze povstání vzkříšeného Krista ve Vrchnosti nad jeho tělem! Sláva!

Galatským 2:20

339 Myslíte si, že nejsem při smyslech? Ne. My máme pro ďábla odpověď. „Už tedy nežiju já, ale žije ve mně Kristus,“ to Slovo. To není moje představa, je to jeho moc. Ne moje představa, ale je to jeho Slovo. On ho zaslíbil, je to tady. On řekl, že to tady bude a je to tu. Máme pro něj odpověď.

Římanům 6:4; Římanům 8:11; 1. Korintským 15:20

340 Kristus povstal a zaplatil cenu za naše vykoupění. Bůh v Kristu projevil to, že dal to tělo i krev, aby v té krvi mohl přijít život; a to tělo bylo vykoupeno, aby Bůh v tom vykoupeném těle mohl projevovat své Slovo na daný den tak, jak to udělal v onen den. Fíííí! Sláva! Vidíte to? Ó, aj! Kdy vlastně skončím?

Římanům 8:29, 30; Efezským 1:5, 11

341 Všimněte si. Stojíme tedy ospravedlnění v Boží přítomnosti. Tak jako kapka inkoustu, když ukápne do sudu plného bělidla, vy už pak tu inkoustovou skvrnu nikdy více nenajdete. Ona někde zmizela. Už se nikdy více nevrátí. A když je člověk opravdu vykoupený (to předurčené semeno, které to vidí a přijímá to), jeho hříchy jsou shlazeny. Je to pryč! Je to odděleno! Spadlo to do bělidla⁴ — krve Ježíše Krista a nikdy více to nebude připomenuto. Bůh na to zapomněl, a dotyčný stojí jako syn nebo dcera Boží v přítomnosti Boží. Amen a amen!

1. Jan 3:2

342 Ted' jsme synové Boží. Ne, že budeme, jsme. Ted' jsme vykoupění. Máme odpověď pro satana. Bůh se sám potvrdil. Bůh se dokázal podle svého zaslíbení na tento den. Haleluja! Ta Vrchnost je tady, (amen!) — Kristus, ten zmrtvýchvstalý Pán, je zde v téže moci svého vzkříšení, takový, jaký vždy byl, projevující samého sebe. To je odpověď pro ďábla.

343 Proto tento muž, který tu sedí, když se jednoho dne zhroutil a byl mrtev, na druhý den seděl zde; mohli jsme říci: „Živote, vrať se zpět!“ — Protože Duch svatý tak řekl. Proto mohlo dojít i k tomu s tím malým dítětem tam na jihu v Mexiku, které již bylo mrtvé asi patnáct hodin, když přišlo vidění a bylo řečeno: „Zavolej ho zpět k životu.“ A řekl: „Ať to dítě žije.“ A to dítě, jemuž lékaři vypsali v devět ráno úmrtní list, bylo ten večer v jedenáct hodin navraceno zpět k životu a dnes žije.

344 Co to je? To nejsou ti lidé; ta Vrchnost a tělo se spojilo v jeden celek. To je Bůh projevující se ve svých lidech. A proto muž a žena už

⁴ Angl. - "inkoustu"

nejsou déle dva. Jsou jedno. Bůh a Církev jsou jedno — Kristus ve vás! Velké Boží zjevení. Sláva Bohu! Dokonce nesou jeho jméno. Jeho jméno je Ježíš, pomazaný. On byl nazvaný Ježíš, protože je pomazaný. A to pomazané Kristovo tělo, dokazuje, projevuje Boha jako tamto tělo. A tamto Tělo vykoupilo tato těla.

Jan 14:13, 14; Jan 15:7, 16; Jan 16:23

345 A skrze to Bůh projevuje svoji trojí manifestaci. Jda do Království, povstal, zaplatil cenu. Jsme vykoupení. Bůh to dokázal, potvrdil to. Vidíte? A my stojíme ospravedlněni v Kristu před Ním, protože On nemůže vynést soud, jelikož On už to tělo odsoudil, jehož částí jsem já. Jak můžu být jeho částí? Zde to je; je to ve mně. „Jestliže zůstanete ve mně a má slova zůstanou ve vás, pak co řeknete... o cokoliv byste prosili Otce v mém jménu, to vám dá, protože to je tady.“ Ospravedlněni! Sláva Bohu!

Židům 13:8

346 Ó! Kéž bych mohl způsobit, aby to svět spatřil. Proč? Zde to máte. Je tu živoucí tělo Kristovo, stojí vykoupeno — vykoupeno. Ó, aj! Ospravedlněni v jeho očích. Proč jsme ospravedlněni? — My jsme jeho vítězství. Církev je jeho vítězství. My vystupujeme v těch posledních dnech s tím slavným evangeliem, ukazující jeho vítězství. On kvůli tomu zemřel, a my jsme důkazem jeho vítězství. Amen! Když Jej vidíme sestupovat a žít uprostřed Církve — to je jeho vítězství. To ukazuje, že On jej nemohl ponechat v hrobě, a taktéž oni nemohou zadržet nás. A my jsme už potenciálně vzbuzení, protože jsme povstali z mrtvých, z nevíry v jeho Slovo — z denominačních vyznání do věčného Slova, věčného Boha, jenž je On, On sám působící skrze nás, projevující sama sebe, že On je tentýž včera, dnes i na věky.

Jan 14:12

347 A potom se to Slovo přesouvá z Hlavy dolů, do těla. Co to je? — Totéž Slovo. Nic do toho nemůže být přidáno nebo z toho odňato. Tak tedy totéž Slovo, čím více se den přibližuje, přesouvá se z Hlavy — dolů do těla, dolů do těla, potvrzuje, že oni jsou jedno. Oni jsou Muž a žena. Jsou tělem jeho těla, slovem z jeho Slova, životem z jeho Života, duchem z jeho Ducha. Rozumíte? Amen! Jak to víš? — Nesou totéž svědectví, totéž ovoce, totéž Slovo. Vidíte? Projevují Krista. Tentýž život, tentýž Bůh, tentýž Duch, totéž Slovo, tatáž Kniha, (amen!), tatáž znamení. „Věci, které dělám já, budete dělat i vy.“ Ó, haleluja! Ó!

1. Petrova 3:19

348 Všimněte si, to potvrzené Slovo v jeho těle je vítězstvím jeho samého a důvodem jeho smrti. Vidíte, smrt — ne v duchu; když zemřel,

zemřel pouze v těle. Jeho Duch sestoupil do pekla a kázal duším v žaláři. Souhlasí to? Zemřelo pouze jeho tělo; pak On ho znovu vzbudil a oživil (oživit, znamená, učinit živým) — Jeho maso, jež bylo jeho tělem, (a to je to Slovo). Ono roky leželo mrtvé, ale postupně začalo vstupovat do reformace a teď stojí na svých nohou.

Ezechiel 37:3, 4, 8, 10

349 Och!, jak si přeji, abych měl čas se vrátit do Ezechiela a zabývat se těmi „suchými kostmi“ a ukázat vám to! On řekl: „Mohou tyto kosti znovu ožít?“ Řekl: „Prorokuj.“ Jak může přijít proroctví? — Pouze skrze proroka. To je Slovo Páně. „Poslyšte Slovo Páně, vy suché kosti.“ A ukázalo se na nich svalstvo, kůže a oni povstali jako zástup veliký a začali pochodovat směrem na Sión. Sláva Bohu! To je On; to je On — to vítězství.

Vykoupení Páně přijdou na Sión s radostí,

na celém jeho svatém vrchu jim nic neublíží ani je nezapomíná.

Tedy, On dokazuje svůj zmrtnýchvstalý život tím, že se sám potvrzuje.

Jeremiáš 12:9

350 Ona, nevěsta, ona není závislá na nikom jiném. Je nezávislou ženou, velký kropenatý pták, který se liší od všech ostatních. Pamatujete si, co o tom říká Bible? Velký kropenatý pták, ale ona měla jeho jméno. Ona měla jeho život...

351 Jak toho ptáka poskvrnili? — Oni byli oba bílí; a potom tomu jednomu odtrhli hlavu a jeho krev vypustili na toho druhého. A ten druhý pták byl zkropen tou červenou krví a on takto mával křídly a ta krev volala: „Svatý, svatý, svatý,“ když kropila zemi. Tak Kristus, ten mrtvý Partner, vložil svoji krev (krev svého života) do nás — nesouce jeho krev voláme: „Svatý, svatý, svatý Pánu“. Ten pták je zvláštní na pohled. Opravdu, ano. Ale ona, nevěsta, je s Ním ztotožněna a není závislá na nikom. „Přidržuj se pouze jí, dokud jste oba na živu.“ Přidržuj se pouze jeho Slova. Žádné cizoložství ani stopa po denominaci, ani věrovyznání, vůbec žádné cizoložství, pouze Slovo a On. „Na Kristu, pevné skále stojím, a všechny jiné základy jsou sypkým pískem,“ řekl Eddi Pruitt.

Jan 1:1

352 To je v Kristu, ve Slově. On byl tím Slovem; On je tím Slovem. A církev se stává tím Slovem, tím, že ji činí částí sebe, a tak je to znovu Slovo. Osobně skrze Něj ztotožněno, jediné jeho vlastnictví. Jeho jediné vlastnictví. Ona je Jím vykoupěna, skrze Něj, pro Něj a jediné pro Něj. Je to tak.

Matouš 24:7; Marek 13:8; Lukáš 21:11; Zjevení 10:6

³⁵³ Nuže, proč tak ďábel vyje? Protože to bylo zjeveno. Jsme v nebezpečné době. Pamatujte, Písmo říká, že když se tyto věci začnou dít, času už více nebude; ona se vytrácí. Když vidíme ty projevy: Zemětřesení — vidíte, těch tisíc lidí, kteří zahynuli onoho dne? — Zemětřesení na různých místech; řekl: Strašná znamení na nebi, sloupy ohně vznášející se jako létající talíře. Oni nevědí, co to je. Vidíte? Nemají o tom ani tušení.

1. Mojžíšova 18:1, 2, 22; Lukáš 21:11

³⁵⁴ Všimli jste si těch andělů, co sestoupili dolů vyšetřit Sodomu dříve, než byla zničena? Vzpomínáte si na to? Přišla tam skupinka — byli tři. Jeden z nich zůstal u Abrahama. Vzpomínáte si? Oni byli světlý z nebe, která sestoupila dolů k vyšetřovacímu soudu. Jeden... podívejte, kde to bylo všude pozorováno. Bylo to zpozorováno kolem Pentagonu a na jiných místech. To je soud světa, Sodoma. A je zde jeden zastoupený — jež bude zastoupen mezi sbory, to bude sám Kristus potvrzující samého sebe. Vidíte? Pozoruhodné věci nahoře na nebi a znamení dole na zemi. Jistě. Ztotožnění.

Lukáš 11:19, 20

³⁵⁵ Ďábel proti tomu vyje, proti projevené pravdě zaslíbeného Slova v ní samotné. Oni na to nemají odpověď. Když přišel Ježíš, proč ti farizeové neměli odpověď? On řekl: „Vymítám-li démony Božím prstem, čím je vymítáte vy?“ Vidíte? On tam stál osamocen i jeho církev stojí osamocena. Ona není na nic napojena. Ale On byl projeven Bohem jsa tělem, ve kterém Bůh přebýval, a Církev je projevena skrze jeho tělo konající tytéž věci. Ona je jeho tělem — projevenou pravdou jeho zaslíbeného Slova pro poslední dny. A ona a jediné ona na tom stojí. Proto ďábel tak vyje; ty velké organizace se snaží něco podniknout, aby ji umlčeli. Oni to nikdy nedokážou. Ona bude vzata nahoru a ne umlčena!

³⁵⁶ Ona teď povstává skrze moc potvrzeného Slova, které jí bylo zaslíbeno. Amen! Ó, jak se nevěsta drží svého zaslíbení! „On mi řekl, že pro mne přijde. Já tomu věřím.“ Vidíte? Jistě, přátelé. Aby potkala svou Vrchnost, svého Vykupitele, svého Manžela, svého Krále, svého Pána, svého milého, svého Spasitele na připraveném místě setkání. On už určil místo, kde se s nimi setká. Víte, Ženich nic neopomenul, On má prsten souhlasu. On se postaral o šaty, jež ona nosí. Vidíte? A má připravené místo, kde se s ní setká; to je na povětrí. Všechno je připraveno. On už má prostřeno k svatební večeři. Hosté jsou již pozváni, již jsou vybráni. Všichni andělé stojí okolo jeho služebníků; jsou v pozoru. Ó, aj!

*Na povětrí se chystá setkání,
co nevidět, v tom sladkém dni,
bude to chvíle přivítání,
v tom domě na nebesích.
Takový zpěv sotva zaslechne smrtelné ucho,
říkám, že to bude nádhera.
A sám Boží Syn bude uvádět*

(plný projev Boha),

v tom setkání na povětrí.

(Ó, aj, sledujte teď, jak se potvrzuje.)

*Jistě jste slyšeli příběh o Mojžíši v rákosí.
Slyšeli jste o neohroženém Davidovi a jeho
praku.
Slyšeli jste příběh o snu Josefově,
o Danielovi a lvech, často zpívané.
Ó, jsou mnozí, mnozí další (potvrzení) v Bibli,
ó, říkám vám, že bych je chtěl všechny potkat.
Jednomu po druhém nám dovolí Pán
se s nimi potkat, v tom setkání na povětrí.*

Římanům 16:25; Efezským 1:9; Efezským 3:3, 4, 9; Efezským 5:32; Kolossenským 2:2; Zjevení 10:7
357 Milujete to? Ten trojí záměr jeho velikého tajemství zjevení byl zjeven. On je ten hlavní. To je On. Ó, aj! Zazpívejme si to. Zkrátka už nemohu dál kázat. Tak dobře se cítím, vidíte.

*Na povětrí se chystá setkání,
co nevidět, v tom sladkém dni,
bude to chvíle přivítání,
v tom domě na nebesích.
Takový zpěv sotva zaslechne smrtelné ucho,
říkám, že to bude nádhera.
A sám Boží Syn bude uvádět,
v tom setkání na povětrí.*

Jdete? Z Boží milosti, z milosti Boží. Vidíte? Ó, aj!

*Jistě jste slyšeli příběh o Mojžíši v rákosí.
Slyšeli jste o neohroženém Davidovi a jeho
praku.*

(To jsou všechno předobrazy.)

*Slyšeli jste příběh o snu Josefově,
o Danielovi a lvech, často zpívané.
Ó, jsou mnozí, mnozí další v Bibli, (kterou je On)
ó, říkám vám, že bych je chtěl všechny potkat.
Jednomu po druhém nám dovolí Pán,
v tom setkání... (jedno je to hlavní.)
Na povětrí se chystá setkání,
co nevidět v tom sladkém dni,
bude to chvíle přivítání,
v tom domě na nebesích.
Takový zpěv sotva zaslechne smrtelné ucho,
říkám, že to bude nádhera.
A sám Boží Syn bude uvádět
v tom setkání na povětrí.*

358 Setkáme se tam spolu. Metodisté, baptisté, kdokoliv jste, kdo jste znovuzrozeni z Božího Ducha, podejme si všichni ruce, zatímco to zpíváme.

*Na povětrí se chystá setkání,
co nevidět, v tom sladkém dni,
bude to chvíle přivítání,
v tom domě na nebesích.
Takový zpěv sotva zaslechne smrtelné ucho,
říkám, že to bude nádhera.
A sám Boží Syn bude uvádět, (plný projev Boha),
v tom setkání na povětrí.*

359 Ó! Ó! To je nádherné. Vidíte? Vidíte, čím On bude? Hleďte. Už skončíme, přátelé. Jsou už skoro dvě hodiny. Vidíte? Jinak tu budeme ještě na večeri. Mám toho ještě hodně stran. Vidíte? Ale budeme muset na tom skončit. To prostě nemá konce. Je to zjevení. Je to věčné, jako Boží slovo je věčné.

Římanům 16:25; Efezským 1:9; Efezským 3:3, 4, 9; Efezským 5:32; Kolossenským 2:2; Zjevení 10:7
 360 Podívejte se. Ten trojí záměr velkého Božího tajemství je zjeven. Bůh projevený v Kristu, Kristus projevený v Církvi kvůli tomu, aby vykoupil ztracenou Evu zpět do jejího původního stavu. Ó, aj! Ó, to bude nádherný čas onoho dne! Bude to už brzy. My tomu věříme. Věříte tomu?

Amos 3:7

361 Myslím na tu píseň, když o tom stále přemýšlím. On se potvrdil v Danieli a v Mojžíši a v Jeremiáši. Čím oni byli? — Byli to proroci, ke kterým přicházelo Slovo (vidíte?), ti velcí muži. Vidíte? Slyšeli jste ten příběh, ve kterém se pojednává o Josefových snech (vidíte?), o Danielovi ve lví jámě a o všech těch dalších. Víte, čím oni byli? — Proroky. Vidíte?

362 Ale ten hlavní... Bůh se v nich zobrazoval jen dočasně. Zobrazil se v Adamovi, který věděl, co je správné, ale on odešel, aby vykoupil svoji ženu, protože ona byla na omylu. Kristus se nemusel stát hříchem, ale šel a vzal hřích, aby vykoupil své ztracené dítě. Vidíte? Vidíte? On zobrazil samého sebe.

*Jistě jste slyšeli příběh o Mojžíši v rákosí.
 Slyšeli jste o neohroženém Davidovi a jeho praku.
 Slyšeli jste příběh o snu Josefově, (o tom proroku),
 o Danieli a lvech, často zpívané.
 Ó, jsou mnozí, mnozí další (potvrzení) v Bibli,
 ó, říkám vám, že bych je chtěl všechny potkat.
 Jednomu po druhém nám dovolí Pán
 se s nimi potkat, v tom shromáždění na povětrí.*

363 A já... (oni jsou tou Biblií.) A já... oni byli přece všichni projevení v Něm. Vidíte? Bez něho všichni zhynuli. Vidíte? A já se musím stát částí toho, abych byl Jím. Amen! Vidíte?

Ó, říkám vám, že bych je chtěl všechny potkat. (Tak je to.)

*A sám Boží Syn bude uvádět,
 v tom setkání na povětrí.*

1. Korintským 12:13; Židům 11:40

364 V epištole Židům 11 se říká: „Oni bez nás nemůžou být

dokonalí.“ Ruce a nohy nemohou být dokonalé bez mozku, poznání, hlavy, a tak dále. Vidíte? A my jsme všichni učiněni dokonalými v Něm. A tak skrze jednoho Ducha jsme všichni ve křtění do jednoho těla, zproštění soudu; přešli z hříchu k... amen! Sám Boží Syn bude tím vedoucím v tom setkání na povětrí. Milujete Jej?

Miluji Jej, miluji Jej, neb On...

Pane Ježíši, ať pomazání Ducha svatého sestoupí na tyto kapesníčky, Pane, a uzdrav ty nemocné... právě teď... jak On byl zjeven? Protože On dřív miloval mě. Co udělal?

A vykoupil spasení mé na Golgotě.

Žalm 34:7; Matouš 18:20

³⁶⁵ Ten velký Anděl smlouvy, ten, který byl s Mojžíšem na poušti. Ten, který přišel k Pavlovi na cestě do Damašku, ten stejný dovolil, aby byl s námi vyfotografován; to je tentýž, jehož snímek byl jednoho dne v časopise Life; totéž Slovo, skrze téhož Boha, skrze tytéž kanály, tímtež způsobem, skrze totéž zaslíbení. „Neboť kdekoliv se shromáždí dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“ Pak On je tu. „Vojensky se klade anděl Hospodinův okolo těch, kteříž se ho bojí,“ kteří se drží jedině jeho Slova. Nikdo nemůže respektovat to Slovo bez Boží bázně. Vidíte?

³⁶⁶ Pak On je tady dnes ráno s námi, když Jej uctíváme v Duchu. Ó, po tak tvrdém poselství, jako bylo toto, myslím si, že bychom Jej měli uctívat trochu v Duchu. Rozumíte? Zavřete oči a znovu mu zazpívejme: „Miluji Jej, miluji Jej,“ právě teď... pozvedněme k Němu naše ruce.

*Miluji Jej, miluji Jej,
neb On dřív miloval mne
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.*

*Ó, aj! Jak my Jej milujeme!
Víra v Otce, víra v Syna,
víra v Ducha svatého, ti tři jsou jedno.
Démoni se třesou, hříšní se probouzejí,
víra v Jahve zatřese čímkoliv.*

³⁶⁷ Amen! Sláva Bohu! Ó, jak Jej milujeme. Uctívejte Jej právě teď

ve svých srdcích. Klanějte se před Ním. Pomyslete jen, jak nádherně On to udělal. Pohleďte, co pro nás vykonal. Ani jedno z těch vidění za celá ta léta nezklamalo. Všechno, co řekl, se stalo, vyplnilo se to přesně, jak řekl. Miluji vás. Nezapomeňte na Boží přikázání, která jsou pro vás malé děti: Milujte jeden druhého. Milujte každého, ať už dobrého či zlého, hříšníka nebo svatého; milujte je i tak. Když je nemilujete, pak prostě, aby vám v tom Bůh pomohl, protože Bůh miluje hříšníka.

³⁶⁸ A přirozenost Boží je ve vás. Když je člověk na omylu, i tak ho milujte. Nebudte účastníkem jeho hříchů. Rozumíte? Nebudte účastníky jeho hříchů, ale v něžnosti — ne v hořkosti kárání — v něžnosti mu povězte o naději Života, která spočívá ve vás skrze Ježíše Krista, který vám byl zjeven skrze Ducha svatého.

*Vezmi jméno Ježíš s sebou,
dítě trudu bolestí.
Na tvých cestách sprovodí tě,
vezmi... (nezapomeň ani teď, kamkoliv jdeš.)
Ó, jméno to sladce zní... (ó, my máme jeho
jméno.
Jsme pojmenováni podle jeho jména.)
Nebi, zemi blahem jest.
Jméno to sladce zní,
nebi, zemi blahem jest.*

³⁶⁹ Řeknu vám teď jedno malé tajemství, než se znovu spolu setkáme. Zapamatujte si to, zatímco stojíme. Zapamatujte si:

*Před tvým jménem, Pane, padám,
k nohám Tvým se skloňuji,
Králem králů zvat Tě budu
(budeme Jej korunovat), jednou ve Slávě po boji.
Jméno to sladce zní
naděje...
Čím je trojí zjevení? — Nadějí a radostí nebes,
zjevené v Něm.
Jméno to sladce zní,
zemi, nebi sladce zní.*

³⁷⁰ Čím? — Nadějí země a radostí nebes, všechno to je projeveno

v Kristu; Bůh, Církev a všechno ostatní je projevono v Kristu. Bible, to je Kristus. Bible je psané Slovo, On je tím Slovem. Jeho projev je důkazem Života vcházejícího do těla Slova, aby ho projevil. Ó, není to báječné?

Vezmi jméno Ježíš s sebou

(Dobře, teď poslouchejte.)

*Co štít (nezapomeňte na to) ... v pokušení zlém,
vyslov je, když nepřítel jde...*

(Co musíš udělat.)

*Opakuj je v srdci svém.
Jméno to sladce zní, ó, jak sladké! Ó, jak sladké,
nebi, zemi blahem jest.
Jméno to sladce zní,
nebi, zemi blahem jest.*

Nevědic, (samozřejmě, když jste duchovní, pozorujete duchovní věci) — nevědic o tom. Bůh to ví. Ale když se otočíte a podíváte se na hodiny, jsou přesně na chlup dvě hodiny — konec druhého tažení; třetí tažení je přede dveřmi!

*Před jménem Ježíš se skláním,
padám na tvář k nohám Tvým,
Králem v nebi Tě oslavím,
až zde skončí naše pouť.
Vzácné jméno... (druhé tažení se projevilo!)
Naděje země a radost nebe.
Vzácné jméno, ó, jak sladké,
naděje země a radost nebe.*

³⁷¹ Všimli jste si, že Duch vzal tu píseň a pozvedl ji o oktávu výš? Další tažení je přede dveřmi. Amen!

Vezmi jméno Ježíš s sebou,

(Je později, než si myslíte!)

*... trudu, bolesti, dá ti radost a útěchu,
ó, na tvých cestách sprovedí tě.
Jméno to sladce zní,
nebi, zemi blahem jest.
Jméno to sladce zní,
nebi, zemi blahem...*

(Nuže, když přicházejí pokušení, co uděláš?)

*Vezmi jméno Ježíš s sebou,
co štít v pokušení zlém.
Vyslov je, když (něco ti to chce zpochybnit)
... nahromadí, (pamatuj jen),
vyslov je, když nepřítel jde.
Jméno to sladce zní,
nebi, zemi blahem jest.
Jméno to sladce zní,
nebi, zemi blahem jest.*

Skloňme teď jeden každý svou hlavu v úctě. Podívejte se.

K nohám Tvým se skloňuji...

[Poselství přineseno v jazycích a jeho výklad.]

³⁷² Nuže, jestli tomu rozumíte, Duch Páně padl na shromáždění v neznámých jazycích; promluvil k člověku, který to nezná — aby to bylo vyloženo jiným mužem, který neznal slova Páně. Vzpomínáte si, když nepřítel přicházel a oni nevěděli, co mají dělat? Duch Páně padl na jednoho muže a zjevil, co by měli udělat. Ó, aj!

Skloňme teď naše hlavy v pokoře. Bůh vám žehnej.

*Než se sejdem, než se sejdem,
než se sejdem tam, u nohou Ježíše,
než se sejdem, (v pořádku, pastore).
Bůh buď s vámi, než se sejdem zas.*

